

3230 Tu

DIPLOMOVÁ PRÁCE

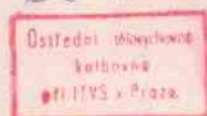
1980

Vratislav Odvárko

Univerzita Karlova
Fakulta tělesné výchovy a sportu

Téma: Významní funkcionáři a závodníci,
podílející se na rozvoji vodního slalomu
v ČSSR do r. 1979

Konsultant: odborný asistent Lubomír Vambora

7504/80

kat. č. 3230 Tu

Prohlašuji, že jsem svou diplomní práci vypracoval samostatně pod vedením odborného asistenta Lubomíra Vambéry a po konzultacích se slalomovými odborníky a vynikajícími závodníky.

Dále prohlašuji, že jsem použil pouze té literatury a pramenů, které jsem uvedl.

Vratislav Odvárko

V Praze dne 6. dubna 1980

1. ÚVOD

Vodní slalom patří, ač je to sport velmi mladý /od uspořádání prvního slalomu u nás v r. 1937 uběhly teprve čtyři desetiletí/, mezi nejúspěšnější sporty v naší zemi. Reprezentanti Československa získali na dosavadních mistrovstvích světa celkem 144 medailí, z toho 102 ve slalomu, kde MS je pořádáno od r. 1949 a 42 ve sjezdu, kde MS bylo poprvé uspořádáno v roce 1959 ve Francii bez naší účasti /viz tab. 4/. Tyto úspěchy se nedostavily náhodou, ale byly dosaženy tvrdou a poctivou prací stovek dobrovolných pracovníků a závodníků, kteří dokázali přivést československý vodní slalom a sjezd až na světovou úroveň, kteří rozvíjeli a spolu utvářeli krátkou, ale slavnou tradici našeho sportu.

A právě ty, kteří se nejvíce zasloužili o rozvoj a dobrou úroveň československého vodního slalomu, bych chtěl připomenout a vyzdvihnout ve své práci. Zhodnotit jejich přínos, zaznamenat chronologicky výsledky a zachovat je pro budoucnost.

Znalost historie vodního slalomu je velmi důležitá, neboť z historického vývoje se dá nejlépe pochopit a vysvětlit současná vývojová etapa vodního slalomu a tím i přispět k jeho dalšímu rozvoji. Proto se pokouším ve své práci stručně zachytit nejdůležitější vývojové body a tendence v práci významných činovníků a závodníků.

Při sledování vodního slalomu jako celku vycházím z diplomové práce Ludmily Sirotkové a rozdělují jeho vývoj na dvě etapy. První etapa od vzniku vodního slalomu u nás až do roku 1949, druhá od roku 1949 trvá pravděpodobně až do dnešní doby.

Zařazení vodního slalomu na OH 1972 v Mnichově a některé změny s tím související urychlily rozvoj vodního slalomu a rozmnožily počet národů, které se vodním slalomem zabývají. Pro další OH v roce 1976 vodní slalom zařazen nebyl a to způsobilo opět pokles zájmu některých zemí o vodní slalom. Proto si myslím, že toto přechodné zařazení vodního slalomu na OH nemůžeme považovat za další historický mezník v jeho vývoji. K tomu by mohlo dojít jen v tom případě, že by se splnilo motto, pod nímž se konalo MS 1977 v Rakouském Spittalau, "aby byl slalom opět olympijský" a slalom by byl s definitivní platností zařazen na program olympijských her. Aby se tak stalo, o to se intenzivně snaží Kanoistická unie USA již pro

OH 1984 v Los Angeles /142/.

Hlavním problémem pro pořádání slalomu byla výstavba slalomové dráhy, podle slov předsedy ICF pana de Coquereaumonts, které je velmi nákladná. V blízkosti dějiště OH 1984 má být takováto trať vybudována, čímž byla odstraněna jedna z velkých překážek. O tom, zda bude slalom zařazen na OH, se rozhodne na kongresu MOV v Baden-Badenu /142/.

Zatím můžeme jen konstatovat, že pořádání OH 1972 v Augsburgu na umělé trati podnítilo výstavbu umělých slalomových tratí na celém světě a je potěšitelné, že ani my nezůstáváme pozadu. Tento trend je jistě pozitivní, neboť výstavbou umělých tratí se zlepšily podmínky k celoročnímu kvalitnímu tréninku výkonnostních závodníků, tím, že se budují v blízkosti měst, odpadne částečně dojíždění ze kvalitní vodoj na horské řeky, které mají vodu jen na jaře, kdežto na těchto tratích je možno průtok vody libovolně regulovat. Umožní se také provozování vodního slalomu širokým vrstvám mládeže a začátečnickům, pro které by byl trénink na řekách nejen nedostupný, ale i nebezpečný. Tyto tratě totiž svou přístupností umožní daleko lepší záchranu a ani dno a okolí není tak nebezpečné jako přírodní řečiště. Tím samozřejmě nechci říci, že by se slalom měl přestěhovat jen do těchto umělých drah a opustit krásné přírodní prostředí řek, které k tomuto sportu nerozlučně patří. To tedy byl jeden z pozitivních přínosů OH 1972 pro vodní slalom.

Má práce má pojednávat o osobnostech, které se podílely na rozvoji vodního slalomu. Hned úvodem musím předeslat, že je to úkol velmi těžký. Na rozvoji vodního slalomu se podílelo, ať již větší nebo menší měrou tolik činovníků a závodníků, že není možné je všechny připomenout byť jen stručně. Je to obtížné jednak z hlediska nedostatku místa a potom i z toho důvodu, že existuje velmi málo literatury, písemných a archivních materiálů o vodním slalomu.

Z toho důvodu jsem musel mnoho věcí zjišťovat přímo dotazy, nebo korespondencí s předními čs. slalomovými odborníky. Další důležitou otázkou bylo, které osobnosti z velkého množství mám vybrat a představit ve zvláštním medailónku.

Aby tento výběr nebyl ovlivněn pouze mnou subjektivně, rozhodl jsem se uspořádat malou anketu a rozeslal jsem dotazníky 80 předním závodníkům. Úspěch této ankety nebyl příliš velký, ale dostatečný na to, aby mi pomohl při výběru osobností. Odpovědělo mi 54 % dotazovaných. Hlavní problém ovšem nespočíval v počtu odpovědí, ale v jejich obsahu. Názory se totiž velmi různily, co odpověď to jiný názor, jiné osobnosti a jiné události.

Shodný byl jen výběr těch nejvýznamnějších osobností a závodníků jako je Jan Šulc, který byl uveden téměř ve všech odpovědích, dále potom slavní závodníci Ludmila Polesná, Petr Sodomka, Vladimír Jirásek a Václav Nič. Tímto krátkým výčtem však shoda končí a nastává velká roztržitost názorů. Z některých odpovědí byla patrná nepřesná informovanost, z jiných dlouhý odstup a odtržení od dění ve vodním slalomu a z dalších prosazování lokálních zájmů. Za této situace nezbyvalo nic jiného než odpovědi zhodnotit a částečně s jejich pomocí, částečně na základě vlastního úsudku rozhodnout a udělat výběr. Tyto problémy jsem měl pouze s výběrem činovníků. U závodníků je situace snadnější o to, že jsem se mohl opřít o jejich dosažené výsledky a jejich zpracování v tabulkách 5, 8 a 9. Na jejich základě jsem dělal výběr a hodnocení. Jsem si vědom toho, že všechny údaje a souvislosti, které jsem uvedl nemusí být správné /doufám, že jich není mnoho/. To je způsobeno zejména neostatkem literatury a pramenů, eventuelně špatnou informací nebo nesprávným údajem v použité literatuře. Mnoho věcí si totiž pro své mládí nemohu pamatovat, protože jsem je ani nezežil a musím se proto často spolehnout na ústní podání, i když jsem se tomu snažil maximálně vyhnout. Písemných zpráv je totiž velmi malé množství.

Musel jsem též používat novinových zpráv a časopiseckých článků, které nejsou vždy úplně přesné, jak jsem si při této práci mnohokrát ověřil.

Kdybych se měl zmínit o všech, kteří přispěli k rozvoji vodního slalomu, nevznikla by krátká práce, ale obsáhlá encyklopedie, což nebylo možné. Proto jsem se zaměřil jen na ty největší a nejslavnější, připomenul několik méně známých a

shrnuj jsem a pokusil se zpracovat výsledky z dosud uspořádaných MS, mistrovství republiky a celostátních žebříčků.

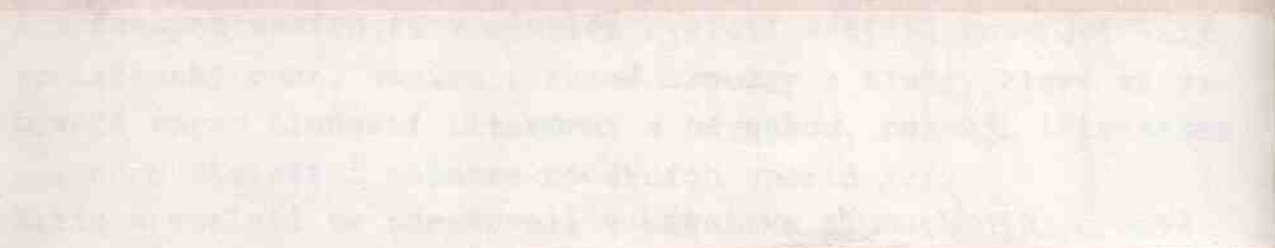
/Viz vysvětlivky k výsledkům a tabulkám/.

2. STRUČNÝ VÝVOJ VODNÍHO SLALOMU

a/ Předpoklady pro vznik vodního slalomu a jeho vznik v Československu

Kanoe a kajak jsou staletí stará plavidla, bez kterých by se byl obyvatel Severní Ameriky - Indián, nebo Eskymák neutil v dobách dávno před tím, než vzniklo slůvko sport /1/. Nevymyslel si je tedy člověk pro svou kratochvíli. Nežli se oba čluny staly závodními plavidly, proběhlo mnoho staletí a jejich tvar doznal mnohých změn /4/.

Počátek jejich sportovního využití spadá až do doby druhé poloviny XIX. století. V té době dochází ke vzniku celé řady sportů, zejména ve vlasti sportu a ner v Anglii /4/.

První lodě pro provozování kanoistiky se u nás ocitly až v posledních desetiletích minulého století /2/. Kajak se šíří po Evropě dvěma směry, jednak přes Anglii, jednak přes severské země. Kanoe pak přes Anglii proniká rychle do střední Evropy /6/.

Odlišné vlastnosti kanoe a kajaku měly vliv na další rozšíření obou člunů v Evropě. Bylo to podmíněno vodními geografickými a hospodářskými poměry v jednotlivých zemích. Kajak se šířil zejména v alpských oblastech, kde horský charakter vodních toků předpokládá pohyblivé a zcela kryté plavidlo. Kanoe se šířila zejména v oblastech nížinných a středohorských např. v českých zemích, kde k tomu přistupovala ještě možnost snadné dopravy. Obou lodí se používalo zpočátku pro pěstování vodní turistiky /4/. Tak se dostaly tyto lodě i k nám. Zatímco veslaři se sdružovali v několika klubech již od první poloviny 19. století, první lodě pro provozování kanoistiky se u nás ocitly až v posledních desetiletích minulého století /2/. Cizinci podnikali alespoň ojediněle výlety na naše řeky a po ukončení vodní túry prodali zpravidla svou loď do některého z veslařských klubů. Tak se dostala první kanoe do Čech. Prameny se rozcházejí v přesném letopočtu /1875, 1884/ i v národnosti cizinců /Angličané, Američané/. Pravděpodobně byl prvním majitelem kanoe AC Roudnice, pro který ji zakoupil tmnější veslař Ferdinand Zinke. Touto cestou se začala u nás rozvíjet vodní turistika na kanoích.

V roce 1893 byl založen Český Yacht Club /ČYK/. V jeho čele stál Rössler - Ořovský. Ten stál tehdy na čele všeho sportovního dění u nás a také se nejvíce zasloužil o počátky organizované vodní turistiky u nás. Na jeho podnět nakreslil amatér Štucig plány na otevřené a polokryté kanoe, které pak vyrobila firma Blecha a Mašek. Kryté kanoe, turisty více oblíbené, vyráběli bratři Křáčkové /2/. Tyto lodě vážily okolo 100 kg.

V alpské oblasti, kde horský charakter řek je ještě spojen s nesnadnou dopravou, usilovali vodáci - turisté o vytvoření typického, pro dopravu výhodného cestovního člunu, který by přitom neztratil své jízdní vlastnosti /7/. Tak se v r. 1905 ocitl na bavorském Isaru první skládací kajak světa /1/. Za jeho tvůrce je považován mnichovský student Hoerich, který jej sestrojil společně s ing. Schnelllem. Jeho vynález převzal pro tovární výrobu v r. 1907 Klepper v Rosenheimu, který ho dále zdokonaloval /8/.

Tento nový typ kajaku se velmi rychle rozšířil po celé alpské oblasti. Vodáci - turisté z jižního Německa, Rakouska, Švýcarska a Francie začali postupně objevovat jednu řeku za druhou /4/. Otevřelo se nové pole objevitelské a dobývateľské působnosti, prastaré touze lidstva odkrývat a poznávat neznámé, bojovat s tvrdou přírodou a přemáhat ji na nejobtížnějších místech. K odvážným horolezcům, chladnokrevným lyžařům sjezdařům, k prvním hrdinům vzduchoplavcům přibývali další milovníci drsné tváře přírody - jezdci divokých vod /1/. Nešlo to však tak rychle. Teprve postupné zdokonalování člunů, techniky pádlování a ovládání lodi umožnilo lidem zdolávat stále těžší a těžší úseky alpských vod /1/.

Sestrojení skládacího kajaku bylo základním předpokladem pro vznik slalomu, i když podmínky k tomu dozrály později. Skládací kajak se však uplatnil i v rychlostní kanoistice /4/.

Roku 1913 založil Rössler Ořovský Český svaz kanoistů a vodních turistů. Zakládající kluby byly ČYK Praha a Budějovice a veslařský klub Blesk /2/.

První kanoistické závody byly zpočátku organizovány jako vložky při veslařských závodech. Jedny z prvních závodů vypsál Svaz na 7. června 1914. Zúčastnili se jich i cizinci. Kanoistická část probíhala ve třech kategoriích, a sice 1000 m, 500 m a

překážkový závod na 400 m. Tak již v předválečných letech nabývala kanoistika značné obliby. O její propagaci se vedle členů ČYK zasloužili zejména vodní skauti /2/.

Za první světové války byl ovšem další rozvoj kanoistiky zastaven. Po válce v roce 1918 - 19 byla velká nouze o lodě. Vzestupná tendence v rozvoji kanoistiky se začala projevovat až v letech 1920 - 22. A tu dochází k zajímavé události. Veslařské kluby již nestačí, ale zejména nechtějí pojmout velký počet stoupců nového sportu. Vidí v kanoistice konkurenci, bojí se, aby se nezastavil příliv mladé krve do veslařských oddílů. Nepřejí-li veslařské kluby dalšímu rozvoji kanoistiky, je nutno založit kluby nové. Již koncem války vznikl Touring Club, který soustřeďoval většinou německé a židovské národnosti. Jeho význam tkví v tom, že jeho členové, zejména E. Rath, měli velkou zásluhu na propagaci skládacího kajaku u nás /2/. K rozšíření a zlidovění kanoistiky bezprostředně po první světové válce u nás přispělo i tramské hnutí a studenti, kteří si stavěli lodě amatérsky.

V pozdějším období v letech 1922 - 32 začíná již rok od roku narůstat závodní činnost. Roku 1922 vzniká I. ročník závodu České Budějovice - Praha /189 km/, který se v průběhu let stal samostatnou kapitolou v historii naší kanoistiky.

R. 1924 se stal Český svaz kanoistů a vodních turistů členem Mezinárodní kanoistické reprezentace /IRK/. Téhož roku byl také do ČSR přivezen závodní styl jízdy na kanoi dvojicí Novotný - Kozda, kteří se zúčastnili velkých závodů v Hamburku. Od roku 1925 pořádal Svaz pravidelně závody o mistrovství ČSR na tratích 1 km /pro kajaky zpočátku 1500 m/ a 10 km /kategorie C2, K1/ s mezinárodní účastí /2/.

Roku 1926 se změnil název svazu z Českého svazu kanoistů a vodních turistů na Svaz kanoistů RČS. Protože počet závodů narůstal, bylo třeba v roce 1927 ustavit technickou komisi jako stálý orgán Svazu. Roku 1928 bylo ve Svazu soustředěno již 18 klubů.

Od roku 1929 se staly Vodní sporty, časopis veslařů, také oficiálním časopisem Svazu kanoistů. Prvním redaktorem byl ing. Gössl. Závodní činností se zabývalo již více klubů, počet závodníků byl však dosud velmi malý, maximálně 30 lidí v nejbo-

silanějších závodech /2/.

Stavějí se zlepšují se závodní lodě /vylehčují/ a to přispívá i k zlepšení našich výsledků na mezinárodním poli.

Porovnáme-li činnost závodní a turistickou, převažuje stále ještě činnost turistická. To se odráží i v charakteru závodů, které jsou většinou vytrvalostní na přírodní peřejnaté vodě /2/.

Důležitým mezníkem pro naši i světovou kanoistiku se stává rok 1932, kdy IRK schválila náš návrh na pořádání I. mistrovství Evropy r. 1933 u nás v Praze. Konalo se ve dnech 18.-19.8. 1933 v Praze, na jeho startu se sešlo deset národů v sedmi kategoriích. "Po stránce sportovní toto mistrovství prokázalo, že závodníci ČSR jsou velmi dobří na kanoi, ale zaostávají na kajaku" /2/.

Vzorné uspořádání tohoto I. mistrovství Evropy přispělo nemalou měrou k přijetí kanoistiky na program OH v roce 1936. Odpor proti přijetí se klade ze zásady /už tehdy nebylo mnoho ochoty zařezovat nové sporty na program OH/, jednak se proti stavěli veslaři, kteří viděli v závodní kanoistice nebezpečí ztráty přílivu veslařského dorostu. Teprve roku 1934 na konferenci IOC v Athénách byla kanoistika přijata do řady olympijských sportů. Od toho roku vydává také Svaz svůj vlastní časopis "Kanoé a kajak" s velmi dobrou úrovní pod vedením Rudolfa Koblíce. I. mistrovství Evropy v kanoistice v Praze v r. 1933 mělo však ještě další zásadní význam. Dalo podnět ke vzniku speciálních rychlostních závodních lodí a přispělo na rozdíl od dosavadního vývoje kanoistiky i k oblíbě hladkých tratí /1/.

"A jako přirozená reakce na tuto skutečnost, aby vodácký sport nebyl ochuzen o tu nejkrásnější divokou tvář vody, vpravdě přírodní, byl vynalezen nový sport - slalom na skládacích kajacích" /1/. Vyvinul se z široké turistické základny, pro potřebu turistiky, zejména pro potřebu sjíždění dravých řek. Vyvinul se v rámci Svazu v lůně kanoistických oddílů, často proti jejich vůli.

Vodní slalom se vyvinul v alpských zemích, původně pro potřebu dokonalého ovládnutí lodi v rychlém horekém proudu. Zpočátku se jednalo zejména o výcvik jezdců na divokých vodách, jak to dosvědčuje podtitulek prvního "nám známého" slalomu, který se konal v Rakousku v r. 1934 /rok po I. mistrovství

Evropy v kanoistice v Praze/ "Škola pro jezdce divokých vod". Autorův úmysl je zjevný, vycvičit účastníky v dokonalejší technice, naučit je lépe zdolávat překážky na trati umělé, kde chyba jezdce neznamena ještě nebezpečí pro loď i člověka, jako při sjezdu na divoké vodě /1/.

Slalom ovšem nezůstal dlouho jen "školou". Měl sice mnoho odpárců, ale i nadšených příznivců. Proto jen druhá světová válka oddálila provedení I. mistrovství Evropy až do doby poválečné do r. 1947 /1/.

Tak se z původní vodní turistiky jejím rozšiřováním postupem času přes závody na přírodních tocích /na vzdálenost 10 km i více/ vyvíjí dva odlišné druhy závodů. Na tocích méně turistického charakteru vzniká z těchto závodů později závodní rychlostní kanoistika - závody na hledkých tratích. Bylo to v oblastech, kde se turistika prováděla na rozsáhlých klidných vodních plochách a řekách /Severské země, Německo, ale i u nás/. V oblastech, kde převažovala rychle tekoucí voda, vzniká pak druhé závodní odvětví kanoistiky - vodní slalom /4/.

Vodní slalom vznikl obdobně jako slalom na lyžích zcela jistě v alpských zemích, ale nevíme dosud, ve které. Rakušani, Němci, Švýčeři i Francouzi tvrdí, že první slalom se jel v jejich zemi /3/. Prameny se vzájemně různí. Mimoto nebyl slalom na svém počátku přesně definován a názor na něj vyhraněn. Proto se často označují za první slalomy i jízdy obratnosti, prováděné na stojaté vodě na jezerech, což však byly spíše gymnghany než slalomy, i když je nutno připustit, že to byly alespoň odrůdy a i jedny z možných kořenů slalomu /4/.

Francouzi tvrdí, že první slalom se jel ve Francii a to dokonce už v r. 1924 /4/.

Za první závod ve slalomu je možno považovat i závod v r. 1932 na jezeře Hallwyllersee ve Švýcarsku. Byla to však spíše gymnghana. Prvenství Švýčarů obhájuje i pramen /11/ a sice v článku přehlížejícím léta 1949 - 1959 před VI. mistrovstvím světa ve slalomu v Ženevě, ve kterém se uvádí, že několik majitelů skládacích kajaků z Mittellandu v r. 1934 přišlo na myšlenku vytyčit trať, napřed k tréninku, potom jako závod, kde by tyčky nahradily přírodní překážky, s jakými se setkáváme na divokém potoku. Tuto myšlenku uskutečnilo a první slalom se tedy

prováděl dle tohoto pramenu ve Švýcarsku.

Naopak pramen /12/ uvádí, že první kajákařský slalom světa se jel při květnovém táboře na řece Mühltraisen v oblasti Traismaueru. Přidržíme se našich domácích pramenů a současně vystopujeme i počátky slalomu u nás.

V časopise "Kanoa a kajak" v čísle 3 z června 1935 je tato zmínka mezi zprávami z ciziny: "V Rakousku se znovu propagují překážkové závody na kajaku zvané slalom. Tyto závody skýtají velmi zajímavé momenty a šíří se dosti rychle z Rakouska do ostatní ciziny. U nás něco podobného uspořádali naši Němci z DPV na podzim loňského roku. Snad by takovýto druh závodu dovedl přilákat obecnost, které se dosud chová k našim vodákům dost odmítavě. Bohužel je však naše Vltava pro podobný podnik příliš mírná. Slalom vyžaduje řeku o větším spádu, rychle tekoucí, s peřejkami a pod. -Což to zkusit na Sázavě?"

První obšírnější pojednání je od zakladatele a otce našeho slalomu ing. Františka Smutného v 7. čísle časopisu Kanoa a kajak z prosince 1935 pod názvem "Slalom". Smutný spolu s Jaroslavem Dřevem a Marií Střebickou /všichni z vodáckého oddílu KČT Brno/ sjížděli o prázdninách 1935 rakouské řeky Salici a Enži a právě na Enži ve Steyru měli možnost shlédnout III. rakouský slalom. V tomto článku je uvedeno, že I. rakouský slalom se jel na řece Ester Asche /úzká klikatá avšak dosti rychlá řeka/ v r. 1934, II. na Trauně ve Welsu a III. v r. 1935 na Enži ve Steyru /obě širší řeky, ale s dosti velkým proudem/. Právě na tomto třetím slalomu byli zmíněni čl. vodáci přítomní. Účelem Smutného článku je přispět k tomu, aby se slalom ujel i u nás. Zajímavý je Smutného názor na poslání a vývoj slalomu. Citují: "Rozeznáváme vlastně tři druhy slalomu; slalom na stojaté vodě, slalom na klidné, ale rychle tekoucí vodě, a slalom na extrémě těžké vodě. Kdežto první jest zkouškou kormidelnické obratnosti kajákaře a třetí vlastně hazardování lodí a snad i životem jezdce, je druhý naproti tomu tou pravou zkouškou vyspělosti a technické zdatnosti kajákaře, při nejmenším riziku. Závod prvního a třetího způsobu byl po prvé proveden již v r. 1932 ve Švýcarsku. Docela samostatně od zde uvedených slalomů se vyvinul v Rakousku závod druhého typu". Tento citát Smutného článku je zajímavý ze dvou hledisek.

Za prvé napovídá, že to byli snad přece jen Švýcaři, kteří kromě závodů na jezeře Hallwyllersee uspořádali i první slalom na extrémně těžké vodě. Za druhé prozrazuje autora původní koncepce vodního slalomu u nás, která se udržela až do roku 1949 a spokojovala se s klidnou, ale rychle tekoucí vodou a nespěchala vyhledávat těžší, divočejší úseky, dokonce podobné pokusy odmítala. Smutného zakladatelský vpravdě historický článek obsahuje dále srovnání se slalomem lyžařů a obsahuje popis branek a jiných překážek i prvních rodících se pravidel slalomu. Závěr Smutného článku platí dodnes. Citují: "Chceme, aby se vyvinul ten typ lodí, který potřebuje kajakář na divokých vodách, loď, která je rychlá, stabilní, ale při tom nejlépe ovladatelná. Závod slalomový vyhraje ten, kdo je - abych tak řekl - s kajakem srostlý, rychlý v rozhodování, kdo má dobrý postřeh a kdo, ať v jakékoli situaci, neztrácí hlavu." /9/.

Co bylo v roce 1935 jen odvážným snem a velmi dobrým programem, je dnes samozřejmostí.

Ke své koncepci slalomu i v souladu s rakouskými ustanoveními pro závody kajaků "Slalom" se vrací Smutný i ve svém druhém článku - v Kanoa a kajak - číslo 1 - z dubna 1936, kde jednak závody na jezeře Halwyllersee charakterizuje jen jako předběžný pokus o slalom /chyběla jim podmínka pro slalom nejdůležitější, totiž tekoucí, rychle tekoucí voda/, na druhé straně píše: "Slalom na divoké řece, která má ve svém řečišti spoustu balvanů - tedy přirozených překážek - které by nenutily jen jezdce, nýbrž také vodu do jiných směrů, by ztratil každý ráz zkoušky zdatnosti a obratnosti, byl by to těžký závod distanční." Tento názor Smutného byl cca o 20 let později v polovině padesátých let překonán. I ve svém článku z dubna 1938 /15/, ke kterému daly podnět závody brannosti roku 1937* přesněji řečeno slalom, pořádaný Důstojnickým klubem vodních sportů u vorové propusti u Karlova mostu v Praze nabádá k přesnému rozlišování gymnázy a slalomu.

Jak často se konaly v zahraničí, zejména v Rakousku závody ve slalomu nelze podle našich pramenů přesně říci. Zajímavé je zpráva z 8. září 1935, že se konal v Rakousku závod na řece Ister-Aacher, který pořádal ÖKV, ve kterém vedle speciálního vodního slalomu /Special Torlauf/ pro F1 a F2 se jel závod na

2250 m /Rennlauf/ spojený se slalomem, délka tratě byla 400 m, závod byl vypsán pouze pro Fl. Závod se jel podle pravidel rakouského svazu, která byla schválena v srpnu 1935. Tzv. Rennlauf je možno považovat pravděpodobně za předchůdce sjezdu /4/.

Do té doby se v Československu konaly závody rychlostní a distanční, z nichž poslední měly mnohdy i charakter sjezdu horských řek. Široká základna české a částečně i slovenské kanoistiky, jejíž síla tkvěla hlavně v turistice a trempingu, tvořila vhodné podmínky pro vznik vodního slalomu u nás. Úspěchy československé kanoistiky v tomto období stály právě na turistice a distančních závodech. O. Výleta to jako referent tábořišť a stanic Svazu vyjádřil ve svém referátu za rok 1936 takto: "Jsem přívrženec názoru, že rozvoj a úspěch kanoistiky spočívá v první řadě na vodní turistice." /4/

Brněnští vodáci v čele s F. Smutným k nám přinesli tedy slalom z Rakouska. Nejen, že ho propagovali a přeložili první rakouská pravidla, ale rozhodli se uspořádat i první vodní slalom v ČSR dne 9. května 1937 v Brně pod stavenišťem Kníničské přehrady na rozbořeném jezu u Bystřce.

Pro úplnost je nutno poznamenat, jak jsem se už zmínil na základě pramenu /13/, že první pokus o slalom v ČSR provedli na podzim 1934 členové Deutscher Paddler Verbandu v Ústí nad Labem, ale jednak to bylo na klidné vodě a tedy spíše gymnastika než slalom a dále to byl pokus tak izolovaný od ostatního vodáckého života českého a slovenského národa, že neměl na další vývoj u nás nejmenší vliv /2/. Na tedy skutečně první slalom u nás v Brně byl vyslán pozorovatel svazu O. Výleta, který o tom píše v publikaci "30 let československého vodního slalomu" /3/. "Brněnští vodáci viděli vodní slalom na divokých vodách v Rakousku a rozhodli se v čele s Fr. Smutným, později 1. slalomovým referentem svazu, zavést tento druh vodáckého sportu i na našich řekách. Tuto snahu podporovali ve svazu kanoistů eilná složka turistů, kteří tuto disciplínu považovali za vrchol turistické zdatnosti a prosadili, aby byl do Brna na 1. závod vyslán pozorovatel svazu, který by naši vrcholnou organizaci kanoistického sportu informoval o skutečné podstatě a sportovní hodnotě tohoto nového druhu vodáckého sportu.

K tomu úkolu jsem byl vybrán, protože jsem jako rychlostní funkcionář zastával současně funkci referenta tábořišť a stanic svazu a z toho titulu jsem měl značnou důvěru turistické složky svazu.

Dne 8. 5. 1937 jsem dostal na cestu 1. cyklostilovaná pravidla rakouského svazu o tomto sportu, s jehož obsahem jsem se seznamoval po cestě do Brna. Z rychlíku jsem vystoupil málem jako neslovo vzatý "expert slalomu".

O. Výleta konal na tomto závodě zároveň funkci vrchního rozhodčího. Po návratu do Prahy doporučil v písemné zprávě Svazu kanoistů RČS "tento druh vodáckého sportu jako velmi vhodný a zejména z propagačních důvodů pro diváky velmi přitažlivý."

1. slalom v Brně byl asi 400 m dlouhý, měl 10 bodovacích míst.

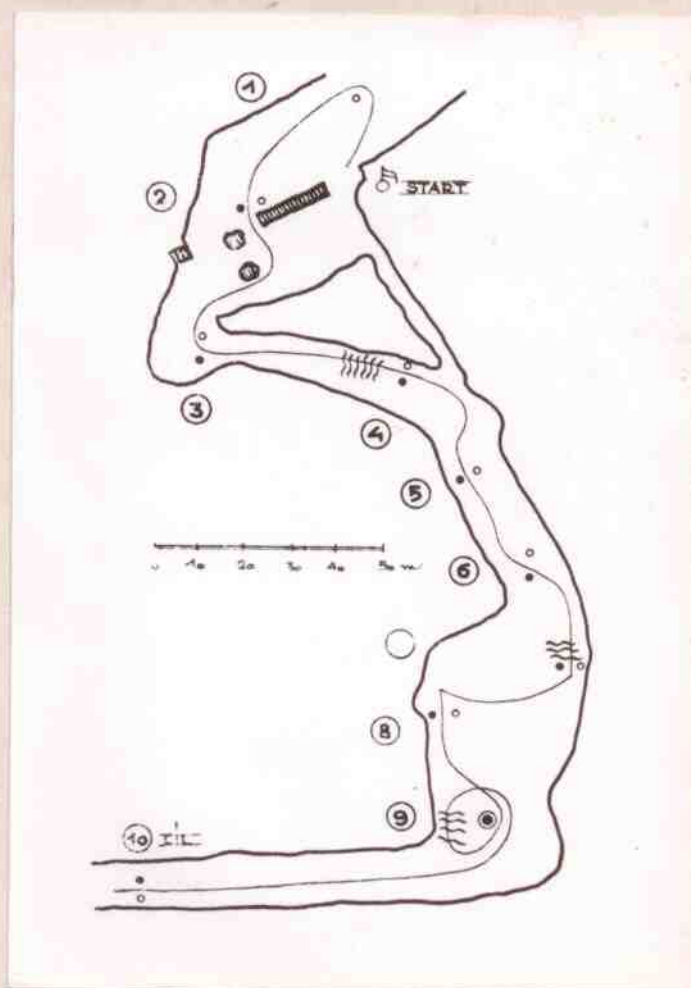

Foto č. 1

Plán trati 1. slalomu v Brně, který postavil Fr. Smutný

Nebezpečné kameny, kořeny a mělčiny byly označeny žlutými křížky. Na startu se sešlo 18 závodníků, jen dva dojeli bez trestných bodů. Zvítězil Jaroslav Dřevo konečným výsledkem 224,2 b. Stavitel trati Fr. Smutný jel mimo závod jako předjezdec a skončil první. O. Výleta jako pozorovatel jel mimo závod a skončil třetí. 8 závodníků bylo diskvalifikováno. Střebická jela mezi muži a skončila sedmá. Závodu se zúčastnili vodáci z KČT Brno a 3 z Dunažklubu Bretisleva /14/.

b/ První vývojová etapa československého vodního slalomu v letech 1937 - 1949

Téhož roku, 28. srpna 1937, uspořádal Důstojnický klub vodních sportů závod ve vodním slalomu na Vltavě pod Karlovým mostem. Odborníci Svazu však tento závod pokládali za něco mezi slalomem a gymghánou. Propagačně měl však velký úspěch, podobně jako závod brněnský.

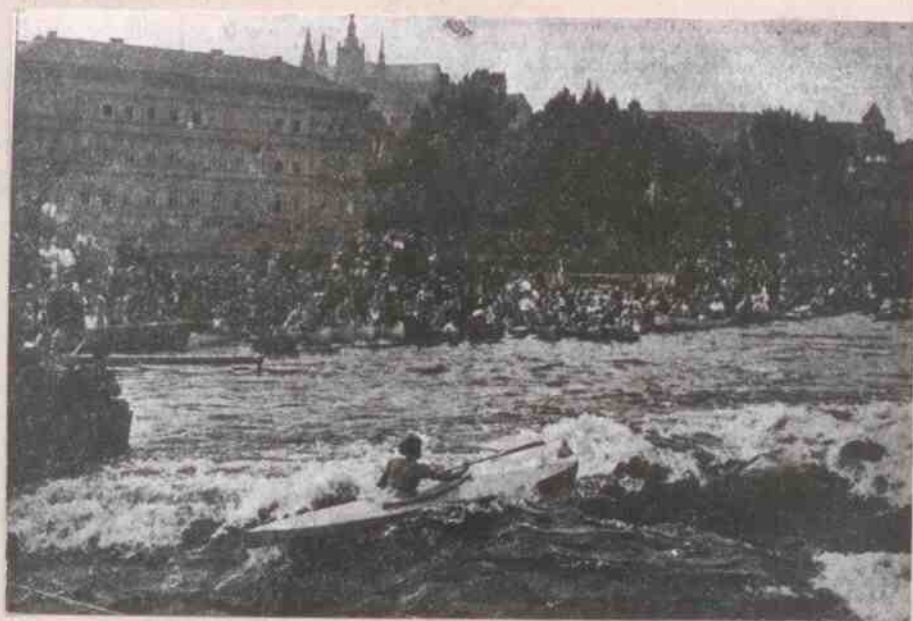

Foto č. 2

Střebická projíždí propustí jezu, při 1. slalomu v Praze - i na novinovém snímku je patrné, jak veliké množství diváků přihlíželo.

Byl vypsán pro C1, C2, F2m, F1ž, Flm. Výlete a Smutný mínili, že slalom není myslitelný pro 4 druhy lodí na stejnou trať /16/. Fr. Smutný byl na základě svých článků pověřen vypracováním slalomového řádu. Jednalo se v podstatě o překlad a úpravu návrhu pravidel rakouského svazu z r. 1935. Tento řád vyšel v r. 1938 po řadě jednání v komisi Svazu /17/.

V podstatě prvním referentem slalomu Svazu kanoistů RČS se stal Fr. Smutný. Od 3. 3. 1938 byl zvolen referentem slalomu Koblic, který však pro absenci na jednáních komise byl vystřídán v této funkci 1. 6. 1938 O. Výletou /4/.

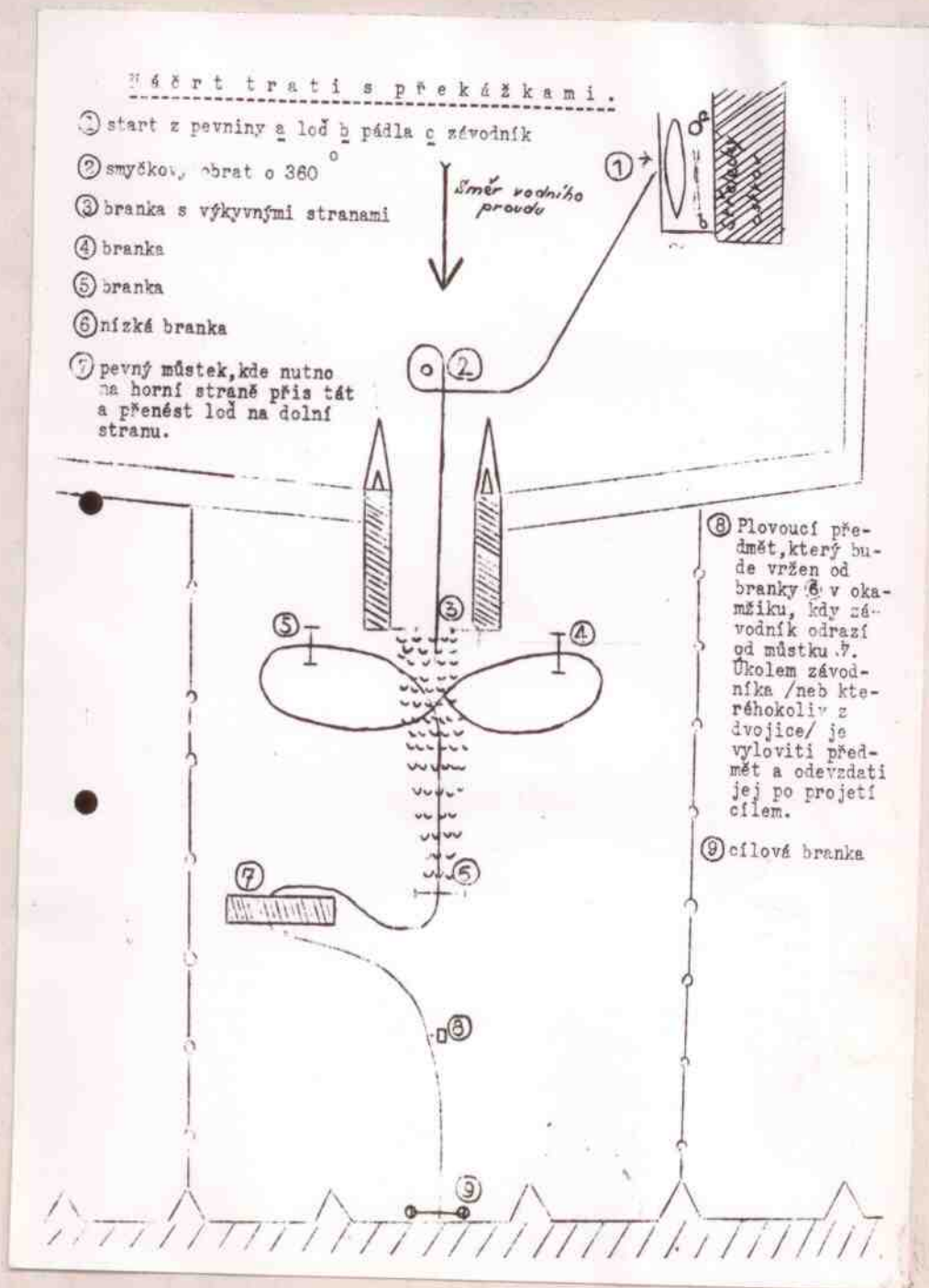

Foto č. 3

Plánek trati 1. slalomu v Praze na jezu nad Karlovým mostem

Vodáci KČT Brno uspořádali 15. května 1938 druhý veřejný kajak slalom na Svratce. Zvítězil A. Růžička z KČT Brno, druhý byl J. Mazánek a třetí J. Dřevo. Jel se také zvláštní závod žen. Závod mužů byl rozdělen na seniory a juniory /18/. Podle sdělení ing. Vratislava Teklého /osobní korespondence/, který mimo řady funkcí ve Svazu kanoistů zastával též v ÚV KČST funkci vodáckého referenta, uspořádaly odbory KČST v tomtéž roce slalomy, mimo Brno, ještě v Bratislavě a Trenčíně.

V roce 1938 startovali vodáci KČT Brno i na mistrovství Rakouska ve slalomu /Dřevo, Procházka, Smutný/ /19/.

O uspořádání prvních mistrovství Evropy ve slalomu se uvažovalo mezi vodáky alpských zemí již před druhou světovou válkou při příležitosti mistrovství Evropy v kanoistice v r. 1938 ve Stockholmu, ale spád událostí byl rychlejší /2/.

Rakouská pravidla pro slalom na kajaku byla uznána 5. srpna 1935 v Rakousku /20/. V roce 1936 o nich jednal IRK, u nás byla rovněž uznána a po prvé byla vydána v r. 1938. Poprvé byla upravena v roce 1939 a definitivně schválena v r. 1941. Platila pak více než 10 let.

Na počátku r. 1939 byl svazovým kapitánem zvolen O. Výleta, který se postavil za slalom a tak po řadě diskusí ve Svazu kanoistů a velkém boji s výlučně rychlostními oddíly prosadily turistické oddíly uznání slalomu za mistrovský závod /3/, /4/. První mistrovství se jeho 2. července 1939 na Berounce pod Radotínem u tábořiště na Ostrově. Tento závod se jel jako součást celého systému bodovací soutěže o mistrovský klub a cenu Českého slova a tato okolnost měla velký vliv na definitivní zakotvení tohoto sportu u nás, i když jeho masovému rozšíření bránil nedostatek vhodného lodního materiálu u nás za 2. světové války. /3/. Mistrovství se zúčastnilo 25 závodníků na skládacích kajacích. Hned při tomto prvním mistrovství vznikl spor o tom, zda se má jet slalom jako mistrovský závod také na kanoích C1 a C2, jak navrhl Sobola na jednání závodní komise Svezu dne 12. června 1939 /17/. Došlo k ostré diskusi dvou názorů. Jeden tzv. "klasický" tvrdil, že se slalom dá jezdit na základě zkušeností z ciziny /Rakouska/ jedině na kajacích a kanoé, že se pro slalom nehodí. Druhý tvrdil, že v Rakousku je kanoé téměř neznámá, a proto se tam na ní nejezdí ani slalom, ale u nás, vzhledem

k tomu, že jsme především kanoistický národ, by se měl samozřejmě jezdit slalom i na kanoích. Nakonec se závod na kanoích jel, ale nikoli jako mistrovský, ale pouze jako veřejný. Došlo tedy ke kompromisu /2/. Trať však nebyla pro kanoce vhodně volena a tehdejší kanoje byly neobratné, takže závod skončil fiaskem, přesto, že byl obeslán prvotřídními rychlostními závodníky /Felix, Holeček, Čapek a další- /17/. První pokus o slalom na kanoích ztroskotal, odpárci kanoí ovládli pole na dobu deseti let, přesto, že se kanoisté bránili /2/, /3/.

V roce 1939 a 1940 se u nás jely dva závody, jeden v Brně a jeden v Praze /mistrovství/. Slalom v Brně se jel v r. 1940 naposled a tak po celou dobu druhé světové války bylo mistrovství v Praze na Berounce jediným závodem ročně. Trať stavěl pokaždé jako na prvním mistrovství ing. Vratislav Teklý. Účast na jednotlivých mistrovstvích vzrůstala /r. 1940 36 kajaků, 1941 - 32, 1942 - 42, 1943 - 58 a 1944 - 69/. Mistrovství se konalo vždy na jaře, v roce 1945 pro válečné události až 23.9. /4/.

Konec války postavil Svaz a jeho funkcionáře před nové úkoly. Počet členstva ve Svazu poklesl, přestože vznikla řada nových klubů. Bylo nutno navázat znovu mezinárodní kontakty a dohnat zpoždění za světovým vývojem, od kterého jsme byli během války v izolaci /21/. Švýcarsko bylo během války neutrální, vývoj slalomu byl během války ve Švýcarsku nejméně postižen, a proto v prvních poválečných letech přebírá Švýcarsko vůdčí roli.

Pro další vývoj našeho slalomu bylo důležité řešení sporu rychlostní kanoistika nebo slalom. Tento spor se navenek sice nijak zvlášť neprojevoval, ale v ředách členstva Svazu existovali zarytí odpárci slalomu. Důležité bylo, že za slalom se postavila většina závodníků a velká část funkcionářů jako: O. Výleta, V. Teklý, J. Šulc, V. Nič st., Felix, Holeček a další /4/.

Postupně se během let přišlo na to, že mistrovská trať na Berounce nedává předpoklady pro další rozvoj čs. vodního slalomu. Bylo nutno přesunout slalom na techničtější a prudší řeku, zejména i pro možnost účasti na slalomech v zahraničí. Byl si toho vědom mimo jiných i O. Výleta. Za války to nebylo možné, neboť jediný vhodný úsek Vltavy a Sázavy poblíž Prahy byl zabrán střelnicí SS a přemístění do větší vzdálenosti od Prahy

by za tehdejších podmínek nepřispělo k rozvoji slalomu, t.j. k účasti závodníků i diváků /23/.

Zajímavý je v této souvislosti dopis, který píše ing. K. Daníček 4. ledna 1945 O. Výletovi a navrhuje už tehdy závod na Kamenci u Spálova. Pro válečné události se tento závod neuskutečnil a několik let se na tento krásný úsek zapomnělo.

Mistrovský závod byl však přeložen již roku 1946 na nově objevenou trať v Praze-Tróji u ZOO. V poválečných letech 1945-48 došlo k postupnému rozvoji vodního slalomu u nás díky Svazu a zejména jeho kapitánu O. Výletovi /4/.

Iniciativu přebírá Plzeň a ke slovu se hlásí další venkovské oddíly /1946 Cheb, 1948 Děčín/. Plzeňští vodáci byli sice početně skromní, ale výkonnostně všichni v čele. Převýšili v té době zdaleka "tréninkové metody" pražských závodníků, kteří trénovali maximálně týden před závodem na klidné vodě a trénink spočíval v několika obrazech a objetí několika premic. Plzeňáci sjížděli kdejakou peřejnatou řeku a říčku a získali tak zkušenosti a techniku, kterou v tehdejší době převýšili "tréninkové metody" Pražanů.

V roce 1946 se jede mimo zmíněného pražského mistrovství v Troji první mimopražský a mimobrněnský závod a to v Chebu na trati přes dva jezy.

V roce 1947 se uskutečnily 3 závody a to v Praze, Chebu a jubilejní závod v Brně, který se konal na dlouhou dobu v Brně zase naposledy. V roce 1948 se konaly opět jen dva závody /2/. V roce 1947 byl na mistrovství ČSSR v Praze Troji opět učiněn pokus o zařazení kanoí, ale opět bez většího úspěchu, zejména pro nevhodný tvar lodí. Startovaly jen dvě lodě. Poprvé byl vypsan při tomto mistrovství jako veřejný závod se samostatný závod kategorie žen, v němž zvítězila Pacherová /3/.

Na mezinárodním poli jsme se zúčastnili v těchto letech několika závodů, Bratři Valešové z Plzně v roce 1946 se zúčastnili soukromě slalomového mistrovství Švýcarska, v Ženevě, v r. 1947 se Šmetlák a Veselý zúčastnili mistrovství Francie ve Strasburgu a mistrovství Lucemburska /4/, /2/.

Neutralita Švýcarska postavila Švýcary do čela slalomu po válce a uspořádání I. ME bylo potvrzením tohoto faktu. Ve Švýcarsku a také ve Francii se vývoj nezastavil, zatím co my jsme byli

za 2. světové války v izolaci. V těchto zemích začali jezdit slalom rovněž na kanoích a dopracovali se k nové technice pádlování a k novým tvarům lodí. "Uměli už tehdy lámat a kvedlat, technické prvky, které byly do té doby u nás zcela neznámé" /4/, /2/.

Na I. mistrovství ME ve slalomu /a zatím poslední/, uspořádané bez velkých příprav 27. července 1947 v Ženevě, se vypravila i velká skupina Čechoslováků. Pro nedostatek peněz jeli někteří závodníci za své. Jelo se nákladním autem. Naši závodníci jeli jen s kajaky. Jiří Valeš obsadil na kajaku třetí místo. Když se na místě dozvěděli, že se jede závod kanoí dvojic, přihlásili se, vypájčili si loď a narychlo sestavená dvojice Havel - Motl na otevřené kanoi skončila na třetím místě /3/. Klečeli na jednom kolenu, kdežto Francouzi a Švýcaři již klečeli na obou kolenech a lodě měli kryté.

Tento nečekaný úspěch měl na další rozvoj slalomu u nás vliv spíše negativní než pozitivní. Sváděl k přesvědčení, že slalom je možno jezdit i nedále bez speciálního tréninku, a že jediné správné je jezdit slalom na jednom kolenu a na lodích otevřených a bez krytu. Tento falešný názor sváděl náš slalom na scesti /1 až 5/. Nutno si uvědomit, že naši výpravu tvořili vodáci, které můžeme v té době ještě jen těžko označit za slalomáře. Byli to většinou rychlostní závodníci, kteří současně jezdili slalom. Vyjimku tvořili Plzeňáci, kteří byli přece jen více slalomovými specialisty. Tato situace trvala zhruba až do r. 1950 až 1951, kdy jsme začali mít slalomové specialisty /2/. Stali se jimi někteří závodníci, kteří se nemohli v rychlostní kanoistice prosadit na první místa a začali se plně věnovat novému sportu, který později přivedli až ke světové slávě.

Účast na prvním mistrovství Evropy nepřinesla k nám domů ani nové poznatky v technice jízdy, ani ve vývoji lodí. Tím byl rozvoj slalomu částečně přibrzděn /1 až 5/. V roce 1948 byly na programu opět jen dva slalomy, k činnosti se však hlásí i vodáci v Děčíně.

V roce 1946 došlo také k významné změně v mezinárodní federaci. IRK /mezinárodní kanoistická reprezentace/ během války zanikla a v tomto roce byla vytvořena ICF /mezinárodní federace kanoistiky/. Jejím zakládajícím členem bylo i Československo.

Zástupci této federace usilovali již v r. 1946 o zařazení vodního slalomu mezi olympijské disciplíny. Při předběžných jednáních zástupce ICF Švýcar Uli Rotsche o tomto problému na schůzi výkonného výboru MOV s delegacemi mezinárodních sportovních svazů, byl předložen požadavek zařadit slalom F1 a C2 na program OH v Londýně. ICF se však nepodařilo slalom prosadit /24/.

V roce 1948 rozhodla ICF, že v každém lichém roce se bude pořádat mistrovství světa ve vodním slalomu, rychlostní mistrovství světa v letech sudých. Na základě tohoto rozhodnutí se konalo v roce 1949 I. MS ve vodním slalomu v Ženevě /4/.

Tento rok znamená tedy významný mezník ve vývoji vodního slalomu nejen ve světě, ale a zejména u nás.

Během celé této první vývojové etapy vodního slalomu, prodělával vodní slalom velmi obtížnou cestu. Bylo to dáno také tím, že podmínky, ve kterých se tělesná výchova a sport v té době rozvíjeli, nebyly pro jeho další rozvoj příznivé. V tělesné výchově a ve sportu existovala značná organizační roztržitost. V roce 1945 existovalo přes dvacet sportovních svazů, k tomu řada tělovýchovných spolků, jako Sokol, Orel atd. a neexistovalo fakticky jednotné vedení, které by ve své působnosti zahrnovalo všechny svazy a spolky. Tato nejednotnost a roztržitost značně brzdila rozvoj celé tělesné výchovy a sportu a tedy i vodního slalomu. Ani státní podpora nebyla v té době dostatečná /147/.

" Na rozhraní těchto dvou období lze říci, že se nám podařilo během poválečných let díky obětavosti závodníků a funkcionářů a vzhledem k široké základně vodní turistiky překonat alespoň částečně izolaci od světového vývoje" /4/.

c/ Druhá vývojová etapa od roku 1949 do roku 1979

Rok 1949 je pro československý vodní slalom historickým mezníkem v jeho vývoji. A to jednak pro změny politicko-sociální a organizační, ke kterým došlo pod vlivem únorových událostí v roce 1948 a jednak, protože tímto datem nastává obrovský rozmach vodního slalomu. Únor 1948 umožnil uskutečnění organického sjednocení tělesné výchovy, po předcházející roztržiténosti. 31. března 1948 byla vyhlášena jednotná organizace Sokol, která se stala složkou NF /147/.

Svaz kanoistů se stavěl od začátku za sjednocení a jeho hlavní představitel JUDr. Karel Popel se stal členem Ústředního akčního výboru Sokola. Sportovní svazy byly formálně začleněny do Sokola již v roce 1948, ale výstavba nové organizace probíhala velmi pomalu. Zásadní změnu přinesl vznik Státního výboru pro TV a sport v roce 1949,

Nové podmínky pro rozvoj tělesné výchovy a sportu, které zdaleka nemůžeme srovnat s dobou pionýrských začátků vodního slalomu, přinesl zákon o organizaci tělesné výchovy a sportu z roku 1952, tělesná výchova a sport byly označeny za "věc státní důležitosti" /147/.

Protože tato koncepce byla trochu jednostranná a nepodporovala iniciativu dobrovolných funkcionářů vznikl v roce 1957 Československý svaz tělesné výchovy. Velká podpora státu v této druhé etapě se kladně projevila v bouřlivém rozvoji vodního slalomu.

II. etapa vývoje vodního slalomu byla hned na svém začátku kladně ovlivněna účastí našich reprezentantů na I. MS v Ženevě. Ani ne tak výsledky, které byly sice čestné, ale zhruba na úrovni výsledků I. ME v r. 1947 /dvě bronzové medaile v individuálních závodech a sice Brzák v C1 a Brzák - Kudrna v C2 a dvě stříbrné C1, C2 a jednu bronzovou Flm v klasifikaci národů/, ale zejména zkušenostmi, které jsme v souvislosti s naší účastí na tomto MS získali a které daly základ skutečnému rozvoji tohoto sportu u nás. Hned z pozvání na toto mistrovství bylo zřejmé, že je vypsána nejen kategorie skládacích kajaků mužů a žen, ale i kanoé jednotlivců a dvojic. Ženy jsme v té době neměli, pro kanoé bylo pochopitelně velké nadšení, které konečně překonalo názor, že kanoé je pro slalom lodí zcela nevhodnou /2/. S účastí a zejména přípravou na ni vstala řada problémů. O Ženevě se vědělo zejména to, že jsou tam velké

vlny /5/. Zatímco v té době již u nás vyráběl skládací kajaky pro slalomáře Jar. Dřevo v Brně, vhodné kanoe pro slalom nebyly k dispozici. Dosavadní typ turistické kanoe, který se vyvinul na Vltavě vlivem rychlostních lodí, dlouhých rovných úseků bez peřejí a i vlivem koníčkování, ke kterému bylo zapotřebí mít loď dobře držící směr, ten se pro slalom zcela nehodil /2/. A tak na objednávku dvou největších pražských oddílů byly zásluhou Jana Felixe postaveny první dvě slalomové kanoe podle tehdejších představ a i částečně pod vlivem nesprávně uplatněných zkušeností z Ženevy 1947. Byly to široké, vysoké lodě, obrovské veny s vnějšími vlnolamy. Měly takový výtlač, že naši reprezentanti, kteří se společně připravovali týden v Praze na I. mistrovství světa v Ženevě, stravovali se v loděnicích v Podolí a trénovali na propusti u Karlova mostu, jezdili na této lodi dolů k tréninku v ěsti na jedné lodi - a v tomto obsazení projížděli i propust u Jiráskova mostu. Samozřejmě bez krytu a na jednom kolenní. Na těchto dvou lodích se pak vystřídaly v Ženevě v závodě všechny dvojice i singlisté /2/.

V důsledku hlubokých politických změn, ke kterým u nás došlo v roce 1948 včetně sjednocení tělovýchovy, odletěla speciálním letadlem našich aerolinií do Ženevy výprava skutečných reprezentantů soc. vlasti /5/. Tímto letadlem cestovaly společně všechny skládací kajaky a ony dvě zmíněné kanoe. Reprezentanti byli vybráni podle výsledku kvalifikačního závodu na Čertovce. Na kajaku trvala dosud převaha Plzně, takže v kategorii kajeků nás reprezentovali pouze plzeňští vodáci. Výsledky na I. mistrovství světa ve slalomu v Ženevě, byť čestné, neodpovídaly dosavadnímu postavení naší kanoistiky jako celku ve světovém měřítku. Nebyli s nimi spokojeni ani sami závodníci, většinou starší zkušení a ostřílení rychlostní závodníci. Vytyčili si před sebou smělý úkol - dostat vodní slalom v ČSSR na světovou úroveň /2/.

Z Ženevy si přinesli poučení, že slalom se musí pilně trénovat speciálně mezi tyčkami, že je nutno osvojit si zcela jinou techniku, než na jakou byli zvyklí při dosavadních rychlostních závodech a na túrách, že je nutno konečně opustit myšlenku otevřených lodí a postavit si lodi s krytem a to dokonce odlišné pro jednotlivce a odlišné pro dvojice /2/.

Těmito získanými zkušenostmi a tímto poučením z nich plynoucím

mělo I. mistrovství světa v Ženevě na další rozvoj slalomu u nás zásadní význam.

Foto č. 4

Brzák-Felix a Kudrna na I. MS v Ženevě. Na tomto obrázku je dobře vidět jedna ze dvou kanoí, na kterých se vystřídali všichni naši závodníci.

Byl dán základ skutečného rozvoje tohoto sportu u nás. Konečně byl vyvrácen názor, že pro slalom se hodí jen kajaky a že kanoé jsou loďmi zcela nevhodnými pro tento sport /1/. Nebvlo to však nikterak lehké. Nechyběli ani odpůrci slalomu, kteří jej podceňovali a viděli v něm jen zábavu a legraci. Nechyběla ani kritika v tisku, která slalom prohlašovala za blud, který se u nás nikdy neujme, protože pro něj nemáme vhodné podmínky na našich řekách. Tím horlivěji a tvrději pracovali první průkop-

níci slalomu pro rozvoj svého sportu /2/.

Foto č. 5

Naše výprava na I. slalomovém MS v roce 1949 v Ženevě, která se skládala z převážně rychlostních závodníků. Odleva stojí: Nič, Karlík, Koníček, Jeschke, Dr. Popel, Purchart, Fiala, Veleš, Kudrna, Drestík, Pecka Jiří, Havel, Brzák, Šulc.

Stavěly se amatérské lodě, mistři sportu Havel - Pecka postavili první speciální slalomovou kanoi pro dvojici, mistr sportu Nič první speciální slalomovou kanoi pro jednotlivce /1/. Hledaly se nové tratě pro závody, ale i pro trénink. Pod vlivem Ženevy se také mistrovství ČSR jelo na propustí u Jiráskova mostu v Praze dne 3. a 4. září.

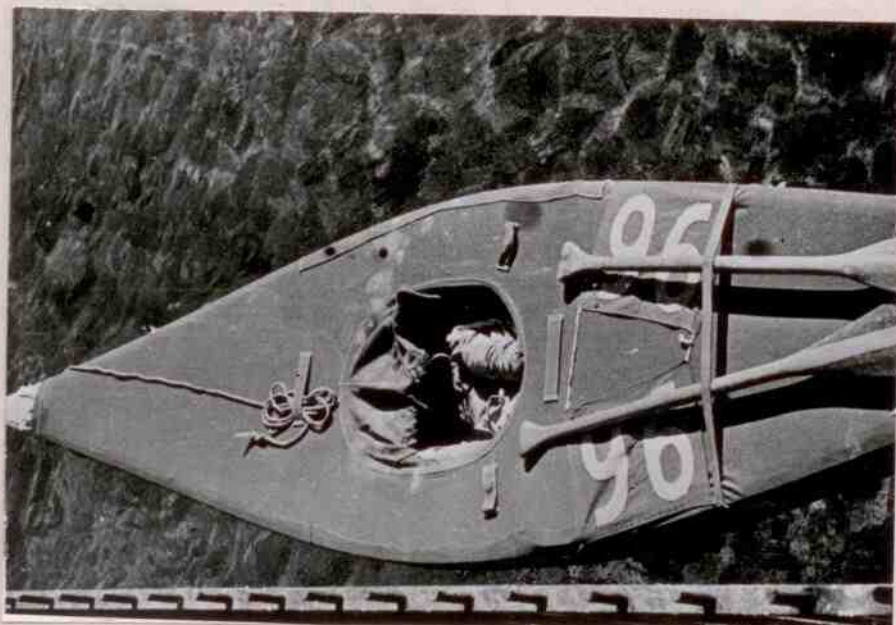

Foto č. 6

Francouzská kanoé C1 - tek si ji vyfotografovali naši závodníci na I. MS v Ženevě v roce 1949

Poprvé a definitivně tu nebojovali o titul pouze muži v kategorii kajaků, ale také ženy na kajaku a kanoisté jednotlivci i dvojice /2/.

Zásluhou ing. Vratislava Teklého je na Čertovce v Praze vytyčena první slalomová trať pro uspořádání městského přeboru a pro trénink. Stala se základem pozdější světové úrovně slalomového sportu /3/. Rovněž děčínští vodáci vyvěsili několik brenek na Ploučnici /2/. Do historie našeho slalomu se zapisuje Děčín prvním Severočeským slalomem, Pardubice I. Východočeským slalomem a Slovensko I. řočníkem Tatranského slalomu /3/.

I. ročník Severočeského slalomu v Děčíně měl opravdu divokou vodu /2/. Současně vznikají nové jednoty, které tyto slalomy pořádají /v Děčíně, v Pardubicích a Klub vodáků a turistů v Liptovském Mikuláši/. V r. 1949 vychází též první ročník časopisu "Lodní sporty" /3/.

Pro další rozvoj mezinárodního vodního slalomu mělo velký význam zasedání ICF /slalomová komise/, které se sešlo těsně před zahájením MS v Ženevě a které značně zjednodušilo do té

doby velmi komplikované výpočty výsledků. Československo v té době ve slalomové komisi zastoupeno nebylo /4/. V r. 1949 byl kanoistickým ústředím ČOS vypracován pětiletý plán vodáků, ve kterém byl stanoven základní plán práce, zaměření mezinárodní činnosti, zakotveno zřízení slalomové komise při kanoistickém ústředí ČOS, propagace slalomu a vyhledávání dalších vhodných slalomových terénů /25/. V r. 1949 se u nás uskutečnilo pět slalomových závodů, v roce 1950 již 8. Hrstka závodníků se stačila mimo těchto osmi slalomů zúčastňovat ještě různých rychlostních závodů, ale slalom už u nich nastoupil na první místo. V průběhu dalších let se stal výhradní /2/.

V r. 1950 se uskutečnil první výcvikový kurs slalomu na území ČSR, který uspořádal Brněnský kraj v červnu ve Znojmě, jako by Brňáci chtěli navázat na starou tradici /2/. Jejich význam ve vodním slalomu totiž proti jejich zásadnímu významu pro založení slalomu před válkou, během války i po válce poněkud poklesl. Na kursu ve Znojmě, vedeném s. Růžičkou, přednášeli o slalomové technice jízdy a pravidlech slalomu Zdeněk Valeš z Plzně a Jan Šulc z Prahy. Krátce potom následoval slovenský kurs v Lipt. Hrádku, týdenní, zakončený Tatranským slalomem, který byl v té době jedním z nejvýznamnějších a nejtěžších závodů u nás /2/. Na základě poučení z Ženevy začala v r. 1950 příprava slalomářů specialistů na mistrovství světa ve Štýru /2/, /4/. V tomto roce dochází k zásadní změně ve slalomovém mezinárodním řádu, to je ke značnému zjednodušení /výsledek jest docílený čas, přepočtený na vteřiny + trestné body / /3/. V Lodních sportech vychází výklad pravidel vodního slalomu, který zpopularizoval slalom na venkově /3/. Byla zavedena kategorie dorostu a dospělí závodníci rozdělení do tříd podle výkonnosti. Bylo to nutné vzhledem k bouřlivému rozvoji slalomu nejen v Čechách, ale i na Moravě i Slovensku. Na zasedání ICF v Kodani byl Jan Šulc v nepřítomnosti zvolen do slalomové komise za Československo. V ní nás řadu let zastupoval, jako nejlepší slalomový odborník v Československu. /4/. V roce 1950 se jel také II. ročník Severočeského slalomu v Děčíně, který přinesl řadu novinek. Jednak všechny závody se jely ve dvou jízdách. Do té doby se u nás jezdily juniorské kategorie v jedné jízdě a dvě jízdy měl zásadně v seniorské kategorii jen předem určený počet závodníků, kteří postu-

povali do tzv. finále k druhé jízdě. Další významnou novinkou tohoto roku v Děčíně byl start dorostenců ve slalomu, vůbec první u nás /2/.

V kategorii kajaků došlo k překvapení. Prvá dvě místa obsedili na úkor do té doby neporazitelných Plzeňáků Pražáci. Nebyl to ojedinělý výsledek, ale signál k návratu přimátu i v této disciplíně do Prahy. Byl to výsledek zdokonaleného tréninku Pražanů. /2/.

v roce 1951 již stoupl počet slalomů v ČSR na 15. Tím byl dán předpoklad ke vzniku skutečných slalomářů - specialistů, protože tento počet slalomů byl dostatečný proto, aby se mohli vyžít zcela ve svém vlastním slalomovém sportu /v roce 1952 to bylo již 28 slalomů/. Rok 1951 je ve znamení II. MS ve vodním slalomu ve Štýru v Rakousku.

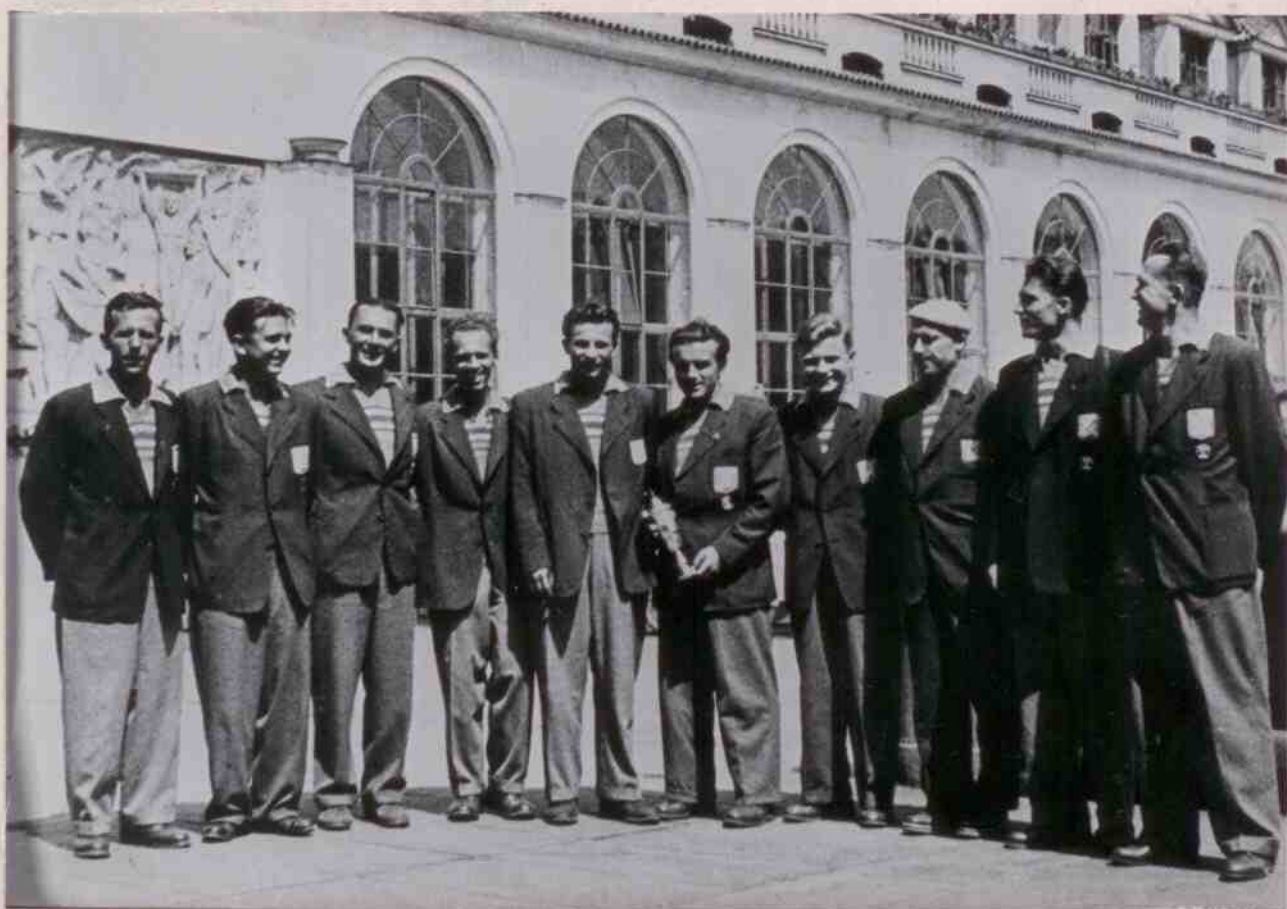

Foto č. 7

Naši úspěšní kanoisté ze Štýru 1951. Odlevo stojí: Čihák, Pecka Jan, Nič, Šulc, Havel, Pecka Jiří, Berdych, Fiela, Čechtický, Váňa

Příprava započatá v r. 1950 vyvrcholila týdenním táborem pod vlastními stany na břehu Vltavy v Podolsku. Do Štýru jeli poprvé Čechoslováci se speciálními loděmi pro C1 a spec. loděmi pro C2. Singlovky byly dvě pro pět závodníků, ale byl to proti Ženevě značný pokrok. Ve Štýru se také poprvé zúčastnily mistrovství světa i naše ženy. Speciální příprava i celá vynaložená práce se vyplatila. Singlkanoiisté se stávají poprvé mistry světa v pořadí národů /tři předem nahlášení závodníci z každého národa a pořadí se sestavovalo na základě jejich umístění v individuálním závodě/ a obezují svorně za sebou 2. až 6. místo. Získáváme tedy stříbrnou /Nič/ a bronzovou /Váňa/ medaili, v kategorii C2 získáváme bronzovou medaili /Havel-Pecka Jiří/ a v pořadí národů v této kategorii stříbrnou medaili /3. Havel - Pecka Jiří, 4. Nič - Šulc, 9. Fiala - Berdych/. Celkově skončilo Československo na druhém místě za Rakouskem v pořadí národů. Poněkud horších výsledků dosáhli kajakáři /nejlepší 14./ a kajakářky /nejlepší 9./ /3/, /5/.

Foto č. 8

Trať II. MS 1951 ve Štýru. Tato první mistrovství světa byla většinou pořádána na podobném charakteru vody na propustech jezů

První titul mistrů světa ve Štýru ukázal, že dosevaďní cesta vývoje je správná a ještě více posílil nadšení a pílí slalomových průkopníků a trochu utlumil, i když zcela neumlčel námítky odpůrců slalomu /2/.

Vše bylo zhodnoceno ve slavném, dnes už legendárním "štýrském čísle" Vodních sportů. Rozvoj slalomu pokračuje na venkově. V patnácti závodech tohoto roku je i tradiční Morevský pohár v Kroměříži a Hanácký slalom v Olomouci. Byl uspořáďán I. Přebor dorostu ČSR v Pardubicích /3/, /4/.

Poprvé byl v tomto roce 1951 sestaven žebříček slalomářů u nás /26/, /3/, /2/, /4/.

V roce 1952 mimo již zmíněných 28 závodů na domácí vodě dochází k prvnímu mezistátnímu utkání s NDR v Kahle, které bylo prvním mezistátním utkáním ve vodním slalomu na světě vůbec /3/. Toto utkání mělo rozhodující vliv na vývoj tohoto sportu nejen u nás /získali jsme tam nový typ kajaku/, ale hlavně NDR, kde se do té doby jezdil slalom jen na skláďacích kajacích. Závodu se zúčastnilo z naší strany tehdy 10 závodníků a 5 závodnic. Museli obsadit všechny kategorie, to znamená, bylo z uvedených 10 závodníků nutno postavit 5 kajakářů, 5 singlkenoistů a navíc všichni dohromady museli vytvořit 5 kenoistických dvojic. Kenoisté byli současně kajakáři a naopak, což jim v tehdejší době vzhledem k úrovni slalomu nečinilo potíže. Protože však jeden z uvedených 10, Ondrej Cibák, jezdil jen na kajaku, sáhlo se k radikálnímu kroku, odkoukanému od Francouzů z mistrovství světa. Do kategorie C2 muži jsme postavili první naši smíšenou dvojici v historii našeho slalomu vůbec ve složení Jánský - Šulcová. Šulcová při tomto utkání v Kahle získala mimoto první vítězství našich žen v mezinárodním závodě, v historii slalomu vůbec, v kajaku žen /2/.

Jedním z 28 závodů byl též závod v Jaroměři, který způsobil, že na jaře příštího roku se na tuto trať umístil velký přípravný tábor.

V roce 1953 byl uspořáďán I. sjezdový závod v ČSR na Teplé v Karlových Varech /3/. První ročník závodu "Napřích Karlovými Vary" se jel již v roce 1950, byl to ale spíše distenční závod na trati méně než poloviční za skromné účasti 12 lodí místních oddílů. v roce 1951 a 1952 se na tento závod sjeli především

rychlostní závodníci a turisté a v r. 1952 to dopadlo katastrofálně, v cíli závodu bylo skutečné pohřebiště lodí. Tato neblahá zkušenost přiměla pořadatele vypsát v roce 1953 tento závod jako "sjezdoslalom". Tak vznikl vlastně první sjezd u nás. Byl potom pořádán každoročně, jen název se časem změnil na obří slalom /141/.

Na jaře se konal v Jeroměřici ve dnech 28. 3. až 11. 4. čtrnáctidenní velký přípravný tábor, do kterého bylo povoláno přes 40 závodníků. Tréninková trať byla na tehdejší poměry ideální. Denně se jezdily jízdy na čas a zveřejňovaly se výsledky se zhodnocením a porovnáním rychlosti a čistoty jízdy. Na úvod se jela jízda inteligence na C1. Každý závodník po prohlídce tratě se musel odebrat do izolace, žádný neviděl jízdy soupeřů a musel samostatně řešit problémy tratě. Poprvé zde obdrželi naši slalomáři kanoje C1 vyrobené nikoli amatérsky, ale továrně. Byl však naprostý nedostatek lodí C2, které se továrně dosud nevyráběly, což brzdilo jeden z hlavních cílů tohoto soustředění vyhledat, sestavit a dát možnost výcviku nejlepším možným kombinacím dvojic, tak, aby výsledky dvojic v Meranu byly lepší než ve Štýru. Soustředění vedl V. Nič, instruktory a trenéry byli Nič, Šulc, Zd. Valeš, dále pomáhali s uspořádáním s. Výleta a Makalouš /27/, /2/.

Ve dnech 3. až 5. 7, v Liptovském Mikuláši bylo uskutečněno druhé mezistátní utkání ČSR - NDR ve vodním slalomu, ve kterém ČSR zvítězila 244 : 154 bodům. Na utkání bezprostředně navazovala společná příprava našich vodáků s vodáky NDR na MS v Merenu. Družstvo NDR jsme porazili jak na kanoi, tak na kajaku, což bylo překvapením. NDR na základě výsledků neposlalo své kanoisty do Merenu, což bylo chybou, jak se po našem úspěchu v Meranu prokázalo. Společná příprava prospěla oběma partnerům. Němci se od nás učili naši techniku, která už byla tehdy nejlepší na světě a to nejen na kanoích, ale i na kajaku /přitahování, vyklánění/. My jsme od NDR opět získali kajaky, na kterých naši startovali v Meranu /2/, /28/.

Na mistrovství světa v Meranu jsme byli poprvé v historii nejen slalomu, ale kanoistiky vůbec, nejúspěšnějším národem s velkou převahou ze 13 států. Nezáskali jsme sice ještě žádný titul mistra světa v individuální kategorii, ale obhájili svůj titul

v klasifikaci národů na C1 a přidali v klasifikaci národů titul i v kajaku žen. Mimoto jsme získali stříbrné medaile v individuální kategorii C1, C2 a bronzové v C1, Flž. Meran potvrdil správnost nastoupené cesty čs. slalomu po Ženevě, a zejména po Štýru. Potvrdil zároveň správnost naší techniky /2/, /28/.

Přehled umístění našich v Meranu viz tabulka č. 2.

Celkové pořadí národů.

1. ČSSR	106
2. Rakousko	60
3. Švýcarsko	55
4. NDR	46

Výsledky dle /28/.

Krátce po Meranu obdrželo nejlepších 6 závodníků titul mistra sportu: Martenová, Šulcová, Havlová J., Nič, Jirásek, Jánský.

Rok 1954 byl dalším velkým mezníkem ve vývoji slalomu u nás a dal základ k vývoji sjezdu. Naši reprezentanti byli vvlátni na zkušenou do Rakouska na velmi těžké vody. Zúčastnili se 7. a 8. srpna sjezdu a slalomu v Salzburgu, které byly hodnoceny jako dvojkombinace a 13. až 15. srpna obřího slalomu na Enži, slalomu a sjezdu na Balici v Gross-Reiflingu. Zájezd měl nejen vysokou sportovní hodnotu a dokázal, že nejen naši kanoisté, ale i kajakáři patří mezi nejlepší na světě, ale jízdy na těžkých rakouských vodách, kde nebyla nouze o velmi dramatické okamžiky, byly i nesmírným přínosem i těm nejzkušenějším našim závodníkům.

Pro udržení našeho světového prvenství ukázal neprostou nutnost na jedné straně vyhledávat pro soustředění kvalitní zahraniční vody, na druhé straně však ještě větší nezbytnost vyhledat a neustále vyhledávat podobné tratě a terény i u nás. A s tím se hned příští rok započalo, nejbližší desetiletí bylo tímto vývojem značně ovlivněno a tento vývoj trvá doposud.

Závodníci projížděli na Enži i tak zvané "Hiefleuské peklo" /20/. V uvedených závodech nemají naši na kanoích velkou konkurenci a vítězí. O to větší je konkurence na kajaku, kde v Salzburgu vítězí Pára se Skolilem a Havlová J., v Gross-Reiflingu se nám tak dobře nedaří v obřím slalomu a zejména sjezdu, ale přesto si Skolil vítězstvím ve slalomu zajišťuje i vítězství v trojkombinaci. V ženách kraluje v té době nepřekonatelná Rakušanka Schwingel, předchůdkyně naší Lídy Veberové - Polesné /29/.

26. září 1954 se jel první závod na Lipně na trati u pily v Loučovicích. Na kongresu ICF v Maconu je předseda naší sekce JUDr. Karel Popel zvolen předsedou ICF.

V roce 1955 pod vlivem loňského zájezdu do Rakouska, sjíždění Salice a Enže a závodů ve sjezdu a obřím slalomu na těchto řekách v Gross-Reiflingu, daly velikonoce v tomto roce svými příznivými vodními stavy příležitost průkopníkům vodního slalomu a sjezdu k vyhledávání obdobných terénů na divokých vodách i u nás. V tomto ohledu vyniká zejména úspěšný závodník MUDr. Zdeněk Matějovský. V pátek 8. dubna uskutečnili kanoisté Jiří Hradil a mistr sportu Vladimír Jirásek na C2 /slalomka n.p. Sport/ a Matějovský na F1 /Hartung z NDR/ prvosjezd Jizery ze Semil do Železného Brodu v prostoru Riegrovy stezky /2/, /30/.

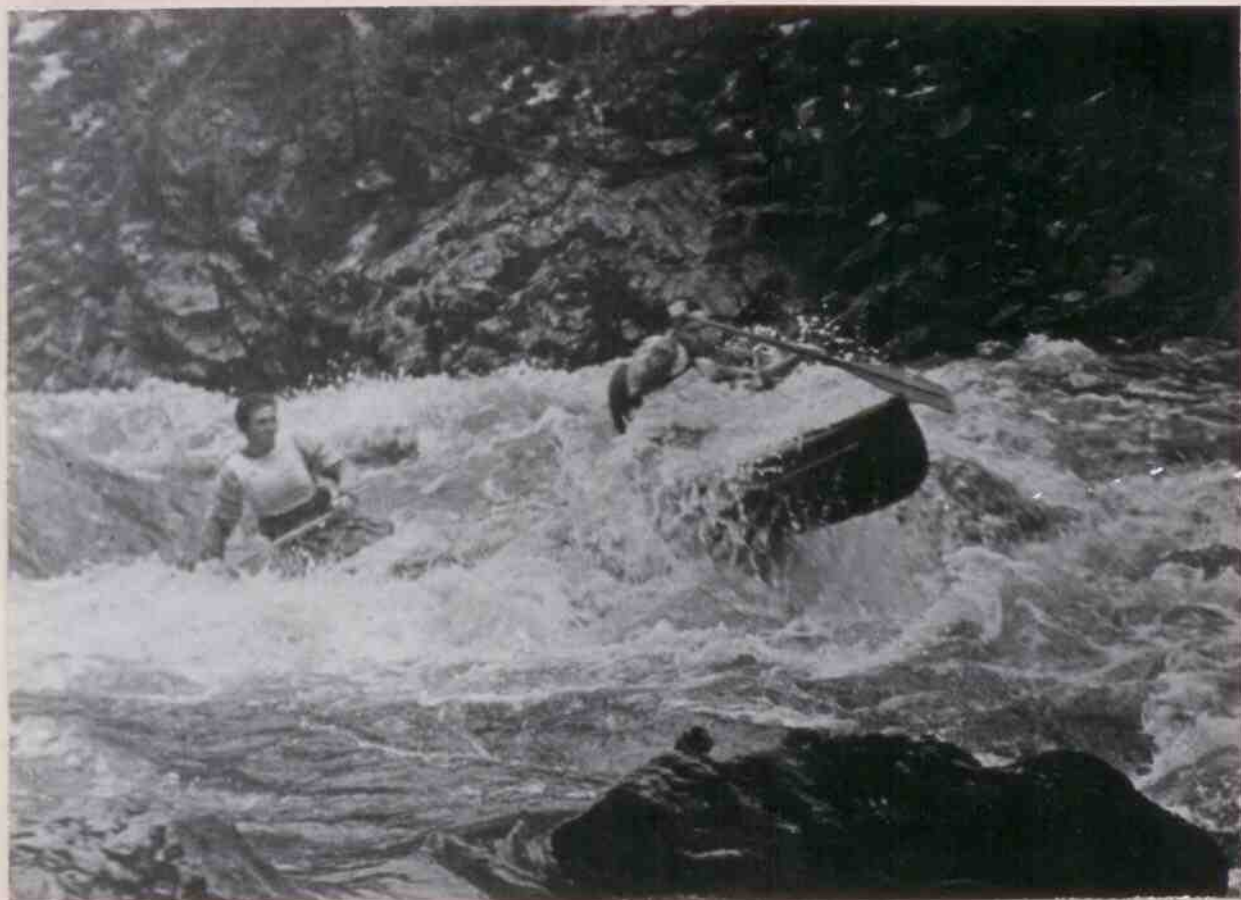

Foto č. 9

Snímek zachycuje Jiřího Hradila a Vladimíra Jiráska při prvosjezdu "Riegrovy stezky".

Na velikonoční pondělí 11. dubna sjela skupina slalomářů vedená Dr. Zdeněkem Matějovským na kajaku a sestávající z 3 lodí C2 a sice Pecka Jan-Čihák, Hradil-Jirásek, Slepíčka-Hendrych a C1 Nič, Labe pod Špindlerovým Mlýnem, úsek překonávající svou obtížností úseky rekouských vod, sjetých našimi vodáky /31/.

Pokusy se zdařily, i když podmínky sjetí byly obtížné, na březích ležel sníh, počasí bylo krajně nepříznivé.

Tímto pokusem byla dána satisfakce myšlence autora celého podniku, pořádat zde slalom, od které se už nedal nikým odradit. Mnozí byli toho názoru, že se sice dá tato voda sjet, ale že pro závod je příliš těžká. Autorem byl průkopník vyhledávání nových tratí, současně vynikající závodník, vodák a lyžař MUDr. Zdeněk Matějovský. Nikdy mu nechybělo nápadů, považovaných často i za bláznivé, a odvahu, sjíždět vše co se dá a případně i nedá. Tuto hranici je opravdu někdy velmi těžko předem odhadnout. Vývoj tratí i slalomu dal Matějovskému v budoucnu plně za pravdu /31/. Prvosjezdy byly uskutečněny v rámci přípravy na III. mezistátní utkání s NDR ve Cvikově a zároveň byly přípravou na mistrovství světa v Tacenu.

Mezistátní utkání s NDR ve Cvikově se uskutečnilo 23. a 24. 4. za velmi špatného počasí. Pro Němce mělo utkání životní důležitost prokázání oprávněnosti nominace na mistrovství světa v Tacenu ve všech kategoriích /32/.

Protože v NDR byl slalom považován za "úspěšný sport" a nikoli za "malý sport", dostávalo se mu daleko větší podpory než u nás. Z toho důvodu nás NDR velmi rychle dohánělo, ač se závodníci původně od našich učili. Toto utkání, v němž jsme sice zvítězili, ale už o pouhý jediný bod, bylo toho důkazem. Bylo zároveň předzvěstí převzetí vedoucí role ve vodním slalomu v budoucnu od nás. Němci vyhráli v kajaku žen o 14 bodů, v kajaku mužů o 2 body, ve smíšených dvojicích jsme zvítězili o bod, naši singlíři získali na soupeři pouze 6 bodů a situaci zachránili debly ziskem 10 bodů /32/.

Dne 30. a 31. července 1955 se uskutečnilo IV. mistrovství světa ve vodním slalomu v Tacenu u Lublaně na velmi těžké vodě. V hodnocení národů jsme přesvědčivým způsobem obhájili prvenství dobyté v Meranu. Na druhé místo se však už dostává NDR, které nám bylo daleko vážnějším soupeřem než druhé v Meranu

Rakousko. Vodáci NDR už nastupovali na všech frontách ve všech kategoriích.

Získali jsme zlatou /Jirásek/ a stříbrnou /Beneš/ medaili v kategorii C1, zlatou v 3xC1, zlatou /Martenová-Pecka/ a bronzovou /Pachrová-Čihák/ v C2mix, zlatou v 3xG2 a bronzovou v 3xK1.

V F1 muži jsme získali 6., 8. a 9. místo, tedy všichni tři závodníci v první desítce. Tím jsme se zařadili i v této kategorii mezi světovou elitu. V F1ž získáváme 4., 6. a 9. místo. Podrobné výsledky viz tabulka č. 2 a 3.

Získáváme tedy konečně i tituly mistrů světa v individuálních kategoriích a nikoli pouze v hodnocení národů. Celkem 23 československých reprezentantů se stalo 11 mistry světa a 20 závodníků splnilo normu mistra sportu. Úspěch našich v Tacenu byl o to cennější, že před tím neměli možnost mezinárodních startů. Rok 1955 a zejména Tacen byl vrcholem pro náš slalom, ke kterému se nám podařilo přiblížit teprve až o více než 10 let později v r. 1967 na Lipně a 1969 v Bourg St. Maurice /33/, /34/, /2/, /5/, /3/. Zatím v družstvu pohnáhu dochází k výměně generací a ne všude se to podařilo bez obtíží, zejména v kategorii žen se to nepodařilo až do příchodu Lídy Veberové-Polešné.

U nás doma stoupá počet nově založených oddílů, ale i počet slalomových a sjezdových závodů nejen v Čechách a na Moravě, ale i na Slovensku /2/, /3/.

V prosinci byl v Ústí nad Labem uspořádán kurs eskymáckých obrátů.

V roce 1956 byl uspořádán první ročník obřího slalomu ve Špindlerově Mlýně /31/. Dopadl špatně. Při treninku se polovina startujících zvrhla a polovina ze zvrhnutých /tedy čtvrtina závodníků/ přišla o loď. Do závodu nastoupilo pak jen 6 loď a ani ty nedojely všechny do cíle /31/. Přes tento nepříznivý výsledek a názory některých činitelů, že by se tento závod už neměl nikdy pořádat a měl být dokonce zakázán, podařilo se pořadatelům s využitím zkušeností již příští ročník uspořádat jako mezinárodní.

Protože jedním z hlavních závěrů z Tacenu byla nutnost opatřit nové lodě z laminátu a protože se nepodařilo získat prostředky na SVTVS /jinak by lodě byly k dispozici už v Tacenu/, byl podniknut pokus zkonstruování první kanoje z laminátu na vlastní

náklad závodníků /35/.

Vychází první odborná kniha o vodním slalomu na světě vůbec Jan Šulc: Vodní slalom /1/.

Naši slalomáři startují podruhé ve Cvikově na krásné těžké vodě. Není to v mezistátním utkání, ale v mezinárodním závodě, pořádaném na oslavu 20. výročí prvního německého slalomu, který byl v r. 1936 uspořádán právě ve Cvikově. Kromě našich a německých vodáků startovalo i menší družstvo Rakušeni. Tento mezinárodní závod již signalizoval nástup NDR na světové prvenství /36/.

K dalšímu měření sil na mezinárodním poli došlo na Dunajci /37/.

Naši tři kajakáři a dvě kajakářky se zúčastnili závodů v Merenu. Skolil zvítězil a sestry Havlové zaujaly druhé a třetí místo. Jarka byla jen o 0,3 sec zpět za mistrýni světa Bisingerovou /38/.

Téměř v plném počtu jsme se zúčastnili mezinárodní trojkombinace na divokých vodách v Gross-Reiflingu. Pro malou vodu na Enži se celá trojkombinace uskutečnila na Salici. Protože se závodů zúčastnilo mimo družstva Rakouska a Jugoslávie též kompletní družstvo NDR, byl závod dobrou prověrkou a porovnáním před mistrovstvím světa v Augsburgu. Závod skončil naším úspěchem na kajacích ve slalomu, ale horší byl v obřím slalomu a zejména ve sjezdu. Kanoistické kategorie většinou zvítězily /39/.

1957 - V tomto roce byl v březnu ustaven Československý svaz tělesné výchovy, který nahradil dosavadní státní řízení tělesné výchovy "Státním výborem pro tělesnou výchovu a sport", což mělo kladný vliv i na další vývoj a řízení kanoistiky. Na Otavě byl uspořádán první závod ve sjezdu /3/ Rajštejn - Sušice. Přes neúspěch závodu v minulém roce byl uspořádán ve Špindlerově Mlýně I. ročník mezinárodního a kvalifikačního závodu /31/. Hned tento ročník měl velký mezinárodní úspěch. Dokázal, že se na Labi jezdit dá a otevřel tomuto závodu skvělou budoucnost, která v roce 1967 vyvrcholila uspořádáním mistrovství světa. Naši reprezentanti dosáhli skvělého úspěchu na kajacích, na kanoích jim byli velkými soupeři vodáci NDR /31/.

Páté mistrovství světa ve vodním slalomu se uskutečnilo 27. a 28. července v Augsburgu. S velkou převahou se stalo na tomto šampionátě nejúspěšnějším v pořadí národů NDR, když nás odsu-

nulo na druhé místo o 45 bodů. ČSR byla první na F1 m a C2 m, zatímco Flž, C2 smíšené i až do Aueburgu nejsilnější naší kategorií vyhráli Němci. Získali jsme jedinou zlatou v kategorii 3xC2m, stříbro v Flm, C2, 3xFlm a bronz v C2 a 3xC1 /40/. Skolíkova stříbrná medaile v F1 bylo nejúspěšnější umístění v historii našeho slalomu v kajaku na mistrovstvích světa vůbec. Nástup vodáků NDR již trval několik let. V NDR věnují vodnímu slalomu velikou péči a 6 titulů mistrů světa bylo toho jen logickým důsledkem /výsledky viz tab. 2 a 3/.

Zúčastnilo se 15 národů. Pořadí národů celkem.

1. NDR	156	4. Švýcarsko	42
2. ČSR	111	5. Rakousko	24
3. NSR	69	6. Francie	16

27. dubna 1958 při sjezdovém závodě Čenkovy Pila-Rejštejnu zachraňuje mistryně světa a mistryně sportu Dana Martanová život jednomu ze závodníků kategorie C1 /42/. Další Josef Tolar utonul /41/. Jediným mezinárodním měřením sil našich závodníků v tomto roce byl opět závod ve Špindlerově mlýně. Vzornou prací záchranné služby, kterou prováděla Horská služba nedošlo už téměř k žádným ztrátám na lodích ani zraněním, i když o dramatické okamžiky nebyla nouze. Ztracen byl jeden kajak a rozbity 2 kanoa z 90 lodí. Nejdramatičtější okamžik závodu byl, když ing. Šonský byl přirežen a lodí na skálu, zmáčknut v lodi, ze které se mohl vyprostit teprve za pomoci řetězu záchranců, kteří mu podali sekeru k rozbití lodi /43/.

Po trati ve Špindlerově mlýně byla opět zásluhou MUDr. Zdeňka Matějovského objevena další vynikající trať pro slalom v ČSR a sice v Loučovicích u papírny. Tím skončila éra staré a málo náročné trati v Loučovicích u pily, kde se pořádalo několik ročníků slalomu v předchozích letech. Použití nové trati u papírny bylo umožněno dobudováním přehraďy na Lipně. Tím vznikla možnost dodat potřebné množství vody během celého průběhu závodu. Aniž mohla být trať vyzkoušena předem nějakým jiným závodem, bylo na ní uspořádáno s velkým úspěchem hned napoprvé mistrovství republiky. Původně vybraná trať napoprvé u Horního mlýna byla po provedeném průzkumu trati u papírny v Loučovicích ponechána jako náhradní. Spodní část trati, kaskádu u papírny nejezdy ženy a dorost /43/, /44/.

Tato trať se stala na několik let naší nejlepší slalomovou tratí. Ale Zdeněk Matějovský už má v plánu v příštím roce využít pro obří slalom trať přímo od přehrady na lipně do Sv. Prokopa /43/. Prvosjezd tohoto ještě daleko obtížnějšího úseku samozřejmě zorganizoval a provedl ve spolupráci s píseckým Morozem zese on.

1959 - ČSR se účastní mezinárodních závodů ve Cvikově /45/. Koštil se hned prvním mezinárodním závodem zařazuje do světové kajakářské elity. Dobře zajel Pára, Šonská, druhý Beneš na C1 a vítězové C2 Kný s Horynou /45/.

Ve Špindlerově Mlýně se jede III. ročník mezinárodního závodu /46/. V Loučovicích se jede v tomto roce dva závody. Slalom jako poslední příprava a rozhodující závod pro nominaci na MS ve slalomu v Ženevě. Sjezd jako mistrovství republiky se jel poprvé 13. září na nově objevené trati od přehrady na lipně do Loučovic. Další den se pak jel obří slalom z Lipna do Sv. Prokopa /3/, /48/.

Tato trať se stává na další léta naší nejobtížnější sjezdovou tratí.

Mimo Cvikova a omezené mezinárodní účasti ve Špindlerově Mlýně nedošlo k dalšímu měření sil na mezinárodní úrovni před MS.

Naši se připravovali zejména na domácích vodách /Týnec nad Sázavou, Špindlerův Mlýn, Čertovka a propust u Karlova mostu, Podolsko/. Nomináční závody byly Dolní Kounice, Podolsko, Špindlerův Mlýn a Loučnice.

VI. mistrovství světa v Ženevě bylo uskutečněno dne 25.-26. 7. 1959. Soutěž národů se hodnotila poprvé olympijským bodováním prvních šesti míst /nikoli tedy deseti jako dříve/ 7,5,4,3,2,1. V pořadí národů zvítězila opět NDR,

Pořadí:

1. NDR	80
2. ČSR	42
3. NSR	29
4. Švýcarsko	18

Celkem se zúčastnilo 12 národů.

Před dvěma lety v Augsburgu byl poměr titulů mistrů světa NDR : ČSR 6 : 1, v Ženevě se snížil na 5 : 2.

Foto č. 10

Trať 6. MS v Ženevě v roce 1959, které se koná na stejném jezu jako I. MS v roce 1949

Získali jsem zlatou medaili v C1 /Jirásek/ a 3xC1 /Jirásek-Janovský-Beneš/, stříbrnou v C2 /Havel-Hendrych/ a 3xC2 /Havel-Hendrych, Kný-Horyne, Lánský-Čihák/ a 3xF1m /Pára, Cibák, Košťál/. Cibák je v F1m pátý, Šonská 4. v F1ž, Janovský 4. v C1, Kný s Horynou čtvrtí v C2 a Pecka s Havlovou pátí v C2mix.

Podrobné umístění viz tab. č. 2 a 3.

Celková bilance je tedy dobrá, ale přesto zůstáváme s odstupem za NDR /47/. Na základě těchto výsledků je Vladimír Jirásek zvolen, v první anketě konané u nás vůbec, nejlepším sportovcem roku /51/.

Po Ženevě bylo uspořádáno rovněž I. mistrovství světa ve sjezdu na divokých vodách v Treignacu na řece Veseře ve Francii 1. a 2. srpna 1959. Tohoto mistrovství se naši závodníci nezúčastnili. Nezachytili jsme prudký rozvoj tohoto odvětví zejména v alpeckých zemích.

Mistrovství ČSR ve slalomu bylo uspořádáno 28. - 30. srpna v Jaroměři. Lída Veberová-Polešná po ročním závodění se čtvrtým místem zařazuje do A družstva žen.

Mistrovství ve sjezdu je 13. září poprvé na nové trati Lipno-Loučovice, druhý den obří slalom /48/.

Foto č. 11

Vladimír Jirásek přijímá gratulace. Byl zvolen nejlepším sportovcem roku 1959

Po mistrovství byl učiněn pokus o prvosjezd Čertových proudů mezi Loučovicemi a Vyšším Brodem, který uskutečnili Matějovský a Košťál na F1 a Knapp na G1. Dostali se až k nejspodnějšímu prahu přímo pod Čertovou Stěnou, který zůstal zatím nadále ne-sjízdný. Bylo to zdrojem úvah o jeho odstranění odstřelením v příštích letech /52/.

V Gottwaldově v krytých lázních byl uskutečněn první pokus o uspořádání soutěže v eskymáckých obrazech /3/.

V tomto roce nastává rozvoj stavby lodí ze skelných laminátů /3/.

Na plénu sekce 21. a 22. 11. v Praze došlo k bojovnějšímu hlasování při volbě předsedy slalomové komise mezi dvěma kandidáty Dr. Čechem a Dr. Matějovským /50/. Na základě výsledků v Ženevě se stal V. Jirásek zasloužilým mistrem sportu, Beneš, Janovský, Šonská, Pára a Cibák se stali mistry sportu /53/. Prvně se objevuje v termínové listině sjezdů trať pod Vířskou přehradou /141/.

1960 - V rámci mezinárodních závodů ve Špindlerově Mlýně bylo uskutečněno 4. utkání NDR - ČSR ve vodním slalomu, v němž jsme

překvapivě zvítězili, byť jen o jediný bod 80 : 79 /54/. Utkání se uskutečnilo po přestávce pěti let /2/. Dobře zajela naše kategorie C2 mix, ale ta se do výsledků na žádost NDR nepočítala. Neuspěla na domácí vodě kategorie C2. Ve sjezdu neuspěli ani C2mix ani C2. Na kajaku zvítězil Košťál ve slalomu i obřím slalomu. Beneš byl na C1 těsně druhý za Schubertem. Kajakářky statečně bojovaly. Poprvé startuje v mezinárodním závodě Ludmila Veberová /54/, i když zatím s malým úspěchem. Zřetelný je nástup Košťála.

Koncem července se uskutečnil zájezd malé skupiny slalomářů na mezinárodní závody na řece Lieser u Spittalu v Rakousku. Byl to průzkum tratě určené pro mistrovství světa v r. 1963. Úspěšní byli zejména kajakáři a jmenovitě Košťál a Pára, dobře si vedli i Hilgert a Černý. Ve dvojicích pokračovala převaha NDR, která se projevila už ve Špindlerově Mlýně. V C1 byl Pospíchal druhý ve slalomu a první ve sjezdu. Naše ženy a C2mix se zájezdu nezúčastnily /55/.

Mistrovství ČSSR nebylo možno uskutečnit v Poturni pro úpravy řečiště Váhu. Bylo tedy uskutečněno v Bechyni. Došlo zde k četným překvapením. Na C1 zvítězil Kný, jehož pravé místo bylo na C2. V kategorii žen F1 poprvé získala titul Lída Veberová. Byla to předzvěst její slavné budoucnosti, první velký úspěch po dvouletém úsilí /56/.

Mistrovství ČSSR ve sjezdu se v roce 1960 nekonalo, zřejmě pod vlivem naší neúčasti na I. mistrovství světa v minulém roce.

1961 - Propagují se technicky i fyzicky náročné, těžké, dlouhé tratě jako nejlepší příprava na MS /57/.

Po dobu pěti let budou platit nová pravidla kanoistiky. Koncem dubna se družstvo ČSSR zúčastnilo mezinárodních závodů ve Cvikově, kde se osvědčili zejména Valenta se Stachem /druzí/ a Veberová, která na svém prvním startu za hřenicemi se umístila jako druhá jen o 1,7 bodu za Setzkornovou z NDR. Ke zlepšení došlo v celém družstvu žen. Byla to dobrá předzvěst před mistrovstvím světa. Ženy vyhrály hlídku. Dobře zejel též Pára /druhý/, hůře zajela kategorie C1 /58/.

Generálkou našeho mistrovství světa byl opět mezinárodní závod na Lebi u Michlova Mlýna /59/. Dobré výkony našich pokračovaly.

Ve slalomu vítězí Pollert na C1, Skolil na Fl, Veberová, Nováková a Valenta se Stachem jsou druzí, v obřím slalomu vítězí Košťál, Veberová, Lánský-Hendrych, manželé Novákové a na C1 Schubert z NDR.

Ve dnech 22. a 23. července /slalom/ a 26. července /sjezd/ 1961 se konalo na říčce Rote-Weisseritz u Drážďan v NDR VII. mistrovství světa ve slalomu a II. mistrovství světa ve sjezdu.

V hodnocení národů ve slalomu jsme skončili sice opět druzí za NDR, ale s daleko menším bodovým rozdílem než před dvěma roky v Ženevě, tedy jsme se výkonnostně k NDR přiblížili, i když se mistrovství jelo na jejich domácí vodě. Ve sjezdu jsme byli rovněž druzí, ale bodový rozdíl byl větší /60/, /61/.

Pořadí národů:

SLALOM

1. NDR 75
2. ČSSR 63
3. Švýcarsko 14

Účast 12 národů.

SJEZD

1. NDR 59
2. ČSSR 21
3. Francie 13

Účast 13 národů

Získali jsme tři zlaté medaile v C2mix /Novákové/, Flž /Veberová/ a 3xC1 /Pospíchal, Sýkora, Pollert J./, stříbrné v C1 /Pospíchal/, C2 /Valenta-Stach, 3xC2 /Valenta-Stach, Baumruk-Polák, Lánský-Hendrych/ a 3xFl /Černý, Košťál, Vyhlíd/, bronzovou v C2mix /Pacherová-Nič/ a Flm /Černý/ /60/.

Rovněž náš první nástup /v r. 1959 jsme se neúčastnili/ na mistrovství světa ve sjezdu byl dobrý. Košťál získal zlatou v Flm, Zvěřinová stříbrnou v Flž, Valenta-Stach bronzovou v C2 /61/. Na bodovaných místech ve slalomu ještě dojeli:

C2 - 4. Lánský-Hendrych, 6. Dejl-Sahule

C1 - 4. Janovský, 5. Sýkora

Flž - 4. Šonská, 5. Zvěřinová

Těsně bodovaná místa minuli sedmí Baumruk-Polák, J. Pollert a Vyhlíd, zatímco Košťál byl 9. a Šonský 24.

Ve sjezdu se mimo medailistů na bodovaných místech umístili:

C2 - 5. Lánský-Hendrych, 6. Baumruk-Polák

Fl - 6. Černý

C1 - 6. Pospíchal

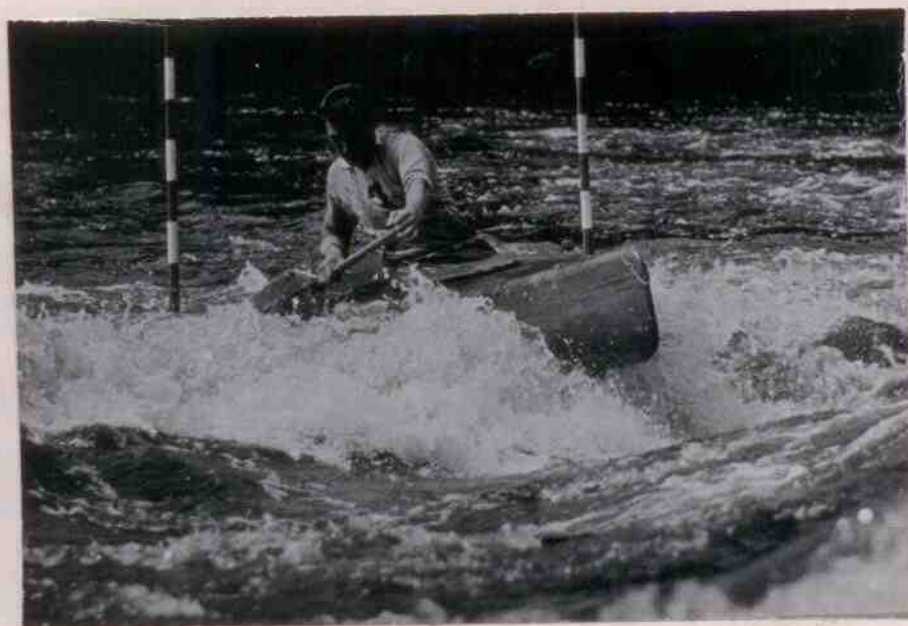

Foto č. 12

Bohuslav Pospíchal - v Drážďanech obsadil 2. místo

Sportovní hodnota tohoto mistrovství částečně utrpěla neúčastí NSR.

Na základě vynikajících výsledků mistrovství byli jmenováni novými mistry sportu: Vratislava a Karel Novákoví, Ludmila Veberová, Zdeněk Košíál, Bohuslav Pospíchal, Miroslav Stech a Zdeněk Valenta.

IV. kvalifikační závod před mistrovstvím světa musel být přeložen/z technických důvodů na Lipně/do Troje.

Rovněž mistrovství ČSSR muselo být přeloženo z Potštejna do Víru. Dobrou formu a oprávněnost nominace na MS projevili naši reprezentanti, kteří skončili na prvních místech. Mnoho diskusí bylo o vhodnosti a obtížnosti této trati /62/.

Mistrovství ve sjezdu ČSSR se konalo po roční přestávce /kdy se nekonal vůbec/ opět na trati Lipno - Loučnice. Úspěch ve sjezdu na mistrovství světa a tato nová trať pod Lipenskou přehradou dávají základy k rozvoji sjezdu u nás. Stejná trať byla závodníky v r. 1961 mnohem lépe zvládnuta než v r. 1959 /62/.

V pořadí nejlepších sportovců roku 1961 se na základě výsledků MS umístila Veberová na pátém a Košíál na šestém místě.

1962 - Vychází II. vydání knihy J. Šulce "Vodní slalom". Naši závodníci se utkali s NDR na mezinárodních závodech ve Cvikově a Špindlerově Mlýně. I když oba závody nebyly utkáními, lze spočítat, že ve Cvikově jsme prohráli 82 : 95 bodům a ve Špindlerově Mlýně zvítězili 117 : 80. Nástupem Veberové se z kategorie Flž v dobré spolupráci se Šonskou a Zvěřinovou stala naše nejsilnější kategorie /63/.

Rovněž Beneš zvítězil ve Cvikově i Špindlerově Mlýně. V C2 byli ve Cvikově lepší Němci, ve Šp. Mlýně naši. V kategorii Flm zvítězili v obou závodech Němci, v této kategorii nastávají starosti. V C2mix jsme zvítězili ve Šp. Mlýně zásluhou manželů Podhorových. Závody ve Špindlerově Mlýně pořádá letos poprvé nový pořadatel - Východočeský kraj.

Novými mistry sportu se stávají mistři divokých vod Zvěřinová a Černý /65/.

Foto č. 13

Jana Zvěřinová při jízdě na Labi ve Špindlerově Mlýně

Náhle ve věku 61 let umírá Emil Ascher bývalý mezinárodní tajemník Svazu kanoistů RČS /64/.

Poprvé se uplatňuje nový žebříček, který zvýhodňuje účast na těžkých závodech v Loučovicích a Špindlerově Mlýně /66/.

Naši reprezentanti pod hlavičkou Slavie Praha se zúčastnili na řece Lieser ve Spittalu generálky na mistrovství světa, které se zde bude konat v příštím roce. Získali 10 prvních míst, NDR 6. Účast na těchto závodech potvrdila dobrou úroveň našich závodníků i našich /amatérských/ lodí. Na celý průběh závodu působilo tísnivě tragické utonutí kajakáře Grundnera, reprezentanta Rakouska, ke kterému došlo na této trati před týdnem při mistrovství Rakouska /67/.

Veberová vítězí ve slalomu i sjezdu, dále ve slalomu Lánský-Hendrych, Novákovi, hlídka Veberová, Šonská, Zvěřinová a dále 3xC1 a 3xC2. Ve sjezdu mimo Veberové Košťál, Pospíchal a Valenta-Stach.

Vyvrcholením závodního období r. 1962, co do důležitosti závodů i obtížnosti trati, bylo mistrovství ČSSR ve slalomu i sjezdu na divoké vodě na Lipně. Zatímco sjezd /odstartován v pátek 17. 8./ byl na této trati již vyzkoušen, bylo mistrovství ve slalomu /18. a 19. 8./ prvním pokusem uspořádat slalom na této dosud nejtěžší trati a hned jako mistrovský závod. Pokus se plně zdařil, na Lipně se zrodila nejkvalitnější trať na světě /68/.

Mistry ČSSR na těchto nejkvalitnějších tratích se stali ve sjezdu Valenta-Stach, Jirásek, Hradilovů-Jehlička, Černý, Veberová, ve slalomu Jirásek, Valenta-Stach, Podhorová, Pára, Zvěřinová. Veberová připravila divákům velmi dramatickou podívanou, když ve druhé jízdě /v první jí voda strhla krycí zástěru a zatopila loď/ se v nejtěžším úseku pokoušela 4x za sebou eskymovat, na konec musela opustit loď. /68/

1963 - Ve Špindlerově Mlýně se jedou dva závody, jeden z nich nahrazuje Lipno. V mezinárodním závodě nadělalo mnoho potíží rozlišení kajaků na F1 a R1. Rovněž s výsledky nebylo všechno v pořádku /69/ zejména ve sjezdu. Ve slalomu vítězí Beneš, Valenta-Stach /před dalšími našimi dvojicemi/ a Veberová, v C2mix Němci /Novákovi třetí/ a Flm rovněž Němci /Černý pátý/.

Druhý závod nahradil mistrovství, které nemohlo být pro nedostatek vody uspořádáno na Lipně. Do Špindlerove Mlýna bylo toto

jubilejní 25. mistrovství ČSSR ve slalomu přeloženo na poslední chvíli. Jubilejními mistry republiky se stali Lánský s Hendrychem, Beneš, Vyhlíd, Veberová /70/.

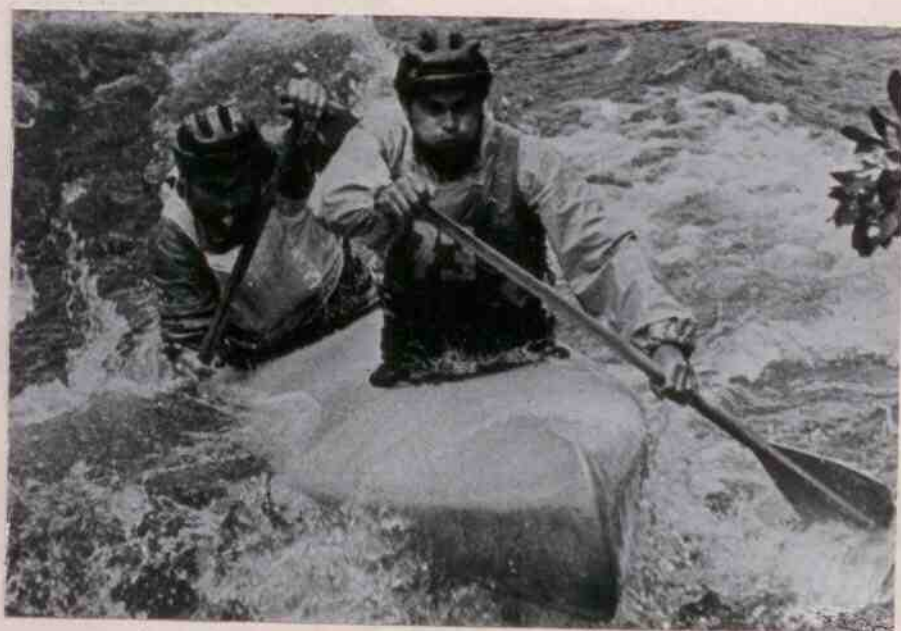

Foto č. 14

Lánský-Hendrych v plné jízdě na Labi ve Špindlerově Mlýně

Přes naděje, které bylo možno vyvodit z výsledků závodů v r. 1962-3, nedopadla naše účast na VIII. mistrovství světa ve slalomu a na III. mistrovství světa ve sjezdu ve Spittalu v Rakousku nejlépe. Ve slalomu jsme byli druzí s velkou bodovou ztrátou za NDR a těsně před NSR, ve sjezdu jsme byli čtvrtí až pátí. Ve sjezdu se konal poprvé a také naposledy odděleně závod pevných a skládacích kajaků. Poprvé na mistrovství světa se jel také závod sjezdových hlídek /71/.

Pořadí národů:

SLALOM		SJEZD	
1. NDR	77	1.-2. NDR	69
2. ČSSR	29	NSR	69
3. NSR	22	3. Rakousko	35
4. Jugoslávie	12	4.-5. ČSSR	32
5. Švýcarsko	8	Švýcarsko	32
		6. Francie	27
Účast 13 národů.		Účast 13 národů.	

Ve slalomu jsme získali jedinou zlatou v kategorii Flž /Veberová/, jedinou stříbrnou v 3xFl ženy /Veberová, Knýová=Šonská, Zvěřinová/, bronzovou v Fl muži /Černý/, Flž /Zvěřinová/ a C2mix /Novákovi/. Obstály tedy pouze naše ženy.

Na bodovaných místech se ještě umístili:

C2 - 6. Lánský-Hendrych

C1 - 5. Janovský, 6. Beneš

3xFl - 4. Skolil, Černý, Pára

3xC1 - 4. Beneš, Pospíchal, Janovský

Ve sjezdu jsme získali zlato v C2 /Valenta-Stach/ a 3xC1 /Jirásek, Pospíchal, Janovský/, bronz v R1 ženy /Veberová/ a 3xR1 ženy /Veberová, Zvěřinová, Knýová/, Clm /Pospíchal/, C2m /Kný-Horyna/. Zde kanoisté částečně zachránili svou dobrou pověst. Celkově znamenaly výsledky tohoto mistrovství zklamání /71/, /72/, /73/.

V anketě nejlepších sportovců ČSSR roku byla Veberová zařazena na 6. místo. Mistrovství ČSSR ve sjezdu se jelo opět na Teplé v Karlových Varech. Ve Spittalu rozhoduje mezinárodní slalomová komise, že MS 1967 bude v ČSSR. /73/

1964 - Opět se pořádají tradiční mezinárodní závody ve Cvikově, tentokrát vzhledem k rozšiřování mezinárodního turistického ruchu s velkou účastí Čechoslováků /74/ a na Labi ve Špindlerově Mlýně, který byl spojen současně s mistrovstvím ČSSR ve sjezdu. Do Špindlerova Mlýna přijeli mimo NDR a Rakouska také Francouzi a NSR /75/.

V Augsburgu se uskutečnilo první utkání NSR - ČSSR ve vodním slalomu. Ledový kanál nám opět nesvědčil jako v r. 1957 při mistrovství světa. Překvapivě jsme prohráli o pět bodů. Malá skupina našich vodáků se zúčastnila zájezdu na divoké vody do Francie /77/.

Při nevydařené generálce na MS v Merenu, které se zúčastnili i naši závodníci, zahynul při sjezdu Rekušan Leitner /76/. Mistrovství ČSSR bylo uspořádáno, pro nedostatek vody na Lipně, v Karlových Varech. /78/.

Mistry ČSSR ve slalomu se stávají Měšťanové, Kumpfmüller, Sirotková-Janoušek, Veberová, Skolil.

1965 - Měření sil ve Cvikově nedopadá dobře v náš prospěch /79/.
Ve Špindlerově Mlýně se situace poněkud zlepšila. Špindlerův
Mlýn byl v tomto roce generální zkouškou na mistrovství světa,
které se zde bude konat v r. 1967 a to po stránce sportovní i
společenské /79/.

Na IX. mistrovství světa ve slalomu a IV. MS ve sjezdu opět ve
Spittalau jsme skončili ve slalomu i sjezdu druží za NDR s pod-
statně menším bodovým rozdílem než v r. 1963. Proti Spittalau 63
jsme se tedy zlepšili. Získali jsme 6 zlatých, 9 stříbrných a
2 bronzové medaile.

Pořadí národů:

SLALOM

1. NDR	68
2. ČSSR	59
3. NSR	32

SJEZD

1. NDR	58
2.-3. ČSSR	53
NSR	53
4. Rakousko	24

Účast 8 národů.

Účast 9 národů.

Ve slalomu jsme získali zlato v C2mix /Sirotková-Janoušek/,
3xCl /Beneš, Pospíchal, Vočka/ a 3xC2 /Pollerti, Měšťani, Ka-
leš-Brejcha/, stříbro v Cl /Beneš/, C2 /Dejl-Fifka/, C2mix
/Šedivcovi/, 3xKž /Polesná, Knýová, Kapplová/ a 3xC2mix /Še-
divcovi, Absolónovi, Sirotková-Janoušek/.

Ve sjezdu jsme získali zlato v C2 /Valenta-Stach/, 3xC2 /Měš-
ťani, Dejl-Fifka, Stach-Valenta/ a 3xC2mix /Šedivcovi, Chlád-
kovi, Absolónovi/, stříbro v C2mix /Šedivcovi/, 3xCl ženy
/Kapplová, Knýová, Polesná/, 3xCl /Pospíchal, Janovský, Vočka/
a Cl /Vočka/, bronz v C2 /Dejl-Fifka/ a C2mix /Absolónovi/.

Na bodovaných místech se dále umísťují:

Slalom

Cl -	5. Pospíchal
Kž -	4. Zvěřinová, 6. Polesná
3xKm -	5. Plaček-Valík-Černý
C2mix -	4. Absolónovi
C2 -	5. Měšťanové

Sjezd

Kž -	6. Polesná
Cl -	5. Pospíchal

C2 - 6. Měššanové

Podrobné umístění viz příloha č. 2 a 3.

Mistrovství končí dvojnásobným úspěchem /sjezd i slalom/ Rakušana Presselmayera na Km a Kleinerta z NDR na Cl./80/

Výsledky ve Spittalu ukázaly, že v kategorii kajaků je u nás situace nejobtížnější. Kajakáři po roce 1961 neudrželi krok se světovou elitou. Odstup se pomalu, ale zřetelně zvětšuje. Soupeř nás předčí rychlostí, odvahou, schopností riskovat, lepší fyzickou připraveností, ale především jednoduchým a účelným pojetím jízdy. /Zejména kajakáři NDR, ale i NSR/. Světovou třídou se stal Rakušan Presselmayer, vítěz sjezdu i slalomu./80/

V kajaku žen byly výsledky příznivější. Vše však stojí na Polesné a současných reprezentantkách. Nástup závodnic NDR a NSR už ve Cvikově i Špindlerově Mlýně nasvědčoval vyvrcholení jejich úspěchu ve Spittalu. V Cl pokračuje výkonnostní vyrovnanost ČSSR a NDR. Příprava NDR byla důkladnější a v lepších podmínkách. Ani C2 nesplnily zcela očekávání, i když výsledky byly dobré. Nejlepší naší kategorií byl C2mix.

MS ve Spittalu dokázalo, že závody na divoké vodě získávají popularitu v Evropě i Americe. Velmi se rozšířila specializace. Nemožností její aplikace z hospodářských důvodů i v našem mužstvu ve Spittalu jsme přišli patrně o ještě lepší výsledky.

Novými zasloužilými mistry sportu se stali: Valenta, Stech, Beneš, Pospíchal. Mistry sportu se stali: Kalaš, Brejcha, Pollerti, Absoloni, Měššani, Sirotková, Janoušek, Šedivcovi, Chládkovi, Dejl, Rířka, Vočka /80/, /81/.

Před Spittalem byl velký rozruch okolo nominace /80/. O úspěšnosti či neúspěšnosti kajakářů ve Spittalu se hodně diskutovalo i na stránkách Vodních sportů /84/, /85/.

Stále se potýkáme s nedostatkem tovární výroby lodí, i když se zlepšila situace v Cl a C2. Nevyřešena zůstává otázka sjezdových kanoí a kajaků pro slalom a sjezd.

Mistrovství ČSSR se jelo po dlouhé přestávce opět na Lipně. Začalo se uvažovat s touto tratí pro mistrovství světa 1967 /82/. Novými mistry republiky ve slalomu se stali: Skolil, Kaplová, Pollerti, Pospíchal, Chládkovi /82/.

1966 - Na mezinárodních závodech v Tecenu za účasti NDR, NSR, Rakouska, Polska, Francie, ČSSR a Jugoslávie /ČSSR reprezento-

vána třemi oddílovými celky - Duklou, Bohemians a VCHZ Pardubice/ se poprvé výrazně prosezuje proti celé plejádě závodníků NDR Sodomka, bolestivě zraněný po první jízdě a ošetřený v lublaňské nemocnici. Výborně zjel též Kumpfmüller, i když s trochou smůly /86/.

Ve Cvikově v kajaku vítězí NDR, v C1 první Kumpfmüller, 2. Kleinert NDR, 3. Vočka, v C2mix Šedivcovi třetí, v Kž třetí Polesná za Richterovou a Janderovou, v C2 vítězí Měššiani a za nimi další tři naše debly /89/.

Rozšiřují se mezinárodní styky, naši slalomáři startují v cizí- ně podstatně více než dříve. Bohemians startuje v Monschau, ve Cvikově už se omezuje start zahraničních lodí na 6 v jedné ka- tegorii, Tesla startuje na sjezdu v Düsseldorfu. Slavia Praha startuje v Bietingheimu, kde jsou závody velmi dobře organizo- vány. Časoměřič v cíli hlásí každému závodníkovi po dojetí do cíle ihned čas i body, o stavu utkání informuje neustále roz- hlas, na trati před závodem se smí neomezeně trénovat. Kanoisté reprezentačního družstva se zúčastňují mezinárodního mistrovst- ví Francie ve sjezdu a slalomu na trati mistrovství světa v r. 1969 na řece Yser v Bourg St. Maurice /87/.

Posledním startem před mistrovstvím ČSSR na Lipně byl zájezd reprezentačního družstva do Spittalu. Tyto závody dokázaly nut- nost řádného zajištění výpravy rezervními loděmi. Při sjezdu neměla již řada závodníků na čem jet, neboť lodě rozbili v tré- ninku. Došlo i ke zraněním /Pollert, Polesná/ /87/.

Generálkou na MS v budoucím roce bylo mistrovství ČSSR na Lip- ně. Tohoto mezinárodního mistrovství se zúčastnili ve dnech 13. - 14. 8. závodníci z Belgie, Francie, NSR, Itálie, Jugoslá- vie, Polska, Rakouska i USA a jediný zástupce NDR Schubert /88/. Sjezdové mistrovství se jelo bez mezinárodní účasti. Protože šlo o schválení tratě pro mistrovství světa, byli přítomní i pánové Besson /Francie/, Landgraf /NDR/, inž. Leskovar /Jugo- slávie/ a Popowichich /Rakousko/ /88/. Chyběli tedy závodníci NDR. Závod byl dobrou prověrkou před nastávajícím mistrovstvím světa nejen závodníků, ale i organizace. Potvrdil dobrou úroveň našich kanoí, zejména dvojic, kajekáři před sebe pustili jen výborného Engleta z NSR, kajekářky odsunuly mistryni NSR Schmidtovou až na 3. místo. Nejlepší německý kanoista v sing- l-ch Peters skončil na 5. místě. Ale náš největší soupeř -

výprava závodníků NDR se k závodům nedostavil /88/.

Výsledky : Slalom

C1 - 1. Beneš, 2. Kumpfmüller, 3. Kadeňka

Kž - 1. Polesná, 2. Kapplová, 3. Schmidtová NSR

Km - 1. Englet NSR, 2. Krása, 3. Stachera, 4. Valík

C2m - 1. Valenta-Stech, 2. Měššani, 3. Dejl-Fifka

Sjezd:

Klm - 1. Černý, 2. Mechuta, 3. Košťál

C2m - 1. Dejl-Fifka, 2. Keleš-Brejcha, 3. Měššani

C1 - 1. Sodomka, 2. Kumpfmüller, 3. Vočka

C2mix - 1. Chládkovi, 2. Šedivcovi, 3. Svoboda-Krčálová

Za týden se uskutečnilo utkání NSR - ČSSR v Bechyni. Zvítězili jsme 103 : 93, ale při tomto utkání už byl nástup NSR zejména na C1, ale i na kajaku, více než zřetelný. Zvítězili přesvědčivě naše C2 /všechny 4 lodě/, na kajaku první dvě místa patří bratřím Weistům z NSR, na C1 vítězí Peters před Sodomkou a Benešem, ale čtvrtý opět Cuypers z NSR. Na Kž vítězí Polesná před Kapplovou a závodnicemi NSR Schröterovou a Körnerovou /88/. Na mistrovství na Lipně byl vůbec poprvé na závodech Servis Vertexu. Problematický byl výkon rozhodčích, což bylo charakteristickým rysem tehdejších let. Vrcholné závody byly často obsazovány rozhodčími, kteří neměli dostatečnou slalomovou praxi.

1967 - Je jubilejním rokem našeho slalomu, 30. výročí prvního slalomu u nás v Brně. V rámci tohoto jubilea se koná právě v ČSSR 10. jubilejní mistrovství světa ve vodním slalomu na Lipně a V. jubilejní mistrovství světa ve sjezdu ve Špindlerově Mlýně. Veškerá činnost je tomu podřízena, jak organizační přípravě mistrovství, tak přípravě závodníků /90/.

Společná příprava družstva začala v prosinci 1966 v Olomouci, pokračovala v zimě v Praze a Bechyni a oddílech u mimopražských a mimobechyňských závodníků. Navazovalo lyžařské soustředění v Hařachově na běžkách i sjezdovkách, dále Spálov a Čenkov Pila, která musela být pro špatné počasí přerušena. Vytrvalé deště v severních Čechách dovolily uspořádat sjezdovou kvalifikaci i na Labi. Příprava vybraného celku vyvrcholila ve Wildalpen v Rakousku /95/.

Na X. MS na Lipně ve slalomu jsme získali po dlouhé době /na-
posled Tacen 1955/ dvanácti let nadvlády NDR opět prvenství v
pořadí národů, byť o jediný bod před NDR. Jistě k tomu dopomoh-
la mimo výborné výkonnosti našich závodníků na domácí známé vo-
dě i skutečnost, že NDR podcenila znalost této nejtěžší tratě
na světě, generálky v minulém roce se /s výjimkou Schuberta/
neúčastnila, takže Němci startovali na Lipně poprvé. Získali
jame 4 zlaté, 3 stříbrné a 2 bronzové medaile.

V. mistrovství světa ve sjezdu ve Špindlerově Mlýně už nedopad-
lo tak dobře. Byli jsme třetí v pořadí národů za NDR a NSR a
získali jsme 3 zlaté, 2 stříbrné a 1 bronzovou medaili. Proje-
vila se tu daleko lepší znalost tratě cizinci ve Špindlerově
Mlýně, než na Lipně a náš stále váhavý přístup k rozvoji této
disciplíny u nás.

Pořadí národů /3/:

Slalom Lipno

1. ČSSR	65
2. NDR	64
3. NSR	33
4.-5. USA	7
Anglie	7

Účast 13 národů.

Sjezd Špindlerův Mlýn

1. NDR	65
2. NSR	48
3. ČSSR	45
4. Rakousko	14
5. Švýcarsko	10

Účast 13 národů.

Ve slalomu na Lipně se projevila naše převaha v kategorii C2.
Získali jsme všechny tři medaile v pořadí: 1. Valenta-Stach,
2. Janoušek-Horyna, 3. Měšťani a ještě stříbrnou v 3x2 /ve
složení těchto tří dvojic/. V C1 jsme získali bronzovou medaili
/Kumpfmüller/, když první dvě místa obsadili závodníci NSR
/1. Peters, 2. Cuypers/ a zlatou v 3x1 /Sodomka, Kumpfmüller,
Pospíchal/. V KŽ jsme získali zlato /Polesná/ a stříbro v 3xKŽ
/Polesná, Kapplová, Zvěřinová/ jen o vlásek za NDR. V C2mix
jame získali zlato /Krčálová-Svoboda/.

Na bodovaných místech se ještě umístili:

Km: 4. Valík, 3xKlm: 4. Valík-Plaček-Stachera

C1: 4. Sodomka

C2mix: 4. Absolonovi, 6. Šedivcovi

KŽ: 6. Knýová

V C1 se projevila převaha závodníků NSR, která byla již signalizována v minulém roce při utkání NSR - ČSSR v Bechyni /92/.

Při sjezdu ve Špindlerově Mlýně jsme získali zlato v C2 /Dejl-Fifka/, v C1 /Sodomka/ a 3xC1 /Sodomka, Kumpfmüller, Vočka/, stříbrné v 3xC2 /Měššani, Dejl-Fifka, Kalaš-Brejcha/ a 3xKŽ /Polesná, Přerovská, Kapplová/, bronz ještě v C1 /Vočka/.

Na bodovaných místech se ještě umístili:

C2: 4. Měššani

C2mix: 4. Krčálová-Svoboda

Klž: 4. Polesná, 6. Přerovská

V kajacích byl nejlepší Černý na desátém místě /92/.

Ve sjezdu se projevilo, že jsme se sjezdu speciálně v řadě minulých let nevěnovali, pouze ve spojení a za přednosti slalomu /96/. Nejlepšího výsledku na Lipně jsme dosáhli v C2, kde jsme získali všechny tři medaile. V C1 jsme zlatou medaili nahradili v kategorii hlídek, když se Kumpfmüllerovi nepodařilo vyhrát. V C2mix navázali Svoboda s Krčálovou na tradici Novákových a Janouška se Sirotkovou a získali zlatou, ale jinak dopadla tato kategorie pod očekávání.

V kajacích se potvrdilo, že naši dříve světovou techniku dokázali závodníci NDR a NSR i další lépe přizpůsobit rychlému charakteru dnešních tratí a zrychlení jízdy vůbec než my sami, zakladatelé této techniky. S velkým napětím byla vzhledem k výsledkům minulé sezony i jarního Cvikova očekávána kategorie žen. První místo Ludmily Polesné bylo tím cennější, že bylo docíleno s bolestivým zraněním ramene z tréninku /95/.

O týden později ve Špindlerově Mlýně si první místa rozdělily slalomové velmoci NDR, ČSSR a NSR rovným dílem. V počtu dalších medailí dokázali svou převahu závodníci NDR. Pro nás byli výsledky zklamáním, zejména v kategorii kajáků a smíšených dvojic. Polesná odvedla se zraněným ramenem maximum, i když medaili nezískala. Byla na čtvrtém místě jen 3,21 sec za vítězkou a 0,59 sec ji dělilo od medaile. Příjemné překvapení byla stříbrná medaile v 3xK1 ženy. /96/

V předvečer mistrovství světa se jelo v Bechyni první utkání dorostu ČSSR - NDR, ve kterém jsme zvítězili 117 : 103 bodům na domácí vodě, kterou naši dobře znali. Mezi dorostenci se objevují již jména, se kterými se později setkáváme v reprezentaci /Pulec, Třešňák, Bojanovská, Horyna-Prourová/ /93/.

Polesná je v enketě nejlepších sportovců ČSSR na 6. místě.

1968 - Je rokem přípravy na MS 1969 ve Francii v Bourg St. Maurice. Po úspěchu v r. 1967 na domácí vodě se přesvědčujeme, co dělá výhoda domácí vody, hned dvěma porážkami, ve dvou utkáních. Junioři, kteří loni zvítězili v Bechyni, prohrávají na Muldě ve Cvikově s NDR 135 : 83 /97/. Z našich vítězů jedině Třešňák, nejméně první tři místa v kategorii obsazují naši soupeři. Jsou mezi nimi mistři světa a olympijští vítězové příštích let. Rovněž reprezentační družstvo prohrává s NSR v Lippstadtu 105:74. NSR vítězí v C1 i 3xC2, Klž i 3xKlž a 3xKlm. Vítězíme v C2 /ale druhé a třetí místo patří soupeřům/ bratry Pollertý, 3xC1 /Sodomka, Vočka, Pulec/ a překvapivě v Kl /Valík/, ale další místa 2.-5. patří opět soupeřům. Polesná je třetí, Knýová čtvrtá. Zajímavé bylo postavení tratě, kdy stěžejní brány byly postaveny tak, že nutily závodníky najíždět do nejtěžších válečů a vln. Tomuto způsobu jízdy jsme už téměř odvykli /98/.

Na Lipně se opět jelo mezinárodní mistrovství ČSSR ve slalomu i sjezdu, které mnoho napovědělo o vyhlídkách na mistrovství světa v příštím roce. Bylo to v C2 vítězství NDR, ale pak 7 našich dvojic, v C1 vítězství Sodomky, 4. místo /2. v ČSSR/ Třešňáka, vítězství Brabce a Polesné na kajaku. V C2mix vítězí NDR. Ve sjezdu C2mix jsme šesti /Šedivcovi/, v Kž Polesná druhá za Sickertovou /NDR/, v klm vítězí Kast /NSR/.

V C2-naši Měšťani a C1 Sodomka /99/.

Dosud nejpočetnější výprava ČSSR v historii slalomu vůbec odjela na "Savojskou generálku" na MS v příštím roce na Yseru do Francie na slalom i sjezd. Závozy měly velkou mezinárodní účast. Ve slalomu v C2 obsadili jsme první tři místa /vítězí Kalaš-Brejcha/. Vyhráli jsme i hlídky. V C1 byl Sodomka druhý a vyhráli jsme i hlídku /Sodomka, Vočka, Kadaňka/. V Kl ženy jsme obsadili první dvě místa /Kapplová, Polesná/ a tyto dvě závodnice spolu s Kulháňkovou vyhrály i hlídku. V C2mix jsme opět prokázali převahu /vítězí Svoboda-Trapplová/ prvními a dále 3., 4. a 5. místem. V kajacích-6. Volf, 9. Valík. Ve sjezdu na nezvykle dlouhé trati byly výsledky podstatně horší. Zejména v kajacích /nikdo do dvaceti/ a i C2, tam jsme si to vynahradili alespoň vítězstvím v hlídce. V C1 byl Sodomka třetí a třetí byla i hlídka. V C2mix byl Svoboda s novou partnerkou Trapplovou

třetí a za ním další dvě naše dvojice. V 3xC2mix jsme byli druží. V Kl ženy jsme obsadili druhé /Polesná/, třetí a čtvrté místo a byli druží v 3xKl ženy.

Výsledky je nutno hodnotit z pohledu účasti nekompletního družstva NDR /100/.

1969 - Rok mistrovství světa ve Francii. Nezačal příliš šťastně. Pro nepřízeň počasí /malý stav vody, hodně sněhu a nízkou teplotu/ bylo nutno zrušit závod na Čeňkově Pile. Vše nahradil výborně uspořádaný závod na Doubrevce /101/.

Dne 7. června rozhodl MOV o zařazení slalomu na pořad olympijských her 1972 v Mnichově.

Koncem května a začátkem června se jedou dva závody na Lipně, které tvoří vrchol přípravy na MS ve Francii a jsou rozhodující zároveň pro nominaci. Dominují zejména Sodomka a Polesná. Dobrou výkonnost má i mistr republiky Stachera, Koudela a Křížková a Valenta se Stachem, jakož i Janoušek s Horynou zejména ve sjezdu /102/.

Na Lipně bylo uskutečněno i soustředění reprezentantů.

Sjezdy při závodech na Lipně se jely vzhledem k délce trati na mistrovství světa ve Francii na trati V. Brod - Rožmberk, která odpovídá po stránce délky, ale v žádném případě neodpovídá po stránce kvality. Nemohly se tedy stát rozhodující pro nominaci, k čemuž byly původně určeny a tak ztratily své opodstatnění. Nikdy dále již se nejely, nastal návrat k trati Lipno - Loučovice /102/.

Na XI. MS ve slalomu a VI. MS ve sjezdu ve Francii v Bourg St. Maurice na řece Yseře jsme při neúčasti NDR získali prvenství v hodnocení národů.

Ve slalomu v kajaku můžeme získávat nejlepší osmé místo Stacherou, v Klž zlatou medaili /Polesná/ a bronzovou /Zvěřinová/. V C1 bronzovou /Pulec/, v C2 stříbrnou /Měštaní/ a bronzovou /Valenta-Stach/. V C2mix zlatou /Svoboda-Trepplová/ a bronzovou /Koudela-Křížková/, když na druhém místě jsou Lutzovi z Francie /provdaná partnerka Svobody z Lipna Jarke Krčálová/. V závodě hlídek získáváme stříbrnou v 3xKŽ /Kapplová, Polesná, Zvěřinová/, 3xC1 /Kadeňka, Pulec, Sodomka/, 3xC2 /Měštanové,

Valents-Stach, Dejl-Sklenář/ a zlatou v C2mix /Koudela-Křížková, Svoboda-Traplová, Horyna-Prouzová/.

Na bodovaných místech ve slalomu se ještě dále umístili:

C2mix: 4. Prouzová-Horyna

Získali jsme tedy celkem 3 zlaté, 4 stříbrné a 4 bronzové medaile.

Ve sjezdu získáváme zlatou v KŽ /Polesná/ a 3xKŽ /Kapplová, Novotná, Polesná/, stříbrnou v 3xCl /Fifka, Sodomka, Vočka/, 3xC2mix /Výtiskovi, Koudela-Křížková, Svoboda-Traplová/ a bronzovou v 3xC2 /Janoušek-Horyna, Dejl-Sklenář, Měšteni/.

Získali jsme tedy 2 zlaté, 2 stříbrné a 1 bronzovou medaili.

V individuálním závodě jsme tedy získali pouze jedinou medaili /zlatou - Polesná/, což je trochu málo.

Na bodovaných místech se ještě umístili:

Cl: 6. Kadaňka

C2: 6. Měšťanové /103/, /105/

Hrdinou tohoto mistrovství se stala bezesporu Ludmila Polesná se ziskem 3 zlatých a 1 stříbrné medaile /104/. Ve slalomu by jí stačila na vítězství i horší jízda. Největším úspěchem bylo to, že dokázala dovést k vítězství i sjezdovou hlídku. 10 let byla favoritkou na sjezd a vždy vyhrála slalom. Po deseti letech vyhrála tedy i sjezd.

1970 - Začátek mezinárodní sezóny byl jako obvykle první květnovou nedělí na Muldě ve Zwickau, kde se nám již tradičně příliš nedařilo. Ale bylo to způsobeno částečně tím, že trenéři dali příležitost celé řadě mladých závodníků. Na tomto závodě startovali překvapivě i závodníci SSSR a Maďarska. Byl to důsledek zařazení slalomu do programu OH. Sovětští závodníci předvedli po 20-ti denní společné přípravě s vodáky NDR lepší výkony než Maďaři, ale bylo vidět, že oba celky ovládají dosud minimum slalomové techniky. V našem družstvu na sebe poprvé upozornil kajakář Marian Havlíček svým dravým pojetím jízdy. /107/. Za týden potom se konalo mezistátní utkání s NSR na Doubrevce, ve kterém naši jasně zvítězili a oplatili tak Němcům porážku, kterou nám uštědřili před dvěma lety v Lippstadtu /106/. Utkání skončilo výsledkem 113 : 91.

Mistrovství republiky proběhlo na Lipně za silné mezinárodní konkurence a zejména účasti kompletního olympijského družstva

NDR. To se již zaměřilo jen na olympijské disciplíny, ani ve Zwickau už nestartovaly jejich smíšené dvojice. Reprezentanti NDR již signalizovali svůj soustředěný postup za olympijskými úspěchy a zvítězili ve všech kategoriích olymp. programu, kromě C1, kde naši čest zachraňoval Petr Sodomka. Stalo se tak na naší domácí vodě a o to víc tento výsledek vynikal. Byla to pro nás tvrdá rána a zároveň varování do budoucnosti /151/. Skupina reprezentantů se zúčastnila mezinárodních závodů v Augsburgu na Eiskanalu před jeho přestavbou na olympijskou umělou dráhu. V C2 zvítězili bratři Měššanové a na C1 byl Sodomka třetí, Ludmila Polesná na K1 skončila na 4. místě. Bohužel se ale naši reprezentanti nezúčastnili závodů na přestavěné trati o rok později při olympijské generálce /152/.

1971 - Byl jednak rokem mistrovství světa, ale zejména rokem přípravy na olympijské hry. Ve světě se v posledních letech stávají čím dále tím více rychlejší, ale méně technické slalomy, což vyhovuje méně našemu stylu jízdy, než technická trať - tím lze částečně vysvětlit i ústup ze slávy našich kajakářů - výborných techniků - v posledních letech /111/. Potvrzuje to i měření sil na mezinárodním poli ve Cvikově. Naše časy jsou v jednotlivých kategoriích v průměru o 30 sec horší než časy vítězů. Na C2 dosahujeme 3., 4., 8., 9. a 10. místo, na C1 4., 10., 11., 18., na kajaku žen 4., 10., 13., 14. a na kajaku mužů 14., 17., 18. a 42. To nebyl dobrý vstup do přípravného roku pro OH. Na závodech se sešli zástupci 9 národů /108/.

Závodní sezóna byla v tomto roce velmi dlouhá. Pro družstvo připravující se na OH měly dva vrcholy, prvním bylo mistrovství světa v Merenu a druhý tvořily závody na olympijské trati v Augsburgu a Lipno.

V tomto roce se poprvé jelo podle nových pravidel, jejichž nejdůležitějším bodem bylo snížení nejmenší šířky C1 na 70 cm a zmenšení bodových přírážek za dotyk zvenčí. Ustanovení o lodích zůstalo v platnosti až do 1. ledna 1973 - aby na OH nevznikly problémy s uznáváním lodí. Ale od tohoto data odpadla všechna ustanovení o tvaru kanoé /"steveny" a zkulacení špiček/ a další vývoj ukázal, že se všechny lodě od té doby tvarově vyrovnávají a jsou čím dál více podobné kajaku /112/, /109/.

Na závodech I. VT startuje 35 lodí v kategoriích mužských a 20 v kategorii žen a smíšených dvojic /109/.

Mistrovství světa se jelo v Meranu, obdobně jako před 18 lety, kdy jsme poprvé získali prvenství v klasifikaci národů.

Rozhodnutí o zařazení slalomu na program OH 1972 podstatně ovlivnilo počet účastníků. Na slalom bylo přihlášeno 224 a na sjezd 174 lodí ze 22 národů. Zařazení pouze slalomu, ale bez C2mix na OH a nikoli sjezdu, vyřešil každý národ po svém. Oba německé svazy se zaměřily tvrdě na slalom, ale každý jinek. Zatímco v NDR už v minulém roce nestoupily cestu tvrdé olympijské specializace a zrušily nejen kategorii C2mix, ale i celé sportovní odvětví - sjezd, naopak NSR, pořadatel prvního olympijského slalomu, od kterého by se dalo očekávat, že pro zdar v Augsburgu obětuje vše, neslevil nic ze sportovního programu. Postavil prakticky dvě družstva slalomové a sjezdové. My jsme volili ze dvou zel to menší, nemohli-li jsme vytvořit též dvě družstva, snažili jsme se kontakt se sjezdem udržet slalomovým družstvem /108/, /111/.

V této situaci bylo obtížné určit správně i neoficiální pořadí národů. Počítal-li se pouze slalom, jasné prvenství si odnesla NDR s 12 medailemi, ČSSR 8, NSR 6 a Rakousko 1. Na ostatní včetně Francie, tak úspěšné na posledním MS ve Francii, medaile nezbyla.

Odečtou-li se z tohoto pořadí mixy, hovoří tedy pořadí čistě olympijské, je NSR druhá před námi. Toto pořadí také lépe odpovídá prognózám pro Augsburg. Ve sjezdu byla jasně první NSR s 11 medailemi za ní ČSSR 6 medailí, Rakousko a Francie po 4, Belgie 2 a USA a VB po jedné.

Ve slalomu a sjezdu dohromady byla tedy nejúspěšnější NSR před ČSSR.

Výsledky jednotlivých kategorií. Na kajaku získáváme nejllepší 17. místo. V kajaku žen získala Polešná stříbrnou medaili, vítězí Bahmenová z NDR. V C1 získává Sočomka bronz. V C2 na nás medaile nezbyla, nejllepší Horyna-Janoušek jsou čtvrtí. V C2mix získáváme všechny tři medaile a naše mixy se tak úspěšně loučí s účastí na MS, startovaly zde naposledy.

Získáváme tedy 1 zlatou, dvě stříbrné a 5 bronzových /celkem 8 medailí/.

Jasná převaha závodníků NDR, kteří ve Francii před dvěma lety chyběli, je i předzvěstí úspěchu na OH /114/.

Ve sjezdu byl nejlepší kajakář Stachera 34., Polešná získala bronz, Sodomka získává zlato v C1 a další dva jsou v první desítce, C2 jsou bez úspěchu /nejlepší 10. místo/ a C2mix bez medaile. Získáváme dále stříbro v 3xK1 ženy, 3xC1 a 3xC2, bronz v 3xC2mix, tedy celkem 6 medailí /115/.

Cestou z mistrovství světa se naši zastavují v Augsburgu a zkoušejí jako první zahraniční národ nový umělý kanál určený pro OH. Tento trénink přinesl dost rozpaků a zbytečný respekt našich závodníků, což se později negativně projevilo. Potíže působila zejména voda rozbitá o kolmé břehy stěn. Naopak charakter vody a šířka koryta, kde lze postavit pouze technický slalom, by nám měla vyhovovat /116/.

Protože jsme se plánovaných závodů na olymp. trati v Augsburgu nezúčastnili, bylo druhým vrcholem sezóny reprezentantů pouze mezinárodní Lipno /28. - 29. 8./.

Neúčastí v Augsburgu vznikly další potíže s výběrem závodníků. Na Lipně z uchazečů o medaile na OH chyběli pouze Angličané a západní Němci. Trať byla na Lipně náročná technicky i fyzicky, vhodně podtrhla a využila náročnost terénu. V C2 zvítězili závodníci NDR, ale jinak to byl vyrovnaný boj ČSSR - NDR. V silné konkurenci zahraničních kajaků si dobře vedl Šulc na třetím a Ouředník na pátém místě ze 76 závodníků. V C1 zvítězil Förster z NDR a za ním Sodomka, Třešňák, Pulec, za nimi další reprezentant NDR. V kategorii žen zvítězila Kinsteová z NDR, Kepplová byla 4. a Polešná 6. C2mix se jely bez mezinárodní účasti /117/. Lipno ukázalo situaci před OH. Máme několik dobrých závodníků, ale další rostou pomalu a v příliš skromných podmínkách.

1972 - V tomto roce byl vodní slalom poprvé v historii na programu letních OH. To vyvolalo velkou aktivitu ve všech "slalomových zemích", ale i v zemích, kde se slalomem do té doby nezaobývali /SSSR, Bulharsko, Maďarsko, Japonsko atd./. Také v našem táboře se všechno připravovalo na olympijskou premiéru, která měla prověřit sílu našeho vodního slalomu, jehož historie začala skromně v Ženevě, měla vzestupnou tendenci přes Štýr a Merano do Tacenu, pokles v Augsburgu a opět vzestup přes Ženevu,

Drážďany s poklesem ve Spittalu, ale opět vzestup přes druhý Spittal a Lipno k Bourg St. Maurice, s určitou stagnací v Meranu. Své naděje na úspěch jsme mohli odvozovat z rozborů výsledků na předcházejících MS, a výsledků tohotočasných závodů.

Varováním pro budoucnost bylo trojutkání juniorů do 18 let NDR-Polska-ČSSR, ve kterém jsme utrpěli těžkou porážku 88:40:20, přes veškerou snahu a bojovnost našich závodníků. Soupeři byli prostě o třídu lepší /118/.

Poslední přípravou na OH bylo mistrovství ČSSR na Lippě, tentokrát bohužel se slabší mezinárodní účastí, většina národů dala přednost tréninku na trati budoucích OH, dobrou a těžce vytyčenou trať, která však neodpovídala charakteru tratě v Augsburgu.

Na domácí vodě jsme se opět ujistili o své dobré formě /153/. A potom již olympijský start s nejhoršími výsledky v historii čs. vodního slalomu vůbec. Jasnými vítězi se stali závodníci NDR s 39 body a získáním všech zlatých medailí a jednou bronzovou. NSR získala 3 stříbrné, 1 bronzovou a 26 bodů. Třetí Polsko se 7 body medaile nezískalo. Jedna stříbrná zbyla na 4. Rakousko s 5 body a po jedné bronzové na USA a Francii, shodně na 5.-6. místě se 4 body. ČSSR se získáním 1 bodu bez medaile se spolu s V. Británií a Jugoslávií umístilo na 7.-9. místě.

Výsledky:

K1 muži - 37 startujících

1. Horn /NDR/
2. Sattler /Rak./
3. Gimpel /NDR/
4. Peters /NSR/
5. Baum /NSR/
6. Hevliček /ČSSR/
20. Ouředník /ČSSR/

K1 ženy - 22 startujících

1. Bahmanová /NDR/
2. Grotheusová /NSR/
3. Wunderlichová /NSR/
4. Cwierniewitzová /Polsko/
5. Godavská /Polsko/
6. Brownová /VB/
7. Deppeová /NSR/
8. Keppllová /ČSSR/
16. Polesná /ČSSR/
22. Novotná /ČSSR/

C1 muži - 22 startujících

1. Eiben /NDR/
2. Kauder /NSR/
3. McEwan /USA/
4. Förster /NDR/

5. Peters /NSR/
6. Köhler /NDR/
7. Třešňák /ČSSR/
8. Sodomka /ČSSR/
9. Pulec /ČSSR/

C2 muži - 20 startujících

1. Hofmann-Amend /NDR/
2. Schumacher-Baves /NSR/
3. Orlyové /Francie/
4. Kretschmer-Trümmer /NDR/
5. Fraczek-Segura /Polsko/
6. Adrijašič-Guzelj /Jugoslávie/
10. Kadaňka-Brabec /ČSSR/
11. Janoušek-Horyna /ČSSR/
16. Měššanové /ČSSR/

Tyto výsledky byly naprosto nečekané a vzaly všem dech, hlavně protože prognózy byly značně optimistické. Není účelem mé práce rozebírat příčiny tohoto selhání, které však nebylo trvalého rázu, ale spíše vyjimečné, jak se ukázelo o necelý rok později na příštím MS, to ostatně provedli kompetentní činitelé po OH a jejich závěry jsou známy viz. /120/.

Příčin byla zřejmě celá řada a nevznikly najednou, na OH pouze vyvrcholily jejich příznaky. Jednou z příčin, kterou nelze od diskutovat, je malá podpora vodního slalomu již po řadu let. Velká podpora až na poslední chvíli před OH již nic nezachránila a způsobila spíše škody, neboť model přípravy, který byl proveden, nemohl být předtím z těchto důvodů vyzkoušen. Pro naše podmínky byl zřejmě zvolen i nesprávný přístup k modelu přípravy reprezentantů. Jedním z důležitých momentů bylo, že jsme se nezúčastnili předolympijských závodů, kde jsme si již ^{mohli} vyzkoušet své síly. A všeobecně malý počet kvalitních startů se zahraničními soupeři, ale nakonec i s domácími.

V malé míře se projevil i generační problém, ale na výsledky neměl velký vliv. Jisté je to, že naši soupeři, zejména z obou německých států se připravili mnohem lépe. Západní Němci využili domácího prostředí, ale ne tak dokonale, jak si představovali. Východní Němci si pořídili po předolympijské generálce přesnou kopii klíčových míst tratí doma ve Cvikově a na té pilně trénovali a umožnili přípravu i závodníkům Polska. Tato znalost charakteru vody se pak plně projevila v olympijském závodě.

1973 - Na základě rozboru výsledků OH byla stanovena koncepce další přípravy na MS i OH, která však byla v budoucnu částečně ovlivněna tím, že k zařazení slalomu na OH 1976 ani 1980 nedošlo /120/.

Prvním cílem bylo MS 1973 na Muotě ve Švýcarsku. Proto ani v reprezentačním družstvu nedochází k převratným změnám. Družstvo se připravuje na závody ve Cvikově, které pro nás již tradičně nedopadly příznivě, pouze K. Třešňák obsadil druhé místo na C1, soustředěním širšího družstva na Muotě a po absolvování mistrovství ČSSR na Lipně opět soustředěním na Muotě před mistrovstvím světa. Obsazení družstva je proti předchozím mistrovstvím skromnější, zřejmě v důsledku neúspěchu na OH. Chybí kategorie C2mix. Ve výpravě je jen jeden specialista-sjezdař na C1, který získává bronzovou medaili. Sjezdu se účastníme ještě v kategorii žen bez medaile /Polesná 6./ a 3xC2 rovněž bez medaile. V 3xC1 jsme získali stříbrnou a 3xC1 zlatou, v C2 rovněž zlatou /Krejza-Pollert/ a v 3xC2 stříbrnou /121/.

Mezinárodní závody na Lipně 14 dní po mistrovství světa se staly prakticky jeho reprízou za účasti 10 zemí /včetně ČSSR/ a téměř všech medailistů /154/. V líptovském Mikuláši se uskutečňuje druhé utkání ve slalomu juniorů NDR:ČSSR:Polsko - 88:43:21. V tomto trojutkání jsme obstáli podstatně lépe než v minulém roce ve Cvikově /122/.

Při příležitosti mezinárodního závodu na Lipně byl na slalomové vodě uskutečněn prvosjezd úseku Loučovice - V. Brod pod Čertovou Stěnou na kajaku olomouckými kajakáři Gabrnochem a Kratochvílem, když o měsíc dříve při mistrovství ČSSR na Lipně byl tento úsek Vltavy sjet na člunu Matylda. Uvidíme, jak se v budoucnu projeví toto pokoření jednoho z nejtěžších vodních terénů u nás /123/.

1974 - Je rokem mezi dvěma mistrovstvími světa, ale to neznamená, že by se slalomové dění zastavilo. V tomto roce je poprvé uspořádán Evropský pohár ve slalomu a ve sjezdu, který vyplňuje právě tento sudý rok, kdy se nepořádá MS. Skládá se ze tří závodů ve slalomu a ze tří sjezdů a jede se jen v soutěži jednotlivců. Prvním závodem letošního ročníku EP byl mezinárodní závod na Lipně. Naši reprezentanti startují pouze na tomto závodě

a prvního ročníku EP se nezúčastňují /124/.

Při mezinárodním závodě na Lipně je současně využito dalšího úseku u "Železničního mostu", pro další závod ve slalomu a ve sjezdu. Tím dochází k lepšímu využití vypouštěné vody.

V tomto roce je uspořádán I. ročník "Ceny osvobození" na severočeských řekách Jizeře a Kamenici. Naše reprezentační družstvo podniká turné na Muotu, do Merana a do Skopje. Kromě závodu ve Skopje, který je generálkou na příští MS a schází se zde dobrá mezinárodní konkurence a zároveň dochází k průzkumu tratí na MS, bych toto turné hodnotil jako trochu neuváženě vynaložené prostředky. Na závodech v Meranu a na Muotě byla malá mezinárodní konkurence a navíc v Meranu i nedostatek vody. Bylo by zřejmě účelnější, buď absolvovat Evropský pohár nebo čas využít k dokonalému poznání tratí MS /125/.

Dále se skupina reprezentantů zúčastňuje mezinárodních závodů v Lippstadtu pořádaných u příležitosti oslav 50. výročí založení ICF /126/.

V prosinci umírá jeden ze spoluzakladatelů vodního slalomu u nás Ota Výleta /155/.

1975 - Poprvé se využívá k uspořádání závodu ve sjezdu úsek Kamenice mezi Navarovem a Jesenným. Tomu předcházelo již po několikalet sjiždění tohoto úseku skupinami závodníků.

Reprezentanti se připravují na MS ve Skopji, mimo jiné, přímo na tratích mistrovství světa v Jugoslávii. Nominační závody se uskutečnily na Morávce, Lipně a Doubravce.

Výsledky našeho družstva na MS ve sjezdu byly slabší, neboť opětovně byla dána pro nedostatek míst ve výpravě malá příležitost specialistům - sjezdařům a některé kategorie neobsazujeme vůbec. Tím dochází k postupnému zabrždění vývoje specializace u nás, i když se začala pomalu rozvíjet. Jedinou medailí získáváme v hlídce C1 a sice bronzovou, čtvrté místo v C1 a 3xC2 /127/.

Ve slalomu suverénně vítězíme v kategorii C1 - zlato Sodomka, stříbro Radil a ještě 4. a 5. místo. Rovněž hlídka 3xC1 vyšla ze závodu vítězně. Bronzovou medaili získáváme v C2 /Kadaňka-Brebec/ a stříbro v 3xC2. Po letech stagnace se opět prosazují kajakáři, i když nezískali žádnou medaili. Ale 4., 5. a 11.

místo je velkým úspěchem a nevazuje tím na tradici našich kajakářů z let 1955 až 1963. Bronzovou medailí ve slalomovém závodě hlídek žen se s účastí na mistrovstvích světa definitivně loučí legenda vodního slalomu a sjezdu Lída Polešná /128/.

Ve slalomu jsme opět v celkovém pořadí národů na druhém místě na světě. S převahou vítězí NDR.

Ve sjezdu je nejlepší NSR, "která si nejen uhájila třetí příčku ve slalomu, ale navzdory tomu, že olympijský slalom se jel právě v jejich zemi si uchovala i zdravý názor na sjezd na divoké vodě a díky tomu je spolu s Francií v tomto sportu velmocí", /127/, /128/

Celkovou naši bilanci na tomto MS lze vyjádřit takto: sjezd lze těžko hodnotit, ale při obeslání specialisty nejsme bez možnosti, ve slalomu v C1 jsme opět velmocí jako ve Štýru, těžko jsme mohli dopadnout lépe, starosti ve dvojicích, renaissance kajakářů a generační problém v kajaku žen.

Trojutkání juniorů NDR-ČSSR-Polsko se uskutečnilo opět na Muldě v NDR a skončilo výsledkem 87:37:24. Na tomto závodě si výborně vedli zejména naši mladí kajakáři /1. a 2. místo/ a kajakářky /2. místo/ /129/.

Ve stejném termínu se konaly mezinárodní závody na Lipně a na spodní trati přebor dorostu ČSSR. Tentokrát se na závodech sešla slabší mezinárodní konkurence, ale přesto prověřila naše reprezentanty před MS /156/.

Při II. ročníku Ceny osvobození se slalom uskutečnil na nově objevených tratích pod Nevarovem. Uskutečnilo se první závodní sjetí Riegrový stezky, které dopadlo podstatně lépe než před lety první závod na Labi pod Špindlerovým Mlýnem /startovalo 11 lodí/.

Petr Sodomka byl vyhodnocen jako třetí nejlepší sportovec roku 1975 /157/.

1976 - Druhý sjezd na Riegrově stezce v rámci Ceny osvobození /29 lodí, z toho 9 kajakářek/. Při tomto závodě došlo k tomu, že se startovalo současně ze dvou řek Jizery a Kamenice a závodníci dojížděli do společného cíle na Jizeře. Slabší závodníci jeli Kamenicí a silnější Jizeru.

19. června proběhlo v Mladoticích na Doubravce páté utkání juniorů NDR:ČSSR:Polako - 47:69:8.

Vítězíme v kajacích chlapců i dívek /Cibák P., Šimek, Kretechmerová, Vlčková/, ale slabší jsou obě kanoistické disciplíny /130/. Mistrovství ČSSR se jelo v Českém Krumlově téměř na hladké vodě, která byla jen v začátku zpestřena "šlajsnou".

V tomto roce se poprvé účastníme Evropského poháru vypsaného ICF pro sudé roky mezi MS, bohužel jenom ve slalomu. Závody EP se uskutečnily na Muotě ve Švýcarsku, v Meranu v Itálii a finále bylo na Lofaru v Rakousku. Výborně zajeli singlkanoisté a to zejména v prvním závodě na Muotě, kde získali první tři místa. Celkově v EP byl Třešňák druhý, Sodomka třetí a Radil čtvrtý a potvrdili tak naše výsadní postavení z posledního MS. Z kajákářů byl Měchura 7. a Pultera 11., zvítězil Horn z NDR. Jediná naše kajakářka Kopalová skončila sedmá, zvítězila Krolllová z NDR. V C2 byli Kmošťák-Halfar šestí a Nedvěd-Schwarz osmí /131/. Poprvé od roku 1967 se sešli naši nejlepší vodní slalomáři na Lebi ve Špindlerově Mlýně, aby bojovali o tituly mistra ČSSR ve sjezdu a poslední kvalifikační závod ve slalomu /132/.

1977 - Vstupují v platnost nová pravidla vodního slalomu, která opět zjednodušila systém bodování. Byla ustavena komise vrcholového sportu, která nahradila bývalou trenérskou radu /133/.

7. - 8. 5. se reprezentační družstvo zúčastnilo závodů ve Zwickau, poprvé zde startovali v roce 1955. Závody byly pro nás proti minulým létům velmi úspěšné. V C1 zvítězil Třešňák, v K1 Měchura a v C2 byl Nedvěd-Schwarz druhý a Kmošťák-Halfar třetí. Další závody absolvovalo rep. družstvo v Kienbergu. Potom se připravovali na trati příštího MS ve Spittalu /134/.

X. mistrovství světa ve sjezdu a XV. MS ve slalomu se konalo v Rakousku na osvědčené trati ve Spittalu na řece Lieser. Naši reprezentanti získali 7 medailí, z toho 2 ve sjezdu a pět ve slalomu. Ve sjezdu, který byl již tradičně obelán jen třemi specialisty v C1 a jedním v K1, získáváme v C1 bronz /Bležíček/ a v 3xC1 stříbro.

Ve slalomu v C1 získává zlatou medaili opět Petr Sodomka a vchází tak do historie jako 8-násobný mistr světa, bronzovou Karel Třešňák, v C2 získáváme stříbro /Nedvěd-Schwarz/, v 3xC1 bronz a v 3xC2 opět zlato.

V neoficiálním pořadí národů obsazujeme 5. místo ve sjezdu, což potvrzuje stagnaci tohoto odvětví sportu u nás. Ve slalomu si

v počtu medailí udržujeme 2. místo za NDR, ale v počtu bodů nás předstihli závodníci USA, což bylo již předzvěstí jejich nástupu v tomto sportu na MS v Kanadě /135/.

Na mistrovství měly premiéru nové americké lodě C2, se sezením uprostřed loď. Předtím již s nimi byli američané ve Špindlerově Mlýně. Tyto lodě měly mnoho výhod: snadněji se na nich vyjíždějí těžké protivodné branky do válců, lépe se s nimi najíždí do branek ze šikmých úhlů, dociluje se na nich rychlejších časů. Technika jízdy je úplně jiná a stále ještě se tvoří.

Kanoe jednotlivců i kajaky dnešních typů již řadu let podjíždějí pod tyčkami branek a značně si tak ulehčují vytyčený slalom. Kanoe dvojic jako jediný typ to dosud nemohla, a tak byla brzdou fantazie stavitelů tratí, protože tratě musely být sjízdné pro C2. Kanoe dvojic byla jediná, která musela jezdit slalom "pocitivě". To i s jinými příčinami bylo po řadu let důvodem výkonnostního ústupu dvojic nejen u nás, ale i ve světě /137/.

Nejvýznamnějším rysem třetího a posledního MS ve Spittalu /vođa z přehraďy bude převedena do jiného údolí a tak již Spittal nepřipadá v úvahu ani pro MS, ani pro EP /136//, rysem, který přešel do historie slalomu, byla právě světová premiéra nových C2, byl to signál k zániku třetího a posledního typu loď, na kterém se nedalo šidit a podjíždět /137/.

Již několi let se osvědčuje povolování startu juniorů v závodech I. VT a MT.

1978 - Již podruhé se účastníme Evropského poháru a opět jenom ve slalomu. Příprava je zahájena na Muldě ve Zwickau. Jede se již 23. ročník tohoto závodu a účastní se 8. zemí. Podle předpokladů jsou na domácí trati opět nejlepší závodníci NDR, kteří zde konají většinu závodů a soustředění. Naši jako celek byli druzí se ziskem dvou druhých a tří třetích míst. Druzí jsme byli v C2 /Nedvěď-Schwarz/, 3xC2 a 3xKlm, třetí v Klm /Ouředník/ a 3xCl /138/.

Další přípravou je účast na mezinárodním mistrovství Rakouska. První kolo EP se jelo ve Špindlerově Mlýně. Na tomto závodu získáváme druhé místo v počtu medailí za NDR.

Byl to po 11. letech opět velký mezinárodní závod na Labi. Zúčastnilo se celkem 250 závodníků ze 14 zemí. V kanoistických disciplínách byli Nedvěď-Schwarz druzí na C2, Gába třetí na Cl,

vyhráli jsme 3xC2 a byli třetí v 3xC1. Většího úspěchu jsme dosáhli na kajecích, kde Měchura a Šimek obsadili 1. a 2. místo, 3xKlž jsme byli druzí, v Klž nejlepší čtvrtá Kubovčáková.

Ve sjezdu na C1 obsadil Blažiček 1. a Červenka druhé místo, v C2 byli Benhákové 5. V silné mezinárodní konkurenci na kajecích vítězí mistři světa Peinhaupt /Rak/ před Burnym, náš Košťál obsadil velmi pěkné páté místo a dokázal, že je tato kategorie neprávem přehlížena. V ženách vítězí mistryně světa Grothausová, naše Košťálová skončila osmá.

Další závod EP se jel v Augsburgu, kde byli ve velké výhodě domácí závodníci NSR a také toho plně využili ke svému vítězství a poráží i NDR mimo kategorii C2.

Třetí finálový závod se jel v Bourg St. Maurice. Měchura byl třetí na kajaku a Gába třetí na C1.

Celkové pořadí EP:

Klm	Klž	C1
1. Sattler /Rak/	1. Deppeová /NSR/	1. Schnitzerling /NSR/
8. Měchura	8. Šabatová	5. Gába
11. Cibák	9. Kubovčáková	11. Redil
12. Šimek		

C2

1. Kretschmer-Berek /NDR/
4. Nedvěd-Schwarz
8. Benhákové
10. Tunka-Šrámek

Soutěž národů: /139/

Slalom

1. NDR
2. NSR
3. ČSSR

Sjezd

1. Francie
2. NSR
3. Anglie

Mistrovství ČSSR se koná v jediném dni na Doubavce.

V čevenci se koná ve Cvikově na umělém kanále trojúhelníkový juniorský. S převahou vítězí NDR ve všech kategoriích.

Velký význam má jubilejní XXX. ročník Tatranského slalomu, který se po prvné v historii čs. vodního slalomu uskutečnil na

umělém vodním kanálu v Lipt. Mikuláši. Kenál má dobré parametry a jistě pomůže jak při pořádání závodů, tak při soustředěních /140/.

1979 - Jede se již 6. ročník Ceny osvobození na severočeských řekách. U jeho zrodu stáli M. Svoboda, manželé Mrázovi, Šulcovi a V. Niš.

Poprvé v historii se jelo MS ve slalomu a sjezdu za mořem v Kanadě za účasti 26 zemí, z toho 20 z Evropy. NDR se nezúčastnilo. /Po vyřazení slalomu z programu OH/.

Z ČSSR byla nejmenší výprava v historii. Čtyři závodníci na C1 a jedné dvojice. Závodny ve sjezdu nepřinesly velké překvapení. Ve slalomu však nastal velký vzestup USA, který signalizovali již ve Spittalau, hlavně na C1, kde získali všechny 3 medaile a v K1 ženy, zlato a bronz. ČSSR získalo jedinou bronzovou medaili v hlídce 3x C1 slalom a v pořadí národů jsme skončili na 9. místě /150/.

Po čtyřech letech odmlky bylo mistrovství ČSSR opět pořádáno na Lípě.

Foto č. 16

Sourozenci Petříčkovi - příklad nezměrné vůle ve sportu. MUDr. Dáša Petříčková zdolávala i nejtěžší divoké vody ochrnutá po obrně a na stupně vítězů chodila o berlích.

Foto č. 17

Jedni z prvních závodníků, kteří začínali jezdit slalom - Havel a Pecka. Jedou ještě v otevřené lodi a klečí na jednom kolenu - tak jezdili zpočátku všichni naši závodníci. Havel-Pecka tento způsob propagovali ještě v době, kdy ostatní závodníci již od něho upustili. Snímek je z roku 1953.

3. Významné osobnosti, které se podílely na rozvoji
československého vodního slalomu.

Aby byl výběr osobností objektivnější a nebyl ovlivněn jen mnou subjektivně, uspořádal jsem malou anketu. Otázkou bylo: "Které osobnosti se podle Vašeho názoru nejvíce podílely na rozvoji Československého vodního slalomu?" S touto otázkou jsem se obrátil na 80 předních slalomových odborníků a vynikajících závodníků. Odpovědělo mi 43 dotazovaných. Na základě jejich odpovědí a na základě vlastního úsudku, jsem potom provedl konečný výběr. Na prvních místech v anketě byly tyto významné osobnosti: Jan Šulc - jeho jméno se objevilo téměř ve všech odpovědích, Ludmila Polesná, Vladimír Jirásek a Petr Sodomka. Toto pořadí také odpovídalo mému předběžnému výběru, a proto jsem těmto čtyřem věnoval nejvíce místa. Na dalších místech je situace značně vyrovnaná a rozložení hlasů je podobné. Vybral jsem podle pořadí další osobnosti a při jejich výběru jsem přihlížel (hlavně u osobností u kterých převažuje závodní činnost) také k jejich sportovním výsledkům, o jejichž zpracování jsem se pokusil v přílohách č. 1 - 9.

Celou tuto kapitolu jsem rozdělil na tři části podle let, ve kterých vyvíjeli činnost jednotlivé nejvýznamnější osobnosti. První částí je období vzniku a počátečního vývoje vodního slalomu přibližně do konce padesátých let. V tomto období vyvíjeli největší činnost zakladatelé slalomu z Brna (Dřevo, Smutný a další) a později průkopníci vodního slalomu, kteří přivedli slalom na světovou úroveň, jako byli Výleta, Šulc, Šulcová, Nič, ing. V. Teklý, Fiala, JUDr. K. Popel, patří sem i Jirásek a řada dalších. Toto vymezení není úplně přesné, neboť někteří z nich intenzivně pracují pro vodní slalom až do dnešních dnů. Jsou to zejména Jan Šulc, Marie Šulcová a Václav Nič. Činnost některých osobností tohoto období přesahuje i do let šedesátých (JUDr. K. Popel). Další osobnosti svou činností spojují tato dvě období (Renáta Knýová, Skolil, MUDr. Zdeněk Matějovský). Zařazení jsem proto provedl podle období, ve kterém byla jejich činnost nejintenzivnější a nejúspěšnější, přestože přesahuje i do jiných období.

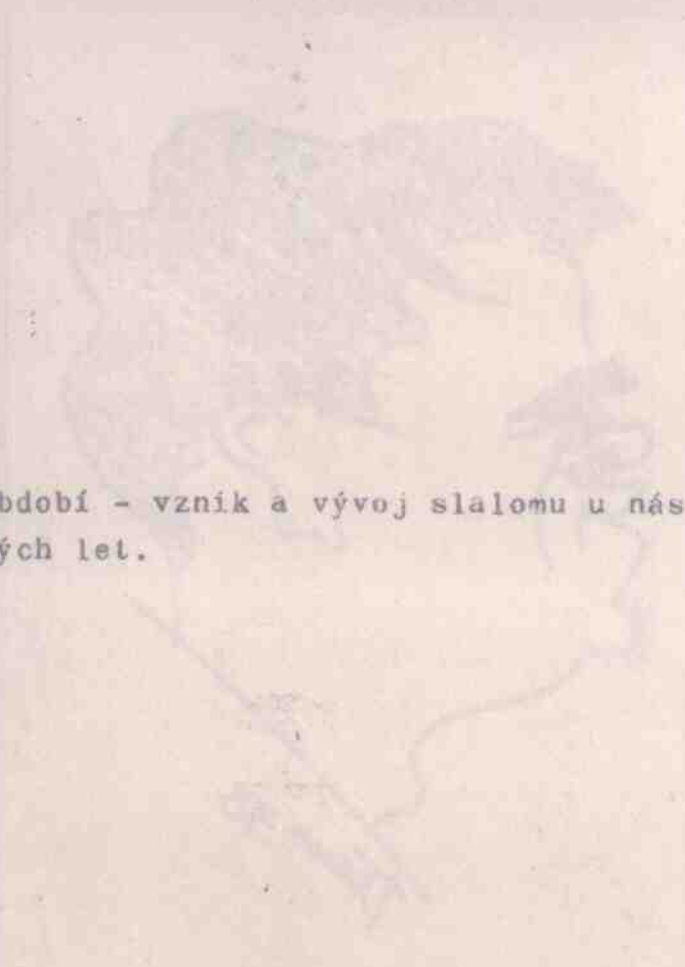
V šedesátých letech dosáhla svých nejlepších výsledků Ludmila Polesná, která je v tomto období dominantní osobností, k ní se úspěšně řadí další závodníci, zejména Beneš, Pospíchal, Valenta - Stach, Svoboda, Košťál, Černý, Měštanové a také činovníci Čech, Smrž, Příbyl, Dubovský.

Foto č. 15

Vynikající závodník Luděk Beneš na C1. Na obrázku je dobře vidět tehdejší kanoe C1 - rok 1951.

Sedmdesátá léta a také konec let šedesátých patří zejména Petru Sodomkovi, k němuž se řadí Třešňák a Radil. Z činovníků jsou to zejména Sýkora Tibor, O. Hallý, J. Makalouš, A. Pípal, J. Rout, Kalaš, Brejcha, Z. Pulec, O. Cibák a další.

a) První období - vznik a vývoj slalomu u nás do konce padesátých let.

Jaroslav Dřevo

Foto č. 18

Jaroslav Dřevo v dobové karikatuře, která je velmi typická a objevuje se v několika časopisech.

Začínal se svými přáteli jezdit na lodi jako turista. Bylo jich 12: Dřevo, Smutný, Střebická, František Čech, Jaroslav Řezáč, Alois a Karla Růžičkovi, Procházka, Vazánek, Láník a Vlach. /148/ Postavili si chatu nad Brnem, v místech, která jsou dnes zatopena brněnskou přehradou a nazvali ji AITITUKI. Odtud potom pravidelně pořádali výlety po celém okolí, v tehdy velmi malebném údolí řeky Svratky.

Za jeho největší přínos pro vodní slalom považují to, že k nám vodní slalom spolu s Františkem Smutným a Danou Střebickou přivezli ze sousedního Rakouska. František Smutný potom přeložil i rakouská pravidla slalomu, podle kterých se po jejich schválení jezdilo téměř 10 let. F. Smutný byl také

prvním slalomovým referentem Svazu kanoistů. Druhým velkým přínosem J. Dřeva byla stavba lodí. Byl prvním amatérským stavitelem lodí, na kterých se jezdil vodní slalom. Vyráběl několik typů skládacích kajaků a také speciální kajak pro vodní slalom, dlouhý 400 cm, stavěný podle předpisů I.R.K. Tyto jeho kajaky byly velmi úspěšné a závodilo se na nich ještě v šedesátých letech. Později byl Jaroslav Dřevo zaměstnancem družstva "Modela", kde vyvinul nový typ slalomového skládacího kajaků.

Model F2-78

Dřevěná turistický skládací kajak. Je to loď rychlá, stabilní, dobře ovladatelná. Vhodná pro delší túry, zvláště u dovolených.

Délka 520 cm, šířka 78 cm, výška k vlnolamu 39 cm, počet řezů 8, ponor cca 12 cm, váha 21 kg, nosnost 300 kg.
Cena s příslušenstvím, t. j. sedátko, opeřátka, 2 vaky Kčs

Model F1-430

Jednosadlový turistický skládací kajak. Člun spolehlivý, zvláště na dlouhých túrách, solidně stavěný, stabilní, dobře ovladatelný, zvláště v pětých. Mnohokrát osvědčený na našich řekách, divokých tekách alpských, rumunských a jugoslávských. Na tomto typu jsem sjížděl „nesjížděné“ řeky na Enzi, Salici, Zlaté Bystřici.

Délka 430 cm, šířka 65 cm, výška k vlnolamu 37 cm, počet řezů 7, ponor cca 10 cm, váha 15 kg, nosnost 170 kg.
Cena s příslušenstvím, t. j. sedátko, opeřátka, 2 vaky Kčs

Model I. R. K. F2 VARDAR 1948

Závodní dřevěná skládací kajak. Jeden z nejlépejších typů svých závodních dřevěných skládacích kajaků, který jest výsledkem mé mnoholeté závodnické a konstruktérské činnosti v kajáckém sportu. — I. R. K. VARDAR je držitelem čestných všech I. a II. cen, mistrvských titulů v posledních letech. — Stavěn je v rozměrech předepsaných I. R. K.

Cena s příslušenstvím, t. j. sedátko, opeřátka, 2 vaky Kčs

Model I. R. K. F1-B

Závodní jednosadlový skládací kajak, stavěný dle mezinárodních předpisů I. R. K. Je to zlepšený typ těch dřívějších závodních jednosadlových skládacích kajaků, hlavně pokud se týče tvaru vodorysek. Je to nejrychlejší single kajak I. R. K., který při zkouškách ve vodním kanále měl nejmenší řetivý odpor, nejnižší odtok vody, oproti I.R.K. skládacím kajákům jiných typů.

Cena s příslušenstvím, t. j. sedátko, opeřátka, 2 vaky Kčs

Model I. R. K. Slalom 400

Jednosadlový skládací kajak, stavěný dle předpisů I. R. K. pro vodní slalom. Dokonalý sportovní a turistický kajak, stavěný podle nejnovějších zkušeností ve vodním slalomu. Člun, který se dá jedním záběrním pádem otočit o 90 stupňů. Stabilní a naprosto bezpečný, vhodný pro závodníka ve slalomu, pro vodní turistiku, hlavně pro ženy pro svoji lehkou ovladatelnost a stabilitu.

Cena s příslušenstvím, t. j. sedátko, opeřátka, 2 vaky Kčs

Nejlépejší stavba, ladné tvary. Výsledek 20leté zkušenosti svého budovatele ve vodáckém sportu. Zde uveden typ byl vyzkoušen na všech našich tekách, na divokých tekách alpských, švýcarských a jugoslávských. Kostra skládacího kajaků je provedena z nejlepšího jasanu, kování je z duraluminu a mosazi.

Diagonální vzpěry. Tyto činí kajak naprosto tuhý v pětých.

Foto č. 19

Kajaky, které vyráběl Jaroslav Dřevo

Do historie se zapsal tím, že vyhrál první u nás pořádaný slalom v Brně v roce 1937.

Ota Výleta

Narodil se 16. března 1910. Od mládí jezdil na vodě jako turista po dlouhou řadu let zejména po Vltavě. Pilní a dobří vodáci se tehdy všichni dobře znali. Jezdil napřed na kratičké kanoi, potom na širokém skládacím Letovu. Byl vášnivý turista a romantik. S oblibou nocoval na "Svini" (podle starého plaveckého t.j. vorařského názvu skály uprostřed peřejí), kam se stěží vešel jeden malý stan. /149/

Svou činovníckou kariéru začal od píky, nejdříve ve svém klubu zaměstnanců elektrických podniků SKEPU ve funkci místopředsedy, kapitána a předsedy. V roce 1936 došlo k roztržce mezi Svazem kanoistů a jeho nejmocnější složkou Klubem vodních turistů. Členové klubu turistů hromadně složili své funkce ve výboru svazu, na jejich místo přišli nováčci. Ota se stal referentem tábořišť. V této funkci nejen nezklamal, ale brzy bylo jasné, že stačí na víc. Ač sám vášnivý turista, který najezdil každoročně mnoho set kilometrů, přece jen svým činovníckým naturelem tíhl k závodění. Důkazem toho je, že se s J. Šulcem v r. 1936 vypravili shlédnout první start kanoistů na olympijských hrách - samozřejmě po vlastní vodácké ose na skládacím kajaku Letov, nabitým tábornickým vybavením. Přesto byli za dva dny z Podolí v Berlíně. /155/

Ota se brzo stal členem technické komise, což bylo něco jako dnešní trenérská rada, sportovně technická komise a komise rozhodčích dohromady. Stal se zástupcem kapitána, což byl předseda technické komise a posléze kapitánem Svazu, t.j. technickou personou kanoistiky číslo jedna. Během války zastával funkci předsedy vodáckého oddílu SKEPU a funkci kapitána Svazu. Dobře věděl, o co v té době jde, že je třeba udržet, co se udržet dalo, aby se s příchodem svobody tělovýchova mohla opět rozvíjet. Ota Výleta byl jedním z nejvýznačnějších funkcionářů rychlostní kanoistiky, ale jako referent tábořišť požíval i značné důvěry turistické složky Svazu. Proto byl vyslán jako pozorovatel Svazu na první slalom v r. 1937 do Brna, aby podal Svazu zprávu o tomto nově vznikajícím odvětví. Slalom ho velmi zaujal a patří mezi ty, kteří mají hlavní zásluhu na tom, že u nás slalom pevně zakotvil a stal se

rovnocenným partnerem rychlostní kanoistiky přes odpor jeho nepřátel z řad ryze rychlostních oddílů. Ota Výleta vedl naši výpravu na I. ME ve slalomu do Ženevy. Připravoval naše olympioniky k prvním poválečným olympijským hrám v Londýně. Jako kapitán Svazu Ota uhájil slalom a postupně se z něj stal slalomář. Věnoval se slalomu nejen teoreticky, ale i prakticky, řadu let v době první republiky a v prvních letech po válce dokonce aktivně závodil a byl prvním slalomovým přeborníkem Prahy na kajaku na tehdy nově objevené trati na Čertovce. Později se stal význačným členem slalomové trenérské rady (slalomové komise). Byl technickým vedoucím národního družstva na MS v Tacenu v r. 1955, na našem nejúspěšnějším MS. Po řadu let vykonával funkci technického činovníka, rozhodčího, podílel se na znění předválečných pravidel, na mnoha význačných závodech konal funkci vrchního rozhodčího. Podílel se ve velké míře na vyhledávání nových tratí, zejména v Loučovicích a na Lipně, na pořádání závodů, byl autorem tratí. Na sklonku své činnosti věnoval všechny své síly Motorletu.

Jednou z nejzáslužnějších prací bylo vedení osobního archivu, který včas před svou smrtí předal k dispozici naší tělovýchově. Součástí archivu jsou cyklostylované ročenky s podrobnými výsledky všech kanoistických závodů v ČSR za běžný rok, které Ota každý rok vydával. Zemřel v posledních prosincových dnech 1974. /158/

JUDr. Karel Popel

Foto č. 20

JUDr Karel Popel na schůzi slalomové komise v roce 1957

* 28. 1. 1905

+ 19. 11. 1972

Jako většina vodáků začínal s turistikou, v roce 1929, ale nebyl jen turistou a zapsal se i do výsledkové listiny mnoha závodů. Závodní činnost ale nebyla jeho hlavní náplní. Již v roce 1931 se stal činovníkem v SK Smíchov. /143/

Při přípravě I. mistrovství Evropy v Praze působil již v technické komisi Svazu kanoistů RČS. Potom byl krátce místopředsedou Svazu a v roce 1936 se již stává předsedou Svazu kanoistů RČS. Tím stál dr. Popel v čele československé kanoistiky, kterou potom úspěšně vedl po několik desítek let. Přes slavná vítězství našich vodáků na OH v Berlíně 1936, mistrovství světa ve Stockholmu, které již proběhlo ve stínu blížících se válečných událostí. Stranou nezůstal ani v době okupace. Po válce vedl naši kanoistiku k dalšímu rozvoji, který nastává hlavně po roce 1948. /144/

K jeho domácí činnosti, ale musíme přičíst práci na poli mezinárodním. Již v roce 1933 při prvním ME v Praze působil K. Popel jako hlavní rozhodčí v cíli. V roce 1948 byl zvolen místopředsedou ICF. Potom byl krátkou dobu úřadujícím místopředsedou. Bylo to v době mezi smrtí předsedy ICF Aschiera a zvolením nového předsedy ICF. Tehdy ještě nedovedly západní země uznat zásluhy kanoistického pracovníka z malé země za tzv. "oponou."

Přesto došlo k jeho zvolení za předsedu ICF na zasedání v Maconu v roce 1954, když již ani politické důvody nemohly zastřít jeho kvality. Byl zvolen naprostou většinou hlasů. Byl tak prvním čechoslovákem, jemuž byla svěřena ve světových federacích největší funkce. /145/

Dále musím připomenout jeho práci v československém olympijském výboru již od roku 1932. A od roku 1951 byl dokonce generálním sekretářem OV.

Nemůžeme nevzpomenout jeho zásluhy o olympijskou premiéru vodního slalomu a jeho významný podíl na přípravě a provedení slalomového a sjezdového mistrovství světa v Československu v roce 1967. Také jeho zásluhou se stal z vodního slalomu během let světový sport. Byl skutečně vyjímečnou osobností naší kanoistiky. Ale nejen to, on se snažil také o to, aby získal co nejvíce, co nejlepších spolupracovníků, jak v našem měřítku, tak se také snažil posílit naše pozice v mezinárodní federaci.

Během let neustále usiloval a přemýšlel o tom, jak vychovat, získat pro práci, ale hlavně prosadit mezinárodně naše další zástupce do světové Federace. /145/

Kromě všech úspěchů se musel bohužel dočkat i mnoha zklamání. Byl to především ústup z pozic v rychlostní kanoistice, zklamání našich slalomářů při premiéře na OH a také to, že v předsednictvu ICF není ani jeden Čechoslovák. /145/

Karel Popel byl činovníkem, který svými znalostmi, inteligencí projevu a diplomacií dokázal při mnoha příležitostech vyzvednout náš vodní slalom a celou naši kanoistiku už na nejvyšší úroveň.

Ing. Vratislav Ieklý

Narodil se 5. prosince 1907 v Mladé Boleslavi. Na vodě začal jezdit již v roce 1928. Ve Svazu kanoistů RČS zastával tyto funkce: referent tábořišť, jednatel, turistický kapitán, místopředseda a člena různých komisí, mimo jiné i slalomové. Byl autorem kilometráže českých řek a spoluautorem knížky Stavba kanoí a kajaků.

Patřil vlastně mezi první průkopníky vodního slalomu u nás.

V roce 1937 a 1938 byl vodáckým referentem ústředního výboru KČST. V roce 1939 byl jeho klub pověřen uspořádat 1. mistrovství ve slalomu. Aby se důkladněji seznámil s touto novou vodáckou disciplínou, zúčastnil se jako divák slalomu pod Kníničskou přehradou v roce 1939 v Brně.

Uspořádání slalomu bylo svěřeno turistům proto, že je to závod v ovládnutí člunu v prudce tekoucí vodě, blízký vodní turistice. Vratislav Ieklý byl pověřen organizací závodů a stavbou tratě. Vzhledem k omezeným možnostem výběru zvolil pro závod úsek Berounky pod Řadotínem.

Pro informování závodníků a rozhodčích také musel vykonat ukázkovou jízdu na kajaků a výklad tratí.

Od roku 1939 až do roku 1949 bylo každoročně jeho klubem pořádáno mistrovství republiky, zpočátku na Berounce, po válce pak na nově objevené trati v Troji a v roce 1949 v propusti jezu u Jiráskova mostu.

Na všech těchto závodech byl Vratislav Ieklý autorem tratí a jel ukázkou jízdu. Kromě těchto mistrovských závodů stávil v prvních letech slalomu u nás také trať v Chebu, v propusti Trojského jezu, spolupracoval i na Ploučnici u Děčína a jako rozhodčí fungoval téměř na všech slalomech. Jeho velkou zásluhou je, že byl jedním z těch, kteří pro pražské slalomáře pomohl objevit trať na Čertovce, která se pak stala kolébkou řady našich mistrů světa v tomto sportu. Aby byl na této trati možný trénink, podařilo se mu zřídit na Čertovce loděnici.

Jako funkcionář se zúčastnil I. mistrovství Evropy v r. 1947 v Ženevě a mistrovství světa v roce 1949 tamtéž.

Vzhledem k tomu, že při prvních závodech pracoval vždy jako funkcionář a rozhodčí, nemohl závody jezdit. Ale vždy předváděl ukázkovou jízdu (dnešní předjízda pozn. aut.), jejíž bezvadné provedení vyžadovalo výbornou techniku a znalost vody. /159/

Jan Šulc

* 14. 8. 1915 Praha

Foto č. 21

Jan Šulc na I. MS 1949 v Ženevě. Takto někdy končí úsilí závodníka, i když je vidět, že J. Šulcovi se z lodi nechce, přestože jeho partner Koníček již vypadl.

Není lehké psát o Janu Šulcovi, podle mého názoru, ale i podle názoru mnoha dalších, jednom z nejvýznačnějších světových odborníků ve slalomu i sjezdu. Ne snad proto, že by nebylo o čem psát, ale naopak proto, že je těžké zachytit celou šíři jeho zájmů. Exponoval se v mnoha oblastech slalomového sportu jako např. ve stavbě lodí, závodní činnosti, v oblasti pravidel slalomu a sjezdu, stavby tratí a vyhledávání nových terénů, působil jako rozhodčí, trenér i funkcionář, rozvíjel techniku pádlování i teoreticky, po mnoho let jako jediný pravidelně přispíval do vodních sportů, zajímal se nejen o závodníky nejvyšší výkonnosti, ale znal a pomáhal i závodníkům nižších tříd. A to vše činil vždy s mimořádným úsilím, citem i značnou progresivitou a tyto vlastnosti si zachoval dodnes.

Ale nepředbíhejme! Ke slalomu se dostal postupně od rychlostní kanoistiky jako většina prvních obdivovatelů nového sportu. Rychlostní kanoistiku provozoval od roku 1932, nejprve na kanoi (C1 i C2), potom na kajaku a to na všech typech lodí (K1, K2, K4, F1, F2). Byl výborným rychlostním závodníkem, o tom svědčí i to, že v roce 1935 byl zařazen do širšího olympijského výběru na C1 před OH v Berlíně. Na deblkanoi jezdil se svým partnerem Koníčkem, se kterým potom startoval i na I. MS ve slalomu v roce 1949 v Ženevě.

Ve slalomu startoval poprvé na I. slalomu v Praze v roce 1937, i když zde nemůžeme mluvit o slalomu v pravém slova smyslu, ale spíše o gymgháně, jak jsem již uvedl dříve.

Potom přišla válka, snažil se jezdit, když to bylo možné, ale v roce 1943 byl odvezen do rajchu a se vším byl konec. Ale naštěstí to dobře dopadlo, a tak jel v roce 1947 slalom v Brně pod Kníničskou přehradou, který se jel u příležitosti 10. výročí prvního slalomu u nás.

21. 9. vyhrál na trójské peřeji juniorský závod na F1. V roce 1948 se zúčastnil jen jediného slalomu, mistrovství ČSR v Tróji a získal 6. místo na F1. V roce 1949 již několika závodů a byl účastníkem prvního MS v Ženevě 1949 na C2 s Koníčkem a na C1. Nezajímal se ovšem jen o své závodní vystoupení, ale snažil se získat co největší množství poznatků o tomto sportu, které byly do té doby tak kusé.

Tyto poznatky uplatňoval spolu s ostatními hned po návratu z Ženevy. Zjistili, že slalom je třeba speciálně trénovat mezi brankami. V důsledku této snahy bylo uspořádáno mnoho nových závodů a také byla poprvé vyvěšena stálá slalomová trať na Čertovce. Pomáhal také při konstrukci a stavbě nových lodí podle posledních poznatků.

Hned na druhém MS 1951 ve Štýru se tyto snahy kladně projevily a naši kanoisté získali titul mistra světa na C1 v pořadí národů. Jan Šulc zde startoval na C1 a na C2 s novým partnerem V. Ničem.

Největší triumf našemu slalomu i Janu Šulcovi osobně, z klediska závodního, přineslo III. MS v Wenanu 1953. Stali jsme se nejlepším národem světa a Jan Šulc s Václavem Ničem získali stříbrnou medaili na C2, když jim unikla pocta nejvyšší, opravdu velmi těsně.

Potom se zúčastnil jako závodník ještě dvou MS se svou manželkou Marií v kategorii C2 mix. V roce 1955 v Tacenu obsadili 5. místo a v roce 1957 v Augsburgu byli 6-tí.

To by byla ve stručném přehledu závodní dráha Jana Šulce. Ovšem slalomáři té doby byli všestranné osobnosti a vykonávali již během své závodní dráhy celou řadu dalších funkcí a činností. Museli si své závody i uspořádat, stavět trati, dělat trenéry a získávat další mladé závodníky pro tento sport. Pomáhal tvořit a vymýšlet techniku ovládání pádla, kterou dnes bereme jako samozřejmost a ovládá ji každý nováček, ale v době kdy o slalomu nikdo nic nevěděl to nebylo lehké.

V roce 1953 byl jedním z instruktorů vodáckého výcvikového tábora v Jaroměři, který byl prvním svého druhu a stal se základem k dalšímu rozšíření vodního slalomu u nás.

V roce 1950 napsal do Ledních sportů výklad pravidel vodního slalomu, který velmi zpopularizoval slalom i mimo Prahu.

Jan Šulc se zasloužil o navázání sportovních styků s NDR a výsledkem této snahy bylo 1. mezinárodní utkání ve slalomu v Kahle. Bylo to vůbec první mezinárodní utkání ve vodním slalomu na světě.

Od roku 1950, kdy byl v nepřítomnosti zvolen na zasedání v Kodani, pracoval Jan Šulc v mezinárodní slalomové komisi. Svými nápady velmi kladně ovlivňoval názory této komise a vyzvedával jméno čs. vodního slalomu. Zasazoval se o moderní

rychlé pojetí slalomu, o zpřesňování a zjednodušování pravidel, o odstraňování sporných výkladů. V mezinárodní slalomové komisi pracoval Jan Šulc až do roku 1962, kdy byl na kongresu v Římě našimi funkcionáři nesprávně vyloučen. Můžeme jen litovat a je to ke škodě čsl. vodního slalomu, že tuto funkci nemůže vykonávat dodnes.

V roce 1956 vyšlo po menších pracích ve všeobecných kanoistických příručkách, I. vydání knihy Jana Šulce Vodní slalom, první publikace tohoto druhu na světě. Tato kniha hodně pomohla popularizaci a rozšíření vodního slalomu na mnoha místech naší republiky. Hlavně menším oddílům, ale i jednotlivcům, jejichž možnosti získávat informace přímo pozorováním mistrů, byly v porovnání s Prahou mizivé.

Jan Šulc mnohokrát redigoval naše pravidla kanoistiky.

Na konci 60-tých let se snažil zkvalitnit náš rozhodcovský sbor spravedlivým systémem delegací, na který rozhodčí dodnes vzpomínají. /160/

Václav Nič

* 13. 10. 1912

Foto č. 22

Václav Nič se svou partnerkou Pacherovou - C2 mix.

První závod jel roku 1933 - Napříč Prahou ve své budoucí kategorii C2 mix. Nejdříve závodil na C2 s Kaláberou a později s Kotaškou, se kterým se stal náhradníkem reprezentačního družstva pro I. mistrovství světa v rychlostní kanoistice v roce 1938 ve Voxholmu. Když Kotaška přestal pro nemoc závodit, jezdil V. Nič na singlu, a potom s novým partnerem Drastíkem opět na C2. Byli dlouho naší druhou lodí za Brzákem - - Felixem, ale proniknout na špici se jim nepodařilo. V roce 1949 se spolu zúčastnili I. MS ve vodním slalomu v Ženevě a skončili na 4. místě.

Potom nahradil Drastíka na 5 let J. Šulc, s nímž dosáhl svého největšího úspěchu na C2. Byla to stříbrná medaile na 3. MS 1953 v italském Meranu. V té době jezdil i C1 a reprezentoval i v této kategorii. V roce 1951 a 1953 obsadil na MS druhé místo i v této kategorii a byl vždy členem v družstvu, které zvítězilo v pořadí národů (nejezdily se ještě hlídky).

Později začal jezdit s Pacherovou kategorií C2 mix. S touto partnerkou startoval ještě na MS 1961 v Drážďanech a získali bronzovou medaili. I přesto, že v první jízdě ztroskotali již na 6. brance. To byl obdivuhodný výkon, kterého dosáhl V. Nič ve svých 48 letech. Pádlo neodložil ani později a v roce 1962 obsadil na posledním hlavním závodě v Troji pozoruhodné 9. místo v C1.

Jeho tělesná zdatnost je obdivuhodná ještě dnes. Jaký je jeho recept na udržení takového mládí? Byl to každodenní pravidelný trénink ve zdravém prostředí u řek, který prováděl i po skončení závodní kariéry, kdy jezdil "jen tak", ale dovedl prohnat mladíky, kterým by mohl být s úspěchem dědečkem.

Závodnickou činností, ale nekončila jeho činnost ve vodáckém sportu. Byl také činovníkem, trenérem - kolik nových generací již naučil slalomové abecedě, to se dá těžko spočítat. Tuto drobnou každodenní práci bych hodnotil jako největší jeho přínos čs. vodnímu slalomu. K tomu všemu musíme také připočítat mnoho let práce rozhodčího a nesmíme zapomenout na jeho přínos ve stavbě lodí. Vždyť byl tvůrcem první československé singlkance pro slalom v r. 1949 po MS v Ženevě, do té doby se jezdila C1 i C2 na lodích pro dva, tedy větších a neohrabanějších. /161/

Vladimír Jirásek

Foto č. 23

Předchůdce Petra Sodomky Vladimír Jirásek na trati. (1959)

V celé historii slalomu bychom spočítali na prstech závodníky, kteří tak dobře ovládají techniku pádla a mistrně rozumí každé vodě, kterou spatří. Jirásek patřil mezi několik málo nejpopulárnějších. Vyznačoval se psychickou stabilitou a nezměrnou bojovností, v těchto vlastnostech vynikal nade všemi. /47/

V tom zůstává Jirásek stále velkým vzorem pro naši mládež.

Měl také své záporné stránky, ale těch bylo daleko méně. Měl poněkud svérázné názory na trénink, na množství, časové rozložení i intenzitu. Tyto zápory vyvažoval jeho velký talent. Přesto některé tyto svéráznosti způsobily, že nevycházel nejlépe s trenérskou radou.

Svou velkou závodní dráhu zahájil Vladimír Jirásek na MS 1953 v Meranu. Byl poprvé na MS, v minulém roce ještě dorostenec, a hned velký, ale zasloužený úspěch. Získal 3. místo v soutěži jednotlivců a byl mistrem světa v soutěži národů, to se ještě nejezdily hlídky. /34/ Hned druhý start na MS 1955 v Tacenu skončil Jiráskovým triumfem. Naši singl kanoisté znamenali světovou extratřídu a Jirásek to svým výkonem plně potvrdil. Zvítězil o 40 bodů a i jeho horší jízda by mu stačila na vítězství. To je dokonalá známka převahy. Po vynikajícím výkonu v závodě jednotlivců nikdo nepochyboval o našem vítězství v závodě hlídek. A přece málem došlo k překvapení. V první jízdě totiž zvrhnul Beneš a ani přes hrdinný boj s dravou vodou a ostrými břidlicemi se mu nepodařilo udělat eskymáka. Ale v druhé jízdě si naši všechno vynhradili a zvítězili více než přesvědčivě. Vladimír Jirásek tak získal svůj třetí titul mistra světa.

V roce 1955 na mistrovství v Augsburgu se naším singlkanoistům nedařilo tak jak v minulých letech a po triumfu v Tacenu zaznamenali zřetelný ústup ze slávy. Poprvé se vraceli bez medaile v závodě jednotlivců. Vladimír Jirásek obhájce titulu skončil na 4. místě. Pro naši hlídku zbylo 3. místo zatím nejhorší v historii dosud uspořádaných šampionátů a tak Vladimír neměl moc důvodů k radosti.

Vše si však vyhradil na MS 1959 v Ženevě. Vsadil vše hned na první jízdu. Byl nejrychlejší s nejmenším počtem trestných bodů. Tímto výkonem vzal vítr z plachet všem soupeřům a na jeho vítězství nemohla nic změnit ani pokažená druhá jízda. Iedy slavný návrat na světový trůn. K zdůraznění převahy zvítězila i naše hlídka, jejímž platným členem byl i Vladimír Jirásek. Po tomto vítězství se zahraniční tisk předháněl v superlativech, pro příklad uvádím západoněmecký kanu - sport: (podle VS) "Velký a kostnatý kanoista z Československa byl v r. 1957 v Augsburgu nejnebezpečnějším soupeřem Němců. Jirásek měl tehdy smůlu a ztratil svůj titul dobytý v r. 1955 v Tacenu. Nyní v Ženevě ukázal, jakým on zůstal - šíleně odvážným, dokonale se ovládajícím a bezpečným jezdcem. Světová třída! Startoval při první jízdě jako třetí od zadu. Vladimír, velikán s vyčnávající energickou bradou, předvedl vlastně nejlepší výkon prvního dne vůbec. 60 tr. bodů to tu dosud nebylo.

Způsob jakým dovede "hýbat" svým pádlem, jak plynule projíždí branku za brankou s výpočtem na centimetr přesným, to mu vyneslo hodně potlesku. A že jeho jízda byla i značně rychlá, bylo hned jasné, že jej druhého dne stěží kdo může dohonit."
/47/

Můžu jen dodat, že Vladimír Jirásek získal 5 titulů mistra světa a byl v prosinci 1959 vyhlášen v anketě čs. novinářů nejlepším sportovcem roku. Této cti se mu dostalo jako zatím jedinému kanoistovi. V té době se zřejmě do žebříčku ještě tolik nepromítala i popularita jednotlivých sportů jako tomu bylo v pozdějších letech.

Na mistrovství v roce 1961 se Vladimír neprobojoval a k naší velké škodě ani nikdo z našich nestartoval na jeho nové sjezdové lodi, kterou nabídl nezištně k dispozici našemu družstvu. Vývoji této lodi věnoval mnoho času, a proto to bylo pro něho velké zklamání.

V roce 1962 Jirásek svou sjezdovou loď předělal a vylepšil a dokázal, že tento trend byl progresivní. Zvítězil na novém typu sjezdovky na MR na Lipně, kde se ukázalo, že tato loď jede dobře ve vlnách i na klidné vodě.

V roce 1963 se konalo MS v rakouském Spittalu. Naši singl-kanoisté nezískali podruhé v historii medailiv individuálním závodě ve slalomu a poprvé v historii ani v závodě hlídek. Ve druhé jízdě se zvrhli jen dva závodníci a mezi nimi i Vladimír, kterému to vyneslo 14. místo, neboť ani 1. jízda nebyla nejlepší. Ani s umístěním ve sjezdu jednotlivců nebyl Vladimír spokojen, bylo to opět 14. místo a tak měl jedinou radost z vítězství hlídky ve sjezdu, které byl členem a z dalšího 6. titulu mistra světa. (Počítáme i pořadí národů - 1953). Tím se také uzavřela slavná cesta Vladimíra Jirásky za získáním medailí z MS.

Byl také jako většina dřívějších závodníků vynikajícím konstruktérem a stavitelem lodí. V roce 1955 postavil vynikající slalomovou singl-kanoi, na které se závodilo až do roku 1960, kdy postavil novou loď již v laminátovém provedení.

V roce 1966 postavil novou slalomku, která se však pro malé nedostatky neujala. Kromě toho postavil v roce 1961 sjezdovku a potom ještě upravený typ v roce 1963. Na těchto lodích se jezdilo několik let. /162/

Renáta Knířová

* 24. 7. 1934

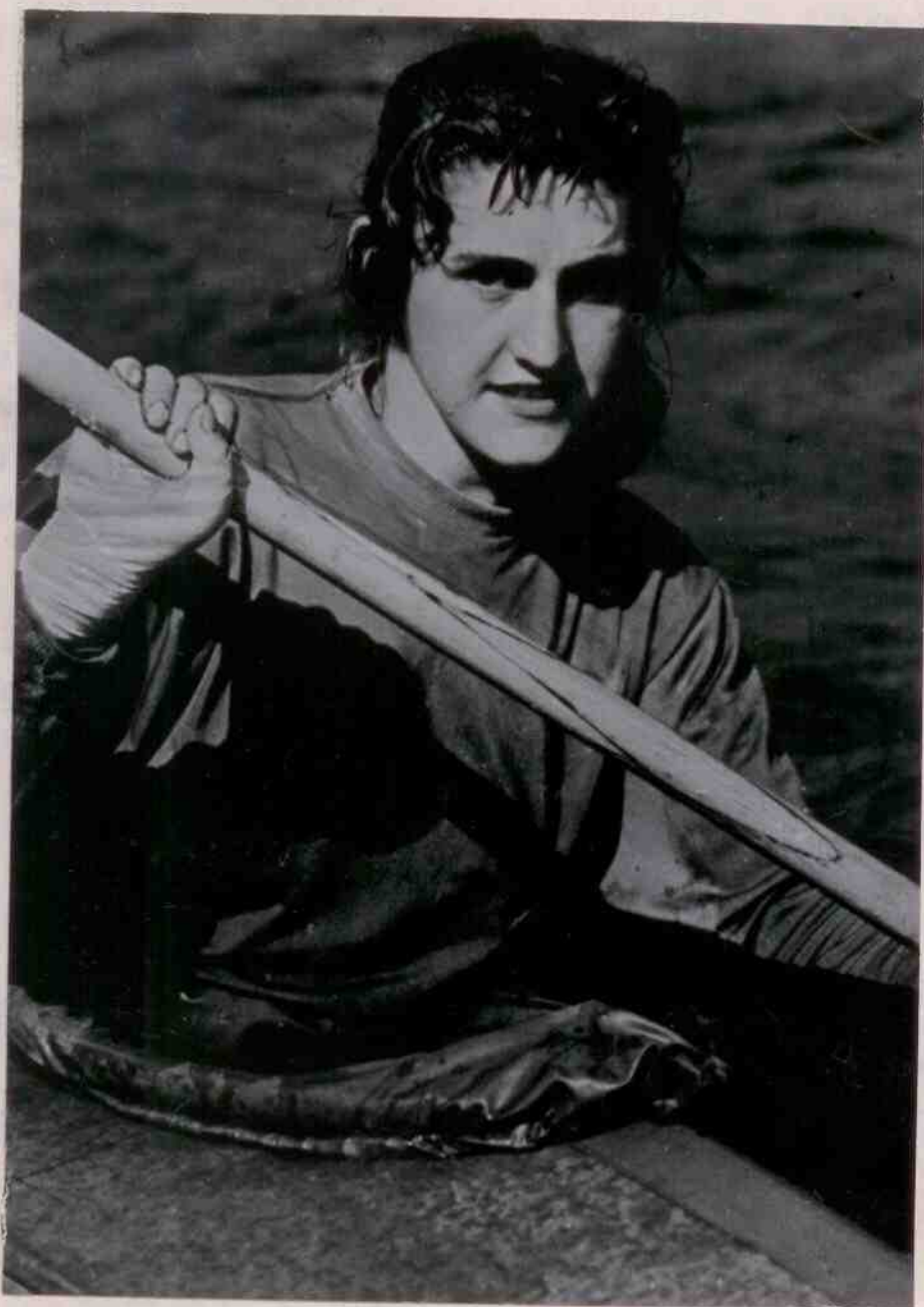

Foto č. 24

Byla pojítkem mezi dobou slalomových začátků generace Šulcové, Martanové a dalších a naší nejslavnější slalomovou dobou Ludmily Polesné.

Začínala po všestranné tělesné přípravě s turistikou a rychlostní kanoistikou. V roce 1953 ji kamarádi pozvali na slalomový trenink na Čertovce. Po dvou dnech treninku startovala na přeborech MV Praha a stala se krajskou přebornicí v dorostu na F1. Tím se dostala do výcvikového tábora reprezentantů Prahy, kde byla v té době hlavní část reprezentačního družstva ČSR, doplněna krajskými přeborníky dorostu. Tím uvízla v slalomu natrvalo. Dokonce sezóny vyhrávala ve všech závodech dorostu a byla zařazena do družstva mladých (dnešní junioři ČSSR).

V roce 1954 si vyjela IVT na kajaku i na C2 mix a na podzim byla jmenována do reprezentačního družstva ČSR.

Na jaře 1955 první mezinárodní start - bylo to na C2 mix s Josefem Vízkem a v červenci účast na MS ve slalomu v Tacenu na kajaku. Obsadila 9. místo, což bylo její nejhorší umístění na MS. V reprezentačním družstvu byla potom až do roku 1969.

Na dalších třech mistrovstvích světa obsadila vždy čtvrté místo a vysloužila si přívlastek "věčně čtvrtá", i když tato výborná umístění nemůžeme podceňovat.

Získala dvě stříbrné a jednu bronzovou medaili na MS, a to vždy v hlídce.

Její velkou zásluhou bylo udržení úrovně přes výměnu generací od Šulcové, Martanové, Havlové až po zlatou éru Ludmily Polesné.

Již během závodní dráhy pomáhala svým kolegyním a soupeřkám. Po skončení se cele věnuje trenérské práci a vychovala již řadu vynikajících závodníků. Jsou to na př. Alena Flígllová, Pavel Řezníček, Jarda Novák, Martin Mňuk, Petříkovi a další.

Na začátku své závodní dráhy byla její začkou i Bohumila Kapplová. /163/

Skolil Dimitrij

* 9. 3. 1931

Foto č. 25

Začínal v roce 1949 v kajakářském oddíle Sokela Děčín, jezdil již od počátku na skládacím kajaku, pod vedením známého René Šimka, který vychoval mnoho budoucích mistrů. Spolu s ním začínali i další závodníci jako Jan Pára, Esentier, Herman, Jelínek. Jezdil rychlostní závody, ale již od počátku tíhnul ke slalomu. Jeho vůle a vytrvalost byla převěřována jako u mnoha dalších i na závodech České Budějovice - Praha, které jel poprvé v roce 1951 s Hermanem, podruhé v roce 1952, kdy spolu s Jelínkem obsadil na debikajaku 4. místo.

V roce 1952 nastoupil na vojnu do ATK Praha, kam ovšem do té doby chodili jen rychlostní závodníci. Díky pochopení tehdejšího vedení mohli jezdit i slalom.

Od roku 1954 až dodnes je členem Slavia VŠ Praha, kde působil nejprve jako závodník, potom pomáhal jako trenér.

Jako závodník se zúčastnil 4 mistrovství světa a v roce 1957 debyl zatím jedinou stříbrnou medaili na kajaku v individuální závodě pro ČSSR. Byl závodníkem s velmi dobrou a promyšlenou technikou pádlování, kterou řadu let určoval a předával mladším kolegům. Svým pojetím jízdy, pectivostí a pilí v treninku byl vzorem všem svým soupeřům a udával směr celé kajakářské školy u nás.

Během své závodnické dráhy získal 8 titulů mistra ČSSR ve slalomu a 7-krát vyhrál žebřík, k tomu připejil jedno vítězství v žebříčku sjezdařů. Byl nejen naším nejlepším kajakářem, ale jeho prvenství je spojeno i s velkou konstrukční šikovností, jeho skládací kajak byl jednou z nejlepších lodí té doby. Proto se stal podkladem pro výrobu prvního laminátového slalomového kajaku u nás, který Skelil postavil společně se Zdeňkem Košťálem po r. 1960. Tento kajak stavěli přímo na maketu z polystyrénu, takže povrch nebyl hladký, musel se upravovat a slepen byl z vnější strany. Později spolu s Košťálem postavili na tento kajak kopyte, jaké se používá i dnes (to je na lepení lodí dovnitř). Po roce 1965 postavil kopyte na kajak, na kterém jezdili všichni naši závodníci několik let, tak zvaný "Funa". Po skončení závodní činnosti po roce 1965 byl trenérem Slavia VŠ Praha, trénoval kajakáře a několikrát v té době upravil původní "Funu" a vznikly tak dva nové typy slalomového kajaku, které již nebyly tak úspěšné jako původní "Funa", neboť v té době se již začaly vyrábět tovární kajaky Vertex a pronikaly k nám kajaky západních značek hlavně Lettmann.

Od roku 1968 vedl reprezentační družstvo kajaků mužů, z nichž hlavně Mariana Havlíčka dostal na světovou úroveň a celkově se mu podařilo přivést vzestup této kategorie v mezinárodním měřítku.

Jeho chybou bylo, že byl příliš úzce zaměřen na vybrané 4 závodníky, které měl na starost a ostatní dění příliš nesledoval a to ani ve své kategorii. Zajímal se jen o slalom a sjezd přehlížel, čímž došlo k zabrzdění slibného vývoje sjezdové specializace na K1 a k odtržení od světového vývoje v této kategorii. Funkci trenéra zastával až do roku 1976, od té doby je opět trenérem Slavie VŠ Praha. Od roku 1977 je předsedou české trenérské rady, která koordinuje činnost středisek mládeže. /164/

MUDr. Zdeněk Matějovský

Foto č. 26

MUDr. Zdeněk Matějovský na trati ve Špindlerově Mlýně, kterou pro vedáky objevil a byl iniciátorem prvesjezdu.

Byl po řadu let vynikajícím závodníkem na kajaku, jak vyplývá z jeho umístění na domácích závodech, mistrovství republiky a žebříčcích, ale i na mistrovství světa. Jako první z našich kajakářů vůbec pronikl na mistrovství světa do první šestky závodníků v Tacenu 1955. Svoje 6. místo si udržel i o dva roky později v Augsburgu.

Význam Zdeňka Matějovského však tkví zejména ve vyhledávání nových tratí na skutečně těžké vodě. Zdeněk Matějovský byl jedním z nejlepších jezdců těch nejobtížnějších a nejdívočejších

ved u nás. Jeho zásluhou byly uskutečnĚny prvesjezdĚy vĚsch obtĚžnĚch ůsekŮ a sjezdĚvĚch a slalomĚvĚch tratĚí u nĚs, t.j. Jizery podĚl RiegrovĚ stezky, Labe ve ŤpindlerĚvĚ MĚlnĚ, slalomĚvĚ tratĚ v LouĉevicĚch (kaskáda u papĚrny) i sjezdĚvĚ tratĚ Lipne - Louĉovice. VĚsch prvesjezdŮ se na kajaku ůčastnil. TĚm podstatnĚ ovlivnil rozvoj slalomĚvĚho i sjezdĚvĚho sportu u nĚs, protoĚe bez tĚchto tratĚí by nemohl slalom a sjezd u nĚs dosáhnout dneĚní ůrovnĚ. RovnĚĚ organizoval a ůčastnil se pokusu o prvesjezd Vltavy z Louĉovic do V. Brodu pod Ťertevou StĚnou.

ZdenĚk MatĚjovskĚ mĚl i vĚbernĚ organizaĉní schopnosti, mezi vedáky byl oblĚben a v roce 1959 se s nĚm uvaĚovalo dokonce do klĚčĚvĚ pozice v naĚem slalomĚvĚm sportu do funkce pĚdsedy slalomĚvĚ komise. /164/

Marie Ťulcová

Byla vynikající zĚvednicĚí na kajaku a pozdĚji na mixu se svĚm manĚelem. CelĚy ťivet vĚnovala prĚci ve vednĚm slalomu. V ťedesĚtĚch letech byla trenĚrkou naĚeho reprezentaĉnĚho dĚuĚstva ťen, kde pomáhala k tehdeĚĚm velkĚm ůspĚchŮm celĚho ťenskĚho dĚuĚstva, ale zejmĚna LuĚmily PelesnĚ.

PodĚbnĚ jako vĚichni pĚrokopnicĚí vednĚho slalomu v prvnĚm období pĚivedla na vedu mnoĚo nĚsledovnicĚkŮ a jako trenĚrka pracuje dodnes. /165/

Bohuslav Fiala

Jeho nejvĚtĚĚĚ pĚines pro vednĚí slalom vidĚm v tom, ťe od poĉĚtkŮ vednĚho slalomu stavĚl, konstruoval loĚĚ vĚsch typŮ a takĚ se zabĚval konstrukcĚí a vĚrobou pĚdel.

Antonín Pípal

Byl také závodníkem, ale v jeho práci převažuje činnost funkcionáře a trenéra. Přivedl na vedu a naučil jezdit mnoho závodníků - později mistrů republiky i světa. Byl to na př. Polák, Baumruk, Janevský, Sahula, Pospíchal, Dejl, Fifka a další. Založil celou řadu závodů: na Sázavě v Krhanicích, Zlaté pádlo v Semilech. Nezapomenutelným dílem jsou jarní závody na Želivce, které se během své 10-leté historie staly již pojmem.

/166/

b) Druhé období - šedesátá léta

Ludmila Pelesná - Veberová

* 31. 8. 1934

Pátráme-li v historii závodů na divokých vodách, kdo byl nejúspěšnějším jezdcem divokých vod v celé historii tohoto sportovního odvětví jednak, na světě, jednak u nás, dojdeme k překvapivému zjištění.

Nejúspěšnější jezdkyňe divokých vod všech dob na světě a samozřejmě i u nás (což je všeobecně známo) Ludmila Polesná je nejlepší u nás i ve srovnání s muži, ve světovém měřítku se řadí na druhé místo těsně za Manfreda Schuberta. Vyplývá to jednak ze žebříčku, příloženého k této práci, jednak z dále uvedené tabulky:

	SCHUBERT	POLESNÁ	SODOMKA
TITUL MS v ind. záv.	5	5	4
TITUL MS v hlídkách	2	1	4
" " celkem	7	6	8
MEDAILLE IND	9	8	6
" HLÍDKY	10	11	10
" CELKEM	19	19	16
BODY INDIV.	58	50	46
" HLÍDKY	55	57	55
" CELKEM	113	107	101

Ludmila Polesná začíná se slalomem podle běžných měřítek velmi pozdě. Do svých 22 let ví o vodním slalomu pouze to, že existuje. Jako řada jiných závodníků se k němu dostává zcela náhodně. V 16 letech absolvovala zcela náhodně turistickou jízdu na kanoích po Lužnici, která se jí velmi líbila. Po třech letech, opět zcela náhodně, si vypůjčila kanoi ke sjetí Otavy. Byla to samostatná "dívčí" jízda, které se nedávalo moc nadějí na úspěch. Po šťastném návratu se v příštím roce provádává za majitele této kanoje Pavla Vebera. Protože ten jezdil turisticky více na kajaku než na kanoi, musela se na kajaku učit jezdit i Lída. Začátky s absolutní neznalostí kajakářské techniky znamenaly ztrátu dvou starých kajaků během jednoho léta. Je za námi Ženeva, Štýr, Merano, Tacen a 21-letá Lída o slalomu nic neví. Píše se rok 1957, rok Augsburgu, Lída vidí při návštěvě příbuzných v Potštejně mistrovství republiky ve sla-

lomu. To je jí 23 let, má už dvouletého syna a čerstvě narozenou dceru. Mezitím si opět zcela náhodně kupuje z výstavy sportovních potřeb kajak - v té době u nás vzácný špičkový výrobek NDR značky "POUCH". A tento kajak byl asi tou hlavní příčinou, proč začala jezdit vodní slalom. Při dvou denním splutí Vltavy se zastavuje na Podolsku, kde probíhaly kvalifikační závody, závody čs. elity. Tak se opět po rece se zájmem dívá na závody na podolské šlajsně. A protože dobrých kajaků byl v té době velký nedostatek, znamenal její kajak "Pouch" značný rezruch a neustálé otázky vedáků - závodníků, kde jej koupila a proč vlastně nezavodí, když má tak krásný kajak. A tak vlastně Vratislava Neváková se svým manželem přivádějí Lídu ke slalomu. Lída odpovídá, že nezavodí, protože na vodě nic neumí. A tak jí radí, že na Slovensku bude soustředění, pod stany, není to problém, vedení ji tam určitě nechá. Vlastně tady o nic nejde, při výcviku něco okoukne. Maminka se děsí, bude jí hlídat děti a ona se zatím někde utepí... Na Slovensko jede přes Jareměř, kde se účastní svých prvních závodů. Bylo to hrozné, neprojela téměř ani branku. Na Slovensku okoukávala a hlavně večer a brzy ráno, když nikdo nejezdil, stále zkoušela to, co během výcviku probíhalo. Setva věděla, že zpáteční branka se jmenuje "retúrka" a pod. A po letech, Lída mnohonásobná mistryně, ráno před závodem projíždí sjezdovou trať, když daleko mladší a méně zkušenější závodníci se setva hrabou z postele a po skončení slalomových závodů je již připravena projet ještě co nejvíckrát trať, než pořadatelé stáhnou branky, nebo zavřou vodu. A ti mladší a méně dobří a méně zkušenější už mají ledě naloženy na vlecích, jsou už pěkně v suchu, a kupodivu oddíly za asistence trenérů a vedoucích spěchají domů, a voda teče a teče a Lída jezdí a jezdí...

Po návratu domů ze Slovenska, jejím domovem v té době je stavba Vodní dílo Orlík. Zde začala pilně trénovat jednak dle zkušeností ze "soustředění", jednak a hlavně také podle knihy Jana Šulce - Vodní slalom, z níž se dalo čerpat velmi mnoho.

Dá se říct, že Lídina kariéra začíná v r. 1959, kdy od jara začala závodit. Výsledky byly střídavé, vlastní pocit, že má na víc, než dokáže předvést. Řada výsledků, zejména ve sjezdu, už stála tehdy za pevnějším. A po letech, když už jí mnozí odepisovali a předvíkali, že se ani nekvalifikuje, vyhrává na jediném mistrovství světa tři tituly mistryně světa. Ale

vraťme se zpět. V tehdejšímu systému v době Lidiných začátků se vždy neví závodníci s dobrými výsledky zařazovali do t.zv. družstva mladých. Ale s Lidou byl problém, byla vždy "stará". Tato pocta jí měla být odeprána, vždyť jí bylo už 25 let. Bylo to vskutku neobvyklé, v tomto věku nikoliv končit, ale začínat s aktivní závodní činností. Ale pozvání na seustředění "mladých" přece jen došlo.

Intenzivní nácvik techniky, která měla stále velké mezery, byl v zápětí proměněn do nečekaného úspěchu. Lída vítězí sice v nekvalifikačním, ale pro ni důležitém závodě ve Štěrňově nad mistryní republiky Renatou Šenskou - Knýovou. V tehdejšímu způsobu výpočtu žebříčků a zisku bodů ze závodů jí tento výsledek zajistil start na prvním mistrovství republiky v r. 1959 v Jaroměři. Těsně před tím jí stíhají však potíže s ledvinovými kameny, pobyt v nemocnici, záchvaty. Vlastně stále stojí před otázkou, bude-li moci na vodě dále jezdit. Skore nechtěná "rada" lékařů byla - snad by to šlo, když se budete chránit před nastuzením... Tak se deslova balila do vlněných trik /neoprény ještě nebyly/ a necelých 14 dní po druhém pobytu v nemocnici, startovala - po rece opět v Jaroměři - na prvním svém mistrovství republiky. V první jízdě se projevily záchvaty a pobyt v nemocnici. Přišla na ni slabost, malátnost, zatmění. Jela několik branek bez vnímání, jen spleovala, bylo jí zle. Pak se trochu vzchepila do druhých odpoledních jízd a zajela 4. místo, které jí vyneslo nominaci do širšího reprezentačního družstva. V žebříčku r. 1959 se zařazuje již na deváté místo. Ve /167/ je uvedeno: "Překvapením je umístění Veberevé, houževnaté a odvážné závodnice, která má předpoklady k dalšímu růstu". Ve /168/ "Veberevá z Orlika jezdí po závodech s určitými oběťmi z vlastní kapsy, proto jezdila jen kvalitní závody, na kterých se mohla něco naučit. To však byla chyba, kterou náš žebříček patřičně ocenil. Veberevá ne a ne získat II. výkonnostní třídu (stačily dva pouťáky a měla ji hravě). A tak došlo i k takové absurdnosti, že nemohla jet závod v Loučevicích, protože neměla II. třídu, ale byla schopna nejen projet slalom jako předjezdec, ale dokonce zvládla i celý obří slalom. Měla tedy již dávno ve skutečnosti výkonnost druhé třídy, ale tuto třídu jí nedopřál náš systém žebříčku - který zato II. třídu velkomyslně udělil řadě jiných závodnic, daleko nedosahujících úrovně Vebe-

revé. To se pak ukázalo na mistrovství ČSR, prvním a posledním hlavním závodě, kam se Veberová konečně dostala, byla čtvrtá, s převahou nad těmi závodnicemi, které měly tu vyteuženou II. třídu již od jara, ale přesto na hlavních závodech nestarovaly, nejspíše proto, že sebekriticky uznaly, že na ně nestačí, že jejich II. třída je jen na papíře".

Tolik tedy z přímo raketového startu Lídy Veberové do závodnické dráhy, který byl ještě přibrzděn, jak uvedeno, pouze administrativními důvody - nesmyslností tehdejšího žebříčku.

Foto č. 28

Ludmila Pelesná na Labi ve Špindlerově Mlýně r. 1960

V r. 1960 Lída poprvé reprezentuje na mezinárodním závodě na Labi ve Špindlerově Mlýně (zároveň IV. mezistátní utkání.) Sleva má trenérka kategorie žen M. Šulcová: /54/ "Nevýhodou osamocení Ludmily Veberové v oddíle i toho, že začala závodit poměrně pozdě, nahrazuje mimořádnou pílí, pectivostí a vynalézavostí jak a kde trénovat. Fyzicky zdatná, schopná sjet nejtěžší vody. Na tom nic nemění ani skutečnost, že ve slalomu zvrhla v ebou jízdách - potřebuje jen víc klidu. Po příkladně pilné práci několika let, prvně oblékla reprezentační dres a s ním zřejmě i pocit velké odpovědnosti."

V roce 1960 se stává Ludmila poprvé mistryní republiky na mistrovství republiky v Bechyni. Dejme slovo trenéru reprezentantů K. Knapovi. /56/ "Vítězství Lídy Veberové na F1 bylo druhým, dokonce snad ještě větším překvapením. Všeobecně se očekával souboj Šonské se Zvěřinovou, přičemž Renáta měla větší naději. Veberová, matka dvou dětek, jezdí třetí rok. Neúspěchy, ledvinová chřeba, pochyby. Bydlí na přehradě Orlíku, kde je její manžel zaměstnan. Možnost treninku a spojení s ostatními závodníky nebylo valné. Veberův starší vůz s kajakem na střeše stává se však pravidelným inventářem slalomových závodů. Soustředění na vlastní náklad, cesty do Prahy. Pavel absolvoval na jaře úspěšně kurs trenérů a věnuje Lidě všechn svůj volný čas. V zimě trenovala především sílu a vytrvalost. Technika v brankách měla řadu nedostatků. Pilný trénink však přece přinesl ovoce".

Mistryně republiky je zařazena do "A" družstva. V žebříčku na rok 1960 se umísťuje již na třetím místě za Šonskou a Zvěřinovou. V roce 1961 startuje reprezentantka Veberová poprvé za hranicemi na Muldě ve Cvikově. Získává druhé místo jen o 1,7 bedu za nejzkušenější závodnicí NDR Evou Seitzkornovou. A pak přichází generálka na mistrovství světa na Labi u Michle-va Mlýna. Kategorie žen, několik předchozích let považována za slabou, se stává operou družstva. Ve slalomu byla Veberová opět druhá, jen 3,6 sec za Bauerovou z NDR a dokonce před Seitzkornovou. V 3 x F1 vítězí spolu se Šonskou a Zvěřinovou před NDR. Veberová vítězí v obřím slalomu. Dejme opět slovo Marii Šulcové /59/ : "Seitzkornová a Bauerová z NDR jsou velmi zkušené kajakářky ve slalomu i ve sjezdu a nezapomeňme, že nejúspěšnější před dvěma roky byly na obou mistrovstvích závodnice a závodníci NSR. Přesto máme vynikající závodnici pro slalom i sjezd ve Veberové. Její růst nebyl nikterak překotný, tím spolehlivější je proto její nynější forma, nejspíše ještě ani nevrchol jejich životních možností. Za eskymáka, kterého předvedla v závodě hlídek na nejtěžším místě na Labi, by se nemusel stydět nejlepší kajakář. I když to byl jen pákový způsob, estatsně pro ženu daleko vhodnější a spolehlivější". A dále o závodě hlídek "Však je tomu již osm let, kdy tuto kolektivní disciplínu naše ženy poprvé a zatím naposled vyhrály".

A Marie Šulcová má pravdu. Lída na vrcholu možností ještě nebyla. Byl to jen počátek jejího králování na divokých vodách během celého desetiletí. A eskymácký obrat patřil k jejím nejsilnějším zbraním.

Na posledním závodě v Rakousku ve Spittalu získává Veberová rovněž druhé místo ve slalomu (tentokrát za Šonskou) a vítězství ve sjezdu. Zajišťuje si tak nominaci na MS v Drážďanech na řece Rote - Weisseritz. Tam získává první titul mistryně světa a sice ve slalomu. Bylo to překvapení i pro ni samotnou. Rozhodlo asi víc odvahy a opět - perfektně zvládnutý eskymácký obrat, který favorizované Němky na nejtěžších místech trati nezvládly. První titul mistryně získala ve slalomu, ač byla spíše favoritkou pro sjezd. Při sjezdu však protrhla potah skládacího kajaku a musela vzdát. Protože ve slalomu favorizované Němky zvrhly, vyskytly se i v některých našich odborných časopisech úvahy o hodnotě vítězství Veberové. Tituly v dalších letech tyto pochybnosti zvrátily. Dejme opět slovo M. Šulcové /60/ "A tak když jsme odjížděli do Drážďan na mistrovství světa, byla naší největší - i když tajnou - nadějí Ludmila Veberová. Tajnou proto, že jsme nechtěli ztěžovat její pozici a zatěžovat jí nervy při prvním startu na mistrovství světa obtížnou úlohou favorita. Ale rozhodně jí byla pro svou výbornou fyzickou připravenost, cílevědomost a kázeň v tréninku. Její velkou předností je klid. Sebetěžší vední terén v ní nevzbuzuje nervozitu, k jízdě nastupuje s dokonalým přehledem o tom, co, kde, kdy a jak je třeba dělat. Velmi vysoko hodnotím její dokonalé ovládnutí eskymáckého obratu. Umí jej i v těžkých peřejích, dokázala to již mnohokrát na Rote Weisseritz několikrát v tréninku a v závodě v první jízdě slalomu dokonce dvakrát." A dále pokračuje: "Vraťme se ještě k Veberové. Druhou jízdou jela s pevnou vůlí podat co nejlepší výkon a o její dokonalé, morální připravenosti svědčí to, že se nenechala nikterak znervóznit padesátkou, kterou utřžila hned na druhé brance. Dokázala dojet celkem jen s 80 tr. body a v čase o 25 sec rychlejším než měla Renáta Šonská, druhá nejrychlejší. Získala tím mistrovský titul zcela zaslouženě, bezpečně a s převahou".

Po návratu z mistrovství světa zvládla mistrovsky i velmi obtížnou trať mistrovství ČSSR ve Víru a získala titul s nepochybnou až zarážející převahou. Vyhrává i poslední kvalifikační

závod sezóny ve slalomu v Loučovicích a na trati Lipno - Loučovice i mistrovství ČSSR ve sjezdu.

Ludmila Veberová vítězí v r. 1961 s převahou ve slalomovém i sjezdovém žebříčku. Na první pohled i ne desti zasvěcený, by se dalo říci, že L. Veberová udělala hned na počátku své závodní činnosti závratnou kariéru. Ale tento úspěch nebyl ani náhodný, ani snadný, ale naprosto cílevědomý.

Kvůli možnosti absolvovat dostatečný trénink, aby zvládla slalomovou techniku v rozmezí necelých dvou let, opustila své zaměstnání na mechanizačním oddělení Vodního díla Orlické (technická korespondentka) a přijala místo uklízečky v mateřské škole. Uklízení bylo možno zvládnout večer a brzy ráno, přes den byly děti ve škole a Lída stále jen trénovala. Tím docílila vlastně "permanentního soukromého soustředění". Výsledky tohoto systému se pak promítly do té "závratné kariéry" během dvou let. "Permanentní soukromé soustředění" je hlavním znakem celé éry její činnosti. Nikdy nebyla členkou žádného velkého oddílu ani střediska. Musela se vždy o vše postarat zcela sama od vyvěšení tréninkové tratě, přes trénink a jeho kvalitní i kvantitativní náplň, obstarání lodí a dopravu na závody. Tomu podřídila celý systém svého života.

V roce 1961 byla vyhlášena pátým nejlepším sportovcem ČSSR. V roce 1962 je ve Cvikově ve slalomu třetí za Zvěřineovou a Seizkorovou, vítězí ve Špindlerově Mlýně (mezinárodní závod) a vítězí na mistrovství ČSSR ve sjezdu na Lipně. V mistrovském slalomu, prvním, který se jel na Lipně, připravila divákům dramatickou podívanou. V první jízdě ji strhla vlna krycí zástěry, kajak se potopil, musela vzdát. V druhé jízdě zvrhla hned v první kaskádě, snad na 80 m se pokoušela čtyřikrát zvednout, nepovedlo se to, musela z lodi ven. Svůj neúspěch nesla s humorem. Své umění předvedla v závodě hlídek /68/. Jedna členka hlídky ztratila při zvrhnutí pádlo. Veberová ji pomohla obrátit loď, dotlačila ji do branky a navíc zachytila pádlo. Její zásluhou hlídka zvítězila.

V žebříčku za rok 1962 vítězí opět ve slalomu i sjezdu.

V roce 1963 i přes vážné starosti v osobním životě, v situaci, kdy by téměř všichni ostatní rezignovali, vyhrává nad extratřídeou závodnic NDR u nich doma v nedobytném Cvikově, vyhrává dále mezinárodní závody ve Špindlerově Mlýně, Pieninský

slalom i jugoslávský Tacen. Stává se tak favoritkou pro MS ve Spittalau č. 1. Svě prvenství z Drážďan obhájila. Zvítězila ve slalomu. Ve slalomové hlídce byla druhá pouze o 0,9 sec za favorizovanými Němkami. Ve sjezdu získala bronzovou medaili i se zvrhnutím a eskymákem těsně před cílem, když od vítězky ji dělila pouze 10 sec. Ve sjezdové hlídce rovněž bronzová medaile. Stává se čestnou občankou Č. Budějovic. Na MR v Karlových Varech se stává mistryní ČSSR ve slalomu i sjezdu.

V r. 1964 se stěhuje na Lipno a od té doby hájí barvy TJ Elektrárna Lipno, později po roce 1971 pouze TJ Lipno, až do skončení aktivní závodní činnosti. V tomto roce vyhrává mezinárodní mistrovství Francie, startuje na sjezdu v Düsseldorfu, na mezistátním utkání v Augsburgu, na mezinárodních závodech ve Špindlerově Mlýně. Obhazuje ve Špindlerově Mlýně titul MR ve slalomu i sjezdu.

V r. 1965 už jako Pelesná vyhrává v úvodu sezóny tři domácí kvalifikační závody, ve Cvikově je druhá. Vítězí ve Špindlerově Mlýně i Düsseldorfu nad specialistkami ve sjezdu z NSR (zejména Körnerovou) na jejich domácí vodě. Po treninku na Lieserfe ve Spittalau získává ve Špindlerově Mlýně 2. místo ve slalomu a vítězí ve sjezdu. Protože toho roku bylo velmi chladné počasí, zejména před MS a přitom bylo nutno naplno trenovat, skončilo vše nachlazením, anginou a užíváním penicilinu v době MS. Před závodem ve sjezdu jí byla zcizena krycí zástěra, nepromokavá bunda a plovací vesta. Vypůjčené, zejména krycí zástěra, škrtily, nedalo se dýchat. Po šestém místě ve slalomu i šesté místo ve sjezdu. Angina i ztracené věci vykonaly své. V obou hlídkách získává stříbrné medaile. Na MR na Lipně ve slalomu je druhá, při kontrolním závodě ve sjezdu proráží loď a nedokončuje závod. Při vyhlásování výsledků MR obdrží s několikaletým zpožděním titul zasloužilá mistryně sportu. Řada lidí soudí, že nastává konec závodní činnosti L. Pelesné. Lída je však rezhednuta i přes letošní smůlu a neúspěch (dá se to skutečně nazvat neúspěchem?) jezdit dál.

V roce 1966 s přehledem opět vyhrává domácí závody, mezinárodně je stále druhá. Při mezinárodním závodě ve Spittalau - dokonce zlomený nos. Nakonec se smůla na mezinárodních závodech protrhla. Vyhrává na mezinárodních závodech na Lipně, které byly generálkou na MS v příštím roce, slalom i sjezd. O tý-

den později vítězí v mezistátním utkání s NSR.

V roce 1967, tedy roce MS na Lipně a Šp. Mlýně, bylo nutno na jaře dehonit zpoždění zaviněné extrémními podmínkami přípravy na Lipně. Vstup do sezony byl problematický - sedmé místo ve Cvikově. V domácí kvalifikaci je však bezpečně v čele. Trenink před MS deháňela na všech prepustích v dalekém okolí Lipna. Na MS na Lipně má poslední startovní číslo. Při oficiálním treninku je vpuštěna na trať v době, kdy již voda klesala. To způsobilo zvrhnutí o kámen, který normálně byl schován hluboko pod vodou. Při eskymáckém obratu se pádlo zaklínilo mezi kameny a došlo k pohmoždění ramenního kloubu. Start na MS umožnily jen přesně časované obstřiky. V hlídce žen obsadila druhé místo, jen 6 bodů za NDR. První jízdu individuální kategorie vyhrává o více než 100 bodů. Zdá se, že to musí stačit na prvenství. Ve druhé jízdě však 3 závodnice NDR decilují lepšího výsledku. V době kdy poslední závodnice celého programu Pelesná se zraněným ramenem vyjíždí do druhé jízdy, nemá jistě už žádnou medaili přes ohromný náskok v první jízdě. Celou trať absolvuje pouze s 10 trestnými body a získává zlatou medaili. O týden později ve Šp. Mlýně se zraněným ramenem, které ve srovnání (za stejných podmínek) se závodem před měsícem znamenale pokles výkonu o 1/2 minuty, byla čtvrtá o 0,59 sec od bronzové medaile a necelé 4 sec od vítězky.

Rok 1968 je přípravou na MS v Bourg St. Maurice a tedy i účast na generálce přímo na trati tohoto mistrovství. Na MR v roce 1968 i 1969 na Lipně ve slalomu i sjezdu obsadila 1. místo. V r. 1969 probíhala příprava na MS na zájezdu Dukly. V Meranu - 1. místo ve slalomu a sjezdu. Pokračovaly závody na Muetě a v Tacenu.

Na MS v Bourg St. Maurice získává svůj největší životní úspěch. Obě zlaté medaile v individuálních kategoriích, zlatou za sjezdové hlídky a stříbrnou za slalomové hlídky. Za tento úspěch získává v anketě o nejlepšího sportovce roku pouze 7. místo. Dostává však státní vyznamenání "Za zásluhy o výstavbu".

Na MR v r. 1970 na Lipně získává obě první místa.

Na MS v r. 1971 v Meranu 3 druhá místa a sice v obou hlídkách a ve slalomu, kde zvítězila Angelika Bahmanová. Bronzová medaile za sjezd.

Na prvním olympijském slalemu na OH v Mnichově neuspěla Lída Pelesná stejně tak jako všichni naši ostatní reprezentanti. Nikdy v historii se nestalo, aby naši reprezentanti nezískali na MS ani jedinou medaili. A na OH se to stalo. Příčin byla zřejmě řada, nedostatečný trénink přímo na olympijské trati a zcela nový medel přípravy, kdy reprezentanti byli odtrženi zcela od běžného závodního ruchu u nás.

Týden po návratu z Mnichova vyhrává Lída s velkou převahou závody ve Víru. Neúspěch celé reprezentace na OH má své důsledky. Spása se hledá v radikálním omlazování, Lídě je upíráno její místo v reprezentačním družstvu. Lída však nechce končit, nechce odejít v době své největší slávy. Miluje svůj sport, nevidí důvod odejít ani nyní, i když už není nejlepší na světě. Stále ještě tři roky je absolutně nejlepší u nás. Stále nemůže najít mladé přemožitelky. Vybojovává si účast na MS na Muotě v r. 1973. i ve Skopji v r. 1975. Na tomto MS získává ještě bronzovou medaili v hlídkách slalomu.

Foto č. 29

Ludmila Pelesná na svém posledním MS ve Skopji v Jugoslávii.

Po tomto MS se vzdává na vlastní žádost reprezentace. Dva roky jezdí ještě pro zábavu a srovnání svých možností v podstatně změněných podmínkách přípravy a v r. 1977 končí definitivně

se závodní činností stříbrnou medailí na MR na Morávce za sjezd.

Své úspěchy debyla na lodích zprvu amatérsky vyráběných a od roku 1967 na kajacích Vertex, zejména slalom, ale svůj jediný titul MS ve sjezdu v r. 1969 vyhrála rovněž na Vertexu.

Mimo hlídek se stala za své činnosti 11 x MR ve slalomu 13 x mistryní republiky ve sjezdu.

Na mistrovství světa v individuálních závodech získala 4 zlaté a 1 stříbrnou ve slalomu, 1 zlatou a 2 bronzové ve sjezdu. Byla stále favoritkou na sjezd, a zatím vyhrála dříve 4 slalomy než první sjezd.

Byla naší nejlepší závodnicí na divoké vodě i ve srovnání s muži, jak dokazují tabulky v přílohách. Závodit začala ve 24 letech, za rok se dostala do reprezentace a za 2 roky se stala poprvé mistryní světa. Reprezentace se vzdala v 41 letech a závodní činnosti v 43 letech. Věk jí nebyl díky její houževnatosti, pílí a cílevědomosti nikdy překážkou, ale naopak výhodou. Dařilo se jí zejména na těžkých vodách a těžkých tratích. Byla to opravdová královna divokých vod.

(Výsledky na MS a MR v příloze). /169/

Milan Sveboda

* 22. 8. 1939

Foto č. 30

Milan Sveboda nejúspěšnější závodník na C2 mix

Od roku 1946 byl členem vedáckého oddílu v Děčíně. Od roku 1949 začal kanoistický oddíl pořádat závody na Ploučnici. Milan bydlel nedaleko od slalomové tratě a chodil s kamarády okukovat veškeré dění při závodech. Měl vlastní loď zvanou "barel" a na ní vždy po závodech zkoušel své slalomářské umění.

V roce 1954 nastoupil do odborného učiliště ve VCHZ Pardubice. Tam se přihlásil do oddílu kanoistiky a v r. 1955 začal závodit ve slalomu i v rychlostní kanoistice. Od roku 1957 se věnoval již jen vednímu slalomu. Jezdil s různými partnery,

jeho podmínkou bylo, aby pádleval na pravé straně a sedl si v lodi dozadu. Zkoušel to i na kajaku.

Důležitý byl pro něho rok 1962, kdy se seznámil se svojí první partnerkou Jarmilou Krčálovou. Začali spolu jezdit zcela náhodou. Oddíl potřeboval body v lize, která se tehdy jezdila, a chyběla jedna smíšená dvojice, tak posadili Milana a Jarmilu do jedné lodi. Hned napoprvé jim to šlo dobře, tak dobře, že se po dalších závodech rozhodli, zkusit to doopravdy. Tak vznikla dvojice, která pro Československo získala na domácím MS na Lipně překvapivě zlatou medaili. Po první jízdě, ve které obsadili páté místo, jim nikdo moc nevěřil. Ale o několik měsíců později Milan svou partnerku ztratil, provdala se do Francie. Stál znovu před rozhodnutím, jak dál.

Hledal novou partnerku a volba padla na Jitku Trapplovou. Ta souhlasila, protože její partner na lodi Rabas odcházel na vojnu.

Zahájili společnou přípravu, která nebyla nijak snadná, neboť Jitka dojížděla 3 x týdně do Prahy na trenink až z Chomutova. V tom roce získali 10 vítězství. V roce mistrovství světa již spolu trenovali každý den. Jitka zůstávala vždy několik dní v Praze a potom zase jela na chvíli do Chomutova. Šlo jim to dobře a tak se ocitli na startu mistrovství světa v Bourg St. Maurice. Po celém dvouletém vypětí se v první jízdě zvrhli hned v druhé brance a začínali od nuly. Nervy samozřejmě pracovaly, neboť pro ně úspěch znamenal jenom medaili. Ve druhé jízdě překonali zrádné místo i svůj nervový stav a jejich loď je nesla k druhému titulu mistra světa. První získali v závodě hlídek. Ve sjezdu se museli sklonit před uměním dvojice Spitz - Ramelevá z Rakouska a získali stříbrnou medaili.

O dva roky později se jim již nepodařilo zopakovat tento triumf, ale přesto byli úspěšní, když získali stříbrnou ve slalomu a bronzovou ve sjezdových hlídkách.

Po skončení závodní dráhy se Milan věnoval trénování nastupující generace v TSM Praha, potom začal pracovat jako metodik na Českém svazu kanoistů.

Velmi se zasloužil o propagaci nových vedních terénů a pořádání závodů na čím dál obtížnějších vedních terénech a tratích. Jeho zásluhou se začala jezdit velmi hodnotná sjezdová trať na Kamenici a několik tratí slalomových, ať již na "tehogánu" ne-

bo "prádelně".

Tento trend prospěl zvyšování úrovně všech závodníků, ale přinesl i větší nebezpečí zranění při vedním slalomu.

Propagoval hlavně terény na Kamenici a Jizeře, kde se stal zakladatelem a duší seriálu závodů nazvaném Cena osvobození. Tento seriál vznikl po vzoru francouzských seriálů závodů, kterých se Milan několikrát zúčastnil. Propagoval i stále těžší tratě ve Špindlerově Mlýně.

Stal se zakladatelem prvního sjezdového maratónu na Sá-zavě, kde letos proběhl již třetí ročník. Tento závod zatím neměl velkou účast, protože mladí závodníci, zvláště ze středisk, nechtějí podstoupit takevou námahu. /170/

Zdeněk Košťál

* 15. 3. 1929

Sportovní dráha Zdeňka Košťála se podobá té, kterou na cestě ke světovému prvenství vykenala Ludmila Pelesná, mistryně světa ve slalomu v roce 1961.

Jezdil zpečátku jako vedácký turista a k závedení mezi slalomevními brankami se dostal poměrně pozdě, až ve 24 letech.

Jeho výkenostní růst byl však rychlý stejně jako u Pelesné. Největšího úspěchu před MS desáhl v roce 1960, kdy vyhrál mezinárodní dvojkombinaci na Labi. V roce 1961 zvítězil v obřím slalomu, který měl podobný charakter jako sjezd.

Již na prvních jeho závedech na divoké vodě se ukázalo, že jeho největší zbraní bude výborný cit pro vodu a schopnost poprat se s vlnami a všemi nástrahami sjezdové tratě na těžké vodě. A jeho výkon na MS v roce 1961 na Rote Weisseritz toho byl nejlepším důkazem. Zlatá medaile mistra světa byla největším životním úspěchem Zdeňka Košťála. Ale byla i největším úspěchem naší kanoistiky v kajakářských soutěžích na MS včetně rychlostní kanoistiky. Tento úspěch se zatím nepodařilo žádnému našemu kajakáři zopakovat. Snad to čeká na Zdeňkova syna Jiřího, který na sebe upozornil pěkným 5.-tým místem na závedě EP 1978 ve Špindlerově Mlýně.

Kromě tohoto největšího úspěchu byl Zdeněk Košťál členem naší kajakářské hlídky ve slalomu, která získala v roce 1959 stříbrnou a v roce 1961 bronzovou medaili.

Za své úspěchy v roce 1961 byl Košťál vyhodnocen jako 6. nejlepší sportovec ČSSR.

V roce 1962 se naši reprezentanti zúčastnili mezinárodního závedu ve Spittaú v Rakousku na trati budoucího MS a Zdeněk Košťál zde svým vítězstvím ve sjezdu potvrdil své kvality jezce divoké vody a nejlepšího sjezdaře. Svou dobrou formu potvrdil i vítězstvím na Labi ve Špindlerově Mlýně.

V roce 1963 po výborné přípravě a v ještě lepší formě než v roce 1961 jel Zdeněk Košťál ebhajovat titul mistra světa. Voda mu úplně vyhovovala a tak se zdálo, že má dobrou šanci. Všechny jeho naděje zmařila protržená loď několik km před cílem.

Díváme-li se na výsledky Zd. Košťála můžeme pozorovat jednu zvláštnost. Nevyhrál totiž ani jednou domácí mistrovství ani ve sjezdu, ani ve slalomu a ani v jednom ze žebříčků neobsadil 1. místo. Přesto je majitelem 3 medailí z mistrovství světa.

Zdeněk Košťál byl nejen vynikajícím závodníkem, ale i výborným konstruktérem lodí a podílel se spolu se Skolilem na stavbě prvního laminátového kajaku u nás. Od roku 1974 působí ve funkci předsedy našeho nejúspěšnějšího oddílu Slavia VŠ Praha. /171/

Jiří Černý

Byl na rozdíl od Zdeňka Košťála závodníkem, který na domácí vodě slavil četné úspěchy. Stal se esmkrát mistrem ČSSR ve sjezdu a 6x zvítězil v celostátním žebříčku, přesto se nikdy na MS ve sjezdu nepresadil tak výrazně jako Košťál. Jeho nejlepším umístěním bylo 6. místo v roce 1961.

Mistrovství republiky ve slalomu sice nevyhrál ani jednou a žebříček vedl 3x, přesto se mu podařilo získat dvě bronzové medaile na MS v závodě jednotlivců a to v roce 1961 a v 1963. V roce 1961 byl ještě členem stříbrné hlídky slalomářů na kajaku.

Můžeme o něm říci, že jako většina našich závodníků byl výborným konstruktérem a jeho kajak patřil mezi nejlepší na světě. Při své celkové nenápadnosti byl vlastně naším nejlepším kajakářem na mistrovstvích světa podle zisku bodů, i když se mu nepodařilo zvítězit jako Košťálovi, nebo být druhý jako Skolil. Viz příloha č. 5.

V současné době pracuje ve výberu Slavie VŠ a spolu se Skolilem se nejvíce angažuje v otázce dokončení umělé slalomové trati v Praze v Tröji, kterou by závodníci již tak potřebovali pro kvalitnější trénink v Praze. Hlavně z toho důvodu, že se má na několik let uzavřít Čertovka. /172/

Věštanové Ladislav
----- a Zdeněk -----

Svou závodní dráhu začínali v Ostravě, ale největší úspěchy a největší sportovní růst zaznamenali v Dukle Bechyně. Byli velmi dobrými závodníky, kteří se vyznačovali velkou skromností. Patří do první desítky našich nejúspěšnějších závodníků podle bodů z účasti na MS (viz tab. č. 5) Umístění na 9. místě získali, přestože si přivezli z mistrovství světa "jen" dvě medaile ze závodů jednotlivců. V roce 1967 získali bronzovou medaili ve slalomu na Lipně a v roce 1969 stříbrnou medaili v Bourg St. Maurice. Byli při závodech na mistrovství světa velmi spolehliví a měli velmi vyrovnanou výkonnost. Jen jednou skončili dál než do 6. místa (která jsem bojoval). Bylo to v roce 1971 v Meranu ve sjezdu, kdy byli desátí. To je jejich nejhorší umístění na mistrovství světa. Touto jejich stálostí formy a vyrovnaností si můžeme vysvětlit velké množství bodů, které získali.

V pořadí podle bodů ze závodu jednotlivců obsadili pěkné deváté místo, ale v celkovém pořadí místo třetí. Můžeme je tak označit za typické hlídkové jezdce. Díky stálosti formy startovali vždy i v závodech hlídek a tím získali mnoho dobrých umístění.

Je zajímavé, že v tabulce z domácích závodů (příl. č. 9) obsazují celkově až 19. místo. Je to mnohem horší pozice než v tabulce, která hodnotí účast na MS (č. 5). Je to dáno zřejmě tím, že v této tabulce je použito jiného systému bodování, kdy se hodnotí jen umístění na prvních místech. To závodníkům tohoto typu nevyhovuje, neboť ti nezískávají často 1. místa, ale mají stálou formu a nepropadají se ve výsledcích nikdy hluboko. To koresponduje s předchozím hodnocením účasti na MS.

Po skončení závodní dráhy se oba bratři zapojili do činnosti rozhodčích a pomáhají tak i nadále československému vednímu slalomu. /174/

Václav Horyna

* 24. 2. 1928

Foto č. 31

Václav Horyna při Tatranském slalomu v Liptevském Mikuláši

O něm se zmiňuji podrobněji, neboť si myslím, že to byl jeden z příkladů, jak by se měl vést oddíl vodního slalomu. I když s jeho některými názory jsme nemohli vždy souhlasit.

Už od mládí lnul k vodě. Jako malý kluk jezdil s partou na různých verech a prámech na blízké řece. To ho časem přivedlo k pěstování vodní turistiky v té době neorganizované. Postavili si amatérsky v malé partě švédské kajaky a vyjížděli na nich do blízkého, později i dalekého okolí. To vše bylo vlastně za války. Po válce se oženil a se ženou zakoupili skládací kajaky značky "Medela". V té době ho silně ovlivnily knihy německého kajakáře Rittlingera ("Věda, kajak, stan" a "Sjížděl jsem dravé řeky") a tak na svém kajaku sjížděl všechny řeky i říčky v blízkém i dalekém okolí, objevoval stále nové terény a přírodní krásy.

Prvních závodů se zúčastnil jako člen TJ Sokola Žamberk v r. 1948. Bylo to "10 Orlických kilometrů" a tento závod způsobil, že propadl nadobro kouzlu divoké vody a věnoval životu na ní a kolem ní dalších 25 let. V roce 1952 se zúčastnil slalomářského kursu ve Znojmě, který vedl J. Šulc a kurs měl již v této době velmi dobrou úroveň.

Od té doby se stal velkým propagátorem slalomu.

V témže roce stavěl trať na mistrovství republiky ve slalomu v Žamberku na Divoké Orlici na známé Lišnické peřeji. Tento závod se zaskvěl dobrou organizací a zavedením některých zlepšení v evidenci bodování, čímž se podstatně urychlilo počítání konečných výsledků.

V té době se začal vytvářet v Pardubicích samostatný slalomový a turistický oddíl pod vedením Jaroslava Horyny. Žil společně v leděnici TJ Dynamo Pardubice pod názvem TJ Jiskra Rybitví. Brzy se spojenými silami podařilo jeho osamostatnění a podařilo se získat svolení k výstavbě vlastní leděnice. Byla postavena leděnice 12 x 6 metrů a začal pomalý rozvoj oddílu, který neměl dostatek financí pro svoji činnost. Přesto byla společná činnost bohatá a členská základna se rozrostla na 50 lidí v době, kdy leděnice musela být přestěhována na jiné místo v důsledku regulace horního toku Labe. Při přestěhování a přestavbě leděnice oddíl mnoho členů ztratil, protože šlo o velmi tvrdou práci v těžkém terénu bez přístupové cesty.

Tak byla v roce 1961 vybudována nová leděnice 2x tak velká než původní i se šatnou. Příští rok byl přistavěn další objekt s garáží, klubovnou, dílnou 6 x 6 m a malým bytem pro správce. Potom byla vybudována sauna a bazén.

Teprve v roce 1962 byl proveden nábor mládeže a začala závodní činnost. Pro dopravu tak důležitou pro vodáky byla opatřena vyřábná skříňová Tatra 128 a postaveny dva vleky (20 + 40 lidí).

To vše umožnilo během týdne vyjíždět na tréninky do okolí a především na kontrolní závody ve sjezdu na Chrudimku. Tyto podmínky pomohly rozšířit základnu až na 70 členů a brzy se dostavily první výsledky, zpočátku kolektivní v soutěži dorostu i dospělých v celostátní lize.

Hned s prvními úspěchy přišla neočekávaná tragická rána. Na prvním zahraničním zájezdu, který dostali od ČSTV jako odměnu za dobré výsledky, se utopil při tréninku v Julských Alpách jejich kamarád Vilda Tomášek. To byla těžká rána, ze které se dlouho zotavovali.

Přišly však další dobré výsledky při kvalifikačních závodech dospělých i dorostu a z řad oddílu vyšlo i mnoho reprezentantů jako Dušek, Hrstka, Outrata, Holeševský, Pichlová,

Horyna, Preuzová, Boch a také nejúspěšnější vedák Petr Sedomka. Za dosažené výsledky jim byly povoleny další zahraniční výjezdy na závody do Jugoslávie, Rakouska, Švýcarska a v roce 1969 absolvovali náročný zájezd 40-ti členného kolektivu na slalom a sjezd ve španělském Sortu v Pyrenejích.

Pardubičtí pod vedením V. Horyny si vytvořili dobré podmínky pro slalom i sjezd. Neďaleko od leděnice byla peřej na Chrudimce pod hydroelektrárnou a toto místo se stalo i místem každoročních slalomů. Pořádali závody i na odlehlých místech. Především na Deubravce, která se stala dějištěm mnoha důležitých závodů ať už mistrovství, nebo přeborů republiky, ale i mezistátních utkání ve slalomu.

V jednom roce dokonce poprvé u nás zajistili na stejné vodě dva závody současně. Na horní trati u "Martina" uspořádali kval. závod I. třídy a na dolní trati kval. závod II. třídy. Zvládli dobře organizaci tohoto náročného podniku a dali tak podnět k tomu, že v budoucnu při nedostatku vody a pro její lepší využití je nutno jít podobnou cestou.

V těchto letech byl oddíl na takové organizační výši a tak mobilní, že při nedostatku pořadatelů organizovali třeba mistrovství ČSR na Sázavě v Krhanicích, či mezinárodní závody na Labi pod Špindlerovým Mlýnem.

Pro pořádání závodů potřebuje vodní slalom nezvykle mnoho funkcionářů. Pro tento oddíl je získával V. Horyna z řad bývalých závodníků a pomáhali i rodiče dětí. Aby tento nezbytný kádr funkcionářů udržel, bylo třeba pro ně vytvořit i jiné podmínky jako na příklad sportovně - rekreační vyžití v leděnici ve formě odbíjené, minikopané a tenisu. Navíc to řešil i tak, že ty nejlepší bral na zahraniční zájezdy, což bylo pro ně tou nejlepší odměnou. /173/

Po celou dobu působení oddílu zastával V. Horyna funkci hlavního org. pracovníka a trenéra zároveň. Zastával i funkci v okresním a krajském Svazu tělovýchovy. Byl členem Slalomové komise, kterou vedl Jan Šulc. Po reorganizaci byl členem Sportovně technické komise, později jejím předsedou. Potom od roku 1968 zastával funkci tajemníka TJ VCHZ, která mu umožňovala věnovat se oddílu i v době pracovní, ale to už bylo moc na jednoho člověka.

Po 25 letech denodenně kolem vody přišla i únava a V. Horyna se rozhodl změnit prostředí. Vzdal se všech funkcí a odstěhoval se za novou prací do Krkonoš.

Ondrej Cibák

Velmi se zasloužil o rozvoj vodního slalomu na Slovensku, ale zvláště ve svém bydlišti v Liptovském Mikuláši, který se tak stal jedním ze základů vodního slalomu v rámci celé republiky.

Jako závodník sice nedosáhl tak velkých úspěchů, tím nechci říct, že by jezdil špatně. Vždyť byl i účastníkem mistrovství světa v roce 1953 v Meranu a nejel tam jen naplnit myšlenku "není důležité vyhrát, ale zúčastnit se", naopak vybojoval pěkně 12. místo a tím nejlepší umístění z našich kajakářů.

Ale jeho závodnickou dráhu zcela zastiňuje dráha funkcionáře. Podařilo se mu během let vytvořit z Liptovského Mikuláše nejlepší středisko pro vodní slalom v celém Československu. A to ještě nejsou skončeny plánované práce a nestojí vše co je v plánu a co se postupně dodělává.

Na počátku byla výstavba loděnice v letech 1959 - 64, včetně sauny a hotelové části. Vznikly však potíže s tréninkem a se závody v důsledku kolísání vody Váhem a jejího nedostatečného průtoku na celeu šířku koryta Váhu, které je v místech v okolí loděnice značně široké. Proto zahájili liptovští pod vedením Ondreje Cibáka výstavbu vodáckého areálu, za vydatné pomoci státních, stranických a tělovýchovných orgánů. A samozřejmě za pomoci všech členů oddílu.

V roce 1978 se po dokončení I. etapy výstavby tedy mohl jet jubilejní 30. ročník Tatranského slalomu na nové umělé trati. Poprvé se tak v Československu uskutečnil závod na umělé vodní dráze.

Výstavba areálu vodního slalomu bude pokračovat vybudováním kempinku pro 1 000 osob, výstavbou hotelu ICF, krytého bazénu pro výcvik EO a pádlovacích bazénů, loděnice, vleku na lodě atd. /140/

Nemůžeme se proto divit, že se toto město stalo zásluhou Ondreje Cibáka sídlem střediska vrcholového sportu slalomářů, je to více než správné a logické.

Ondrej Cibák kromě všech těchto úkolů vede již řadu let československé družstvo juniorů, které si počíná velmi úspěšně

zvláště v posledních letech. Kromě toho zastává řadu funkcí v celé řadě organizací, je také členem předsednictva Svazu kanoistů.

Aleš Dubovský

Byl úspěšným oddílovým trenérem a vychoval i řadu reprezentantů: Vyhlíd, Havela - Machát, Plaček a další.

Od roku 1959 začal pracovat v ústřední sekci kanoistiky v metodické komisi, zde usíloval o osamostatnění komise rozhodčích, trenérské a sportovně-technické komise pro slalom zvlášť, což se nakonec podařilo.

Navrhl soutěže EO, ligu vodního slalomu, pracoval jako předseda STK slalomu a v trenérské radě slalomu.

Vedl juniorské družstvo a podílel se na přípravě rep. družstva. V roce 1964 se zúčastnil kursu ve stavbě lodí v Diltikonu ve Švýcarsku.

Pomáhal zakládat slalom. oddíly a pořádal propagační závody po celé Moravě. /175/

MUDr. Oldřich Čech

Byl předsedou trenérské rady v 60-tých letech a od r. 1962 byl členem ICF ve slalomové komisi, kde nahradil J. Šulce.

MUDr. Jaroslav Příbyl

Zasloužil se o vznik armádního družstva vodního slalomu. Potom vedl v šedesátých letech Duklu Bechyně, která se stala nejúspěšnějším našim oddílem.

PhDr. Dušan Smrž

Byl předsedou trenérské rady na konci šedesátých a na začátku sedmdesátých let. Velmi se zasloužil a angažoval o pořádání závodů na Lipně, kde byl mnohokrát autorem trati.

Květoslav Jech

Zasloužil se o vznik Slavie VŠ Praha tím, že pomáhal zajistit a vybudovat leděnici na Čertovce. Byl odpovědným trenérem za přípravu na OH 1972.

Od počátku se exponuje ve vysokeškelském sportu a v této organizaci zastává jednu z četných funkcí.

c) ifeti období - sedmdesátá léta

Petr Sodomka

Narodil se 19. 5. 1947 jako páté ze sedmi dětí. Maminka mu zemřela, když mu bylo 8 let. Proto měl hned od mládí mnoho povinností, které jiné děti neměly. A snad proto se stal tak pracovitým, houževnatým a snažil se vyniknout.

V mládí bydlel blízko loděnice VCHZ v Pardubicích. Jako kluk nejdříve závodně plaval, ale jeden kamarád ho přemluvil a šli to zkusit do loděnice na opravárenskou loď. Nebýt toho mohl být z Petra plavec.

Hned v začátcích se projevil jeho mimořádný talent pro jízdu na lodi. Hned, když poprvé ve čtrnácti letech usedl do závodní lodi, vyrazil přímým směrem bez velkého kolébání, na rozdíl od jiných začátečníků.

Potom měl Petr štěstí, že se dostal do rukou výborného trenéra Václava Horyny z Pardubic, který rozpoznal jeho mimořádný talent a vytvářel mu velmi dobré podmínky. Pořádal pravidelně v týdnu treninkové závody ve slalomu a ve sjezdu a v neděli se jelo na závody ven. Z těchto závodů se dělaly žebříčky a toto soutěžení se všem velmi líbilo.

Již v prvním roce, kdy přišel Petr do oddílu, se stal krajským přeborníkem na kánoji jednotlivců a byl pátý na přeboru republiky. V roce 1964 vyhrál pod vedením trenéra Horyny i svůj první mezinárodní závod v jugoslávském Tacenu.

V zimě 1964/65 si postavil první laminátovou loď podle kopyta, které do Pardubic přivezl Milan Svoboda.

Při závodech v roce 1965 ve Špindlerově Mlýně měl velkou naději probojovat se do reprezentačního družstva pro MS v rakouském Spittal, reprezentační dres mu unikl o vlasek, měl ještě málo zkušeností.

Do vrcholné formy se dostal na vojně v Dukle Bechyně. Pomohla mu velmi tvrdá zimní příprava pod vedením pplk. MUDr. Přibyla, který mu v přípravě nic neodpustil. Přes zimu posilovali a jezdili hodně na lyžích. Petr, který pocházel z Polabí, kde sníh moc často neviděl, jezdil na lyžích poprvé v životě a také se mu podařilo zlomit za zimu 4 páry lyží.

Poprvé na sebe upevnil při MZ v Meranu 1966. Prvního velkého triumfu dosáhl na mezinárodních závodech ve Francii v roce 1967 kde vyhrál slalom, sjezd i hlídky.

Při prvním startu na mistrovství světa na Lipně a ve Špindlerově Mlýně se mu málem podařilo tento husarský kousek

opakovat. Vyhrál zde sjezd a byl členem vítězné hlídky ve slalomu i ve sjezdu, tedy 3 zlaté medaile. Tím se Petr stal nejúspěšnějším účastníkem MS ve svých dvaceti letech.

Jeho sportovní začátky skutečně připomínaly start komety, ale nebyla to kometa, jak se později dovíme, byla to stálice na kanoistickém nebi. Svůj titul ve sjezdu ve Šp. Mlýně získal Petr naprosto suverenním způsobem a s největší převahou ze všech ostatních disciplín. Vyhrál o 10 sec. a to byl na této krátké trati, vítěz měl čas 11 min 38 sec, rozdíl třídy. Byl to první titul mistra světa ve sjezdu na singlkanoi pro Československo v historii.

Za tyto velké úspěchy byl vyhlášen 3-tím nejlepším sportovcem roku v 9. ročníku ankety klubu novinářů /176/ hned za Věrou Čáslavskou a Jiřím Dalerem.

V roce 1968 se naši kanoisté pilně připravovali na další MS v roce 1969 ve Francii. Stranou nezůstával ani Petr Soedemka. Z mezinárodního mistrovství ČSSR na Lipně si odvážel tři mistrovské tituly. Vyhrál ve slalomu jednotlivců a ve sjezdu, byl členem vítězné hlídky Dukly Bechyně ve slalomu. (Sjezdové hlídky se z neznámých důvodů na našem MR nejezdily a dosud ještě nejezdí, což potom chybí našim závodníkům na MZ a na MS a jsme svědky, čím dál většího zaostávání v této disciplíně).

V roce 1969 se Petr vítězstvím v kvalifikačních závodech i na mistrovství republiky kvalifikoval na mistrovství světa v Bourg. St. Maurice ve Francii. Potom odjel s Duklou Bechyně na 4 týdenní zájezd na alpské řeky, který byl tou nejlepší přípravou na MS. Zde načerpal další cenné zkušenosti pro boje o medaile.

Při mistrovství světa ve slalomu v roce 1969 postihla Petra pořádná smůla. V první jízdě se mu nedařilo a ve druhé rozhodující, se zvrhnul na 5. brance a po úderu do hlavy byl značně otřesen, i když se mu podařilo udělat eskymáka. Z jízdy se již nedalo nic zachránit. Po dojetí do cíle přestal dokonce asi na 1/2 minuty vidět. Bylo z toho 12. místo.

Ve hlídce získal spolu s Kadaňkou a Pulcem stříbrnou medaili.

Co se mu nepovedlo ve slalomu, vynahradil si ve sjezdu a získal po dobrém výkonu stříbrnou medaili.

Neobhájil tak sice zlato ze Špindlerova Mlýna, ale na dlouhé a náročné trati rozhodla znalost vody a ta byla přece jen lepší u francouzského reprezentanta, který zvítězil.

Toto mistrovství nebylo tedy pro Petra nejúspěšnějším, přestože doma vyhrál ve všech závodech, skončil zde z našich slalomářů nejhůře.

Ve sjezdu sice zajel velmi dobře, ale nebyl spokojen a sliboval Francouzovi Boudchenovi odvetu na MS v Meranu.

V roce 1970 se na Lipně na mezinárodním mistrovství ČSSR sešla velmi dobrá mezinárodní konkurence vzhledem k blížícímu se mistrovství světa v Meranu a premiéře slalomu na OH v roce 1972.

Petr Sodomka potvrdil svoji suverenitu na domácí vodě i vítězstvím nad kompletním olympijským družstvem NDR. Zvítězil i ve sjezdu, kde NDR nestartovala, neboť trenéři a závodníci zaměřili svou pozornost pouze na olympijské disciplíny ve slalomu.

V roce 1971 v italském Meranu si Petr Sodomka vedl velmi dobře ve slalomu, kde získal bronzovou medaili, když po první jízdě byl druhý. Ale ještě lépe se mu dařilo ve sjezdu, kde získal titul mistra světa. Toto vítězství sice nebylo tolik oceňováno vzhledem k blížícím se OH a tím i zaměření pozornosti všech na slalom. Faktem však zůstává, že Petr vybojoval titul v době, kdy již některé státy, jako NSR a Francie, vyslaly speciální sjezdová družstva, která na následujících mistrovstvích světa, jednoznačně dominovala. Zatímco u nás se o problému specializace stále jen hovořilo a hovoří dodnes.

Petr tím prokázal své mistrovství a obdivuhodnou všestrannost, ale bylo to naposledy co dosáhl úspěchu v obou disciplínách.

Po mistrovství světa se naše výprava stavila v Augsburgu a všichni závodníci včetně Petra si vyzkoušeli olympijský kanál rok před vlastním závodem. Závodů v srpnu, které byly předolympijskou generálkou jsme se nezúčastnili a to nám za rok velmi citelně chybělo.

Na mezinárodním mistrovství ČSSR na Lipně obsadil Petr druhé místo za reprezentantem ^{NDR} Forstem a potvrdil tak své olympijské ambice.

Za své úspěchy během celé sezóny byl vyhlášen 6. nejlep-

ším sportovcem v ČSSR a v anketě jihočeského kraje se stal zaslouženě sportovcem roku.

Do olympijského roku nastoupil Petr po dobré zimní přípravě s dokonalou chutí a elánem. Po zimní přípravě byli všichni reprezentanti podrobeni lékařskému sledování a Petr stejně jako ostatní prokázal velké zlepšení a vysokou trénovanost. Od 15. března byla zahájena společná příprava družstva, která trvala až do OH. Podmínky k přípravě byly takové, jaké žádný ze slalomářů nepamatoval. Zúčastnili se čtyř tréninkových táborů přímo na olympijské trati.

Na mezinárodním mistrovství republiky na Lipně, které bylo současně posledním nominačním závodem pro OH se Petrovi příliš nedařilo. Po dvou eskymáckých obrazech obsadil třetí místo.

Pak přišlo to, co všichni tak dlouho a netrpělivě očekávali a na co teď neradi vzpomínají. Olympijský závod v Augsburgu.

Petr jel první jízdu celkem dobře a chystal se na druhou systémem "hop nebo trop". "To ještě nevěděl, že od jednoho našeho trenéra, který působil v roli rozhodčího, dostal problematickou padesátku. To mu sebralo část dobré nálady, neboť věděl, že rozhodčí z jiné země by to svému závodníkovi neudělal" /177/ Druhá jízda sebrala všechny naděje na medaili a bylo z toho 8. místo. V silné konkurenci to nebylo špatné, ale Petr chtěl dokázat více.

Voďáci začali být po OH zatracovaným sportem a ze všech tehdejších zpráv a rozborů situace vanul hluboký pesimismus.

V roce 1972 se přestěhoval s Duklou z Bechyně do Brandýsa nad Labem.

Hned rok nato na mistrovství 1973 se ukázalo, že chmury především v kategorii C1 byly předčasné a náš slalom vplul opět do zlaté doby. Hlídka ve složení Sodomka, Třešňák, Radil získala titul mistrů světa ve slalomu. V závodech jednotlivců chyběla Petrovi ta trocha sportovního štěstí a obsadil ve slalomu i ve sjezdu shodně čtvrté místo.

Petr tedy získal na tomto MS již 5. zlatou medaili a zůstal jen o jednu medaili za naším nejúspěšnějším kanoistou Jiráskem.

Kromě úspěchů na vodě upozornili na sebe ve Švýcarsku kanoisté ČSSR i novou loď JAPE, kterou stavěl Petr společně

s Jardou Radilem. Tato loď se stala doslova senzací mistrovství světa. Zájem zahraničních výrobců o získání této lodi byl veliký.

V roce 1974 se jel na Lipně první závod evropského poháru na kterém naši závodníci a především Petr Sešomka prokázali, že by si zasloužili účast i na obou závodech v zahraničí (ve Francii a v NSR). Petr zvítězil ve své kategorii a nechal za sebou reprezentanty všech 14 zúčastněných zemí. Ve sjezdu Petr po dlouhých letech opět pocítil jak chutná koupel v divoké vodě.

Do roku 1975 měl Petr větší mezinárodní úspěchy ve sjezdu, kde získal 3 zlaté medaile. Ale v roce 1975 na mistrovství v jugoslávské Skopji se tato tradice změnila. MS ve sjezdu se konalo na řece Radica asi 100 km od Skopje v úzkém kamenitém řečišti, kterým navíc protékalo málo vody.

Petr se při oficiálním tréninku vklínil mezi kameny a zvrhnul. Při pokusu o eskymáka, nebo při opuštění loďe si způsobil krvácení do šikmého svalu břišního. Tím byl konec nadějím ve sjezdu ač byl Petr ve formě jako v dobách největší slávy. Přes zranění to zkusil, vedl v závodě, ale musel vzdát, což nikdy předtím neudělal. Naštěstí se podařilo lékařům výpravy dát Petra zdravotně do pořádku tak, že mohl po výborné jízdě získat nejen titul mistra světa ve slalomu, ale ještě dopomohl svým kolegům Iřešňákovi a Radilevi k vítězství v hlídce. Tím získal Petr 7 zlatých medailí z mistrovství světa, překonal tak svého předchůdce legendárního Jiraska i Ludmilu Polesnou, která byla první gratulantkou a vyrovnal rekord Manfreda Schuberta z NDR.

V anketě o nejlepšího sportovce v roce 1975 3. místo.

V roce 1976, který byl rokem přípravy na MS 1977, se jel evropský pohár, kterého se zúčastnilo i slalomové družstvo ČSSR. Petr v něm obsadil 3. místo a dokázal, že umí na mezinárodních závodech zajet, i když se mu na domácích nedařilo tak, jak by chtěl.

Při kvalifikačním závodě v roce 1976 ve Špindlerově Mlýně se Petr zranil na rameni a musel do nemocnice. Ruka ho bolela, ještě v červnu v Rakousku na závodech před mistrovstvím světa. Ale dokázal zajet 4. místo a tak si zajistil místo na seoustředění ve Spittalu.

Při soustředění ho ale rameno moc neposlouchalo a tak víc plaval než jezdil. Někteří členové ho již odepsali.

V roce 1977 byl rozhodující kvalifikační závod opět na Labi pod Špindlerovým Mlýnem, Petr překonal sám sebe a jako 4. loď se kvalifikoval na MS.

Na mistrovství světa zvítězil svou rychlou a technickou první jízdou, kterou už se nepodařilo žádnému ze soupeřů překonat. Bylo to jeho první vítězství v tomto roce, ale bylo to vítězství nejcennější, znamenalo titul mistra světa ve slalomu, již druhý a osmou zlatou medaili v pořadí. Tím překonal Petr i Manfreda Šhuberta a stal se nejbohatším kanoistou všech dob na získání zlatých medailí. Ve Spittalau nebylo oslavovanějšího vítěze, všichni mu jeho vítězství přáli.

Na další MS 1979 už Petr svůj titul obhajovat nejel a tak se uzavřela jedna kapitola v naší sportovní historii.

Ani po získání 8 titulů mistra světa se Petr nestal sportovcem roku, to jenom dotvrzuje to, že v anketě se promítá hodně popularita jednotlivých sportů.

Kromě sportovních výsledků se Petr věnoval i konstrukci a stavbě nových úspěšných lodí. Od roku 1973, kdy poprvé prarazili s lodí JaPe, vytvořili společně s Jarosem Radilem pro každé mistrovství světa nové kopyto, nový zlepšený model JaPe, který potom vyráběl Sportservis Plzeň a tím pomáhali zvyšovat úroveň celého našeho vodního slalomu.

Po roce 1977 se Petr rozhodl skončit s aktivní činností a rozhodl se pracovat ve funkci trenéra. Začal studovat trenérskou školu. Ale potom mu byla tato práce znemožněna, tak začal po roce přestávky opět závodit a chtěl se kvalifikovat na MS 1979 v Kanadě. To se mu již ale nepodařilo, neboť měl pro svůj věk přísnější nominační kritéria než mladí závodníci.

V roce 1979 odešel z Dukly Brandýs a nyní žije v Českých Budějovicích.

Foto č. 33

To co dokázal Petr, je ojedinělé, úžasné a asi nikdy nepřekonatelné. V roce 1967 mistr světa a v roce 1977 opět a mezitím ještě 6x, to je jedna z největších osobností v dějinách světového vodního slalomu. Úžasná schopnost koncentrovat se a zvítězit v nejdůležitějším závodě roku, to byl Petr Sedemka. /178/

Karel Třešňák

21. 2. 1949

Foto č. 34

Karel Třešňák na Labi ve Špindlerově Mlýně v závodě EP
v r. 1978

Z turistického oddílu při druhé ZDŠ v Karlových Varech se vytvořilo družstvo karlevarských vodních slalomářů a mezi nimi byl i Karel Třešňák.

Agilní oddíl RH Karlovy Vary měla celou řadu výborných vodních slalomářů. Byli mezi nimi Trmal, Kumpfmüller, manželé Pánkovi a další. Pod vedením Trmala a Kumpfmüllera dělal Karel své první slalomové krůčky. Hlavním motivačním mezníkem byla medaile z dorosteneckého přeboru ČSSR v roce 1964 v Rájeckých Teplicích.

Po zisku této bronzové medaile se Karel začal speciali-

zovat pouze na vodní slalom. Předtím běhal a sjezdoval na lyžích za Slovan Karlovy Vary a hrál hokej za Slavii Karlovy Vary.

Jeho výkony a výkony, kterých dosáhl se Sedomkou a Radilem byly jednou z nejúspěšnějších kapitol naší kanoistiky. Vezili společně mnoho medailí z mistrovství světa a z Evropského poháru. Patřili ke světové špičce nejen v jízdě na vodě, ale i v konstrukci nových lodí. Lodě IGI a JaPe byly na svou dobu velmi progresivní a naši závodníci určovali v tomto směru světový vývoj v těchto letech. Velmi dobré podmínky, které jim poskytovala Dukla Brandýs a silná domácí konkurence je vynesly až na světovou špičku.

Nejllepším Karlovým výsledkem byly bezesporu dva tituly mistra světa ve slalomových hlídkách. Je to docela ojedinělá věc, když hlídka ve stejném složení zvítězí 2x za sebou na MS jako oni.

Pochopitelně cenu mají všechny medaile a tak nemůžeme pominout ani stříbrnou a bronzovou ze závodu jednotlivců na MS. Když začínal Karel jezdit, tak končil "Olaf" Jirásek, pokrok v technice i ve stavbě lodí a výstroji je velmi patrný a proběhl jen za jednu generaci. Stačí jen srovnat fotografii Vladimíra Jiráska a Karla Třešňáka při jízdě na vodě a rozdíl je vidět na první pohled.

Velmi oceňuji konstruktéry lodí IGI (Třešňák, Gába, Tichý) a JaPe (Jarda Radil a Petr Sedomka), jejich konstrukční schopnosti byly důležité pro jejich úspěchy v roce 1971 - 1979.

Zdeněk Fífka
3. 11. 1942 Praha

Foto č. 35

Tři významné osobnosti, které se podílely na rozvoji vodního slalomu. Odleva: Zdeněk Fífka, Tibor Sýkera, Jaroslav Pospíšil - předseda STK v sedmdesátých letech.

Se slalomem začínal ve vodáckém kroužku odborného učiliště SPZ ve Vysečanech na Harfě v roce 1957. Tento kroužek vedl A. Pípal. Byl to vlastně turistický oddíl se zaměřením ke slalomu. Zpočátku jezdili na pramicích, později na loďkách vypůjčených od starších členů oddílu.

Závodit začal za ČKD Stalingrad v roce 1958. V oddíle bylo 15 členů pod vedením A. Pípala. Kdo chtěl jezdit a závodit musel si postavit svou loď, jejíž stavba trvala asi 14. dní.

V roce 1959 si vyjel I. VT na C1 a jezdil také C2 s Behumilem Vlčkem. V roce 1961 nastoupil základní vojenskou službu v Bechyni. V té době se teprve začínalo s organizováním slalomářské Dukly v Bechyni. Závodníci mohli trénovat až v době osobního volna. Přesto se již v roce 1962 dostal do reprezentačního družstva na C1.

Po ukončení své závodní dráhy, bohaté na úspěchy (5 medailí z MS, z toho 2 tituly mistra světa) v roce 1971 ze zdravotních důvodů se začal věnovat trenérské práci v ASD ved. slalom v Bechyni. Vystudoval dálkově gymnasium v Táboře a potom trenérskou školu při FIVS UK. Již v roce 1971 zpracoval metodiku speciální přípravy pro ASDVS. To v té době znamenalo značný pokrok a vlastně výchozí bod soustavné a plánovité práce, neboť do té doby trénoval každý víceméně jak uznal za vhodné.

V roce 1972 byl jmenován zodpovědným trenérem reprezentačního družstva. Tuto funkci úspěšně vykonává až dodnes. Za to mu byl udělen titul Vzácný trenér.

Výsledky na MS 1965 Spittal

1. místo 3 x C2 m sjezd
2. místo C2 slalom
3. místo C2 sjezd

MS 1967

1. místo C2 sjezd
2. místo 3 x C2 sjezd

Těchto úspěchů dosáhl s partnerem Jiřím Dejlem. Na základě těchto výsledků se stal zasloužilým mistrem sportu. /180/

Jaroslav Radil

Vynikal výbornou technikou pádlování a jejím rozvojem, neustále vymýšlel nové záběry, to byla jeho specialita. Podle slov Karla Iřešňáka: "Byl to největší kouzelník na vodě jakého jsem kdy viděl".

Byl také vynikajícím konstruktérem lodí a spolu s Petrem Sedomkou byl strůjcem slávy lodí JaPe. Od roku 1973 až do roku 1979 vytvořili téměř na každou sezónu nový model lodí Jape.

/179/

Kalaš Milan

Brejcha Jaroslav

Byli vynikajícími závodníky na C2 a získali titul mistra světa v roce 1965 ve slalomové hlídce. Nyní se již od konce 60-tých let zabývají konstrukcí a výrobou lodí ve Sportservisu Plzeň. Velmi je oceňuji za snahu udržet krok se světovým vývojem i na tomto poli, přestože podmínky nejsou vždy lehké. Hlavní brzdou vývoje je v současné době nedostatek kvalitního materiálu pro výrobu závodních lodí, které by mohly konkurovat zahraničním výrobkům.

Milan Kalaš byl na počátku 70-tých let trenérem kategorie C2 v reprezentačním družstvu.

Jiří Reul

Je předsedou komise vrcholového sportu v posledních letech.

Sýkora Tibor

Výborný závodník na C1 a konstruktér lodí. Je naším zástupcem v ICF ve slalomové komisi v 70-tých letech.

Gut Jiří

Vynikající závodník v kategorii C1 sjezd. Jediný specialista sjezdař u nás, kterému se podařilo prosadit v mezinárodním měřítku. Byl třetí na MS 1973 na Muotě.

Byl konstruktérem mnoha nových lodí C1. Nejúspěšnější byly jeho sjezdovky "Delfina". Jedna byla v 80 cm provedení a po změně předpisu o šířce lodí 70 cm široký druhý typ. Na této lodi získal Oldřich Blažíček bronzovou medaili na MS 1977 ve Spittalu v Rakousku.

Výčet osobností by nebyl úplný, kdybych se nezminil o rozhodčích bez kterých by se slalom neobešel. Jako jsou na př.: Jiří Procházka, manželé Mrázovi, Horákevi, Rabanovi, Vaníčková, Pospíšil, Kappl, Sirotek, Polesný.

4. ZÁVĚR

Vodní slalom se vyvinul v lůně kanoistiky v době, kdy hlavní náplní kanoistiky přestala být turistika a v souvislosti s ní distanční závody na přírodních peřejnatých vodách a hlavní náplní se staly rychlostní závody na klidných vodách. Jako reakce na tento vývoj se vyvinul vodní slalom. Časově to spadá do období I. mistrovství Evropy v Preze v rychlostní kanoistice v r. 1933, které tento vývoj značně ovlivnilo a urychlilo.

Vodní slalom vznikl v alpských zemích a k nám byl přenesen brněnskými vodáky v čele s Fr. Smutným, kteří se s ním seznámili při prázdninovém sjíždění Salice a Enže. Brněnští vodáci také uspořádali první slalom u nás v Brně v r. 1937, přeložili pravidla a starali se o jeho rozšíření za vydatné pomoci svazového kapitána Oty Výlety. Slibný vývoj přerušuje válka, takže I. ME ve slalomu, plánované v alpských zemích už před válkou se uskutečňuje za naší účasti až v r. 1947. Na počátku svého vývoje u nás prodělával slalom velmi obtížnou cestu, měl řadu nepřátel, zejména z řad vyložené rychlostních oddílů. O své rovnoprávné postavení po boku rychlostní kanoistiky dlouho těžce bojoval. Bylo to dáno také tím, že podmínky, ve kterých se tělesná kultura a sport v té době rozvíjely, nebyly pro jeho další rozvoj příznivé. Skutečným mezníkem ve vývoji slalomu ve světě, ale hlavně u nás bylo I. MS v Ženevě 1949 a potom hlavně změny politicko-sociální a organizační, které se staly pod vlivem únorových událostí v roce 1948, kdy došlo k zásadní změně v přístupu ke sportu a tělesné kultuře vůbec. Sportu a TK je od té doby přikládán daleko větší význam, než tomu bylo kdýkoliv předtím. Od tohoto mezníku nastává skutečný rozvoj slalomu a jeho postupná specializace s oddělením od rychlostní kanoistiky vůbec. Vzniká speciální technika, speciální lodě, speciální trénink. Z původních rychlostních závodníků, kteří také jezdili slalom, se stávají slalomáři, kteří také ještě jezdí rychlostní závody a nakonec v první polovině padesátých let slalomáři specialisté. Po roce 1954 na základě naší účasti na závodech na skutečně divoké vodě v Rakousku na Salici a Enži dochází k vyhledávání obdobných tratí i u nás a tak vzniká zejména trať ve Špindlerově Mlýně, Loučovicích a Lipně, v pozdější době na Jizeře a Kamenici. Od roku 1953 se datuje též postupný rozvoj sjezdu na divokých vodách.

Od I. MS v Ženevě jsme prošli dlouhou cestu, kdy průkopníci tohoto sportu u nás museli v potu tváře každodenního tréninku najít zcela novou techniku na kanoi a kajaku speciálně slalomovou, odlišnou od techniky rychlostní. Tato technika se postupem času stala nejlepší technikou na světě a všichni se od nás učili. Od Ženevy stoupá naše výkonnost postupně přes Štýr a Merano, kde získáváme poprvé prvenství v celkovém hodnocení národů až k Tacenu, který je prvním vrcholem. Pak se dostávají do čela závodníci NDR, původně naši žáci, a jejich prvenství trvá od Augsburgu přes Ženevu, Drážďany a oba Spittaly, aby se síly vyrovnaly na Lipně. Ve Francii o dva roky později jsme při neúčasti NDR opět v čele, ale od té doby přes Meran, Muotu, Skopji a Spittal jsou v čele opět závodníci NDR. Neže stabilně druhé postavení ohrožuje někdy NSR. Největším úspěchem NDR a naším největším neúspěchem v historii slalomu jsou výsledky z OH v Mnichově, kdy byl slalom poprvé a zatím naposledy zařazen na pořad OH. Zařazení slalomu na OH příznivě ovlivnilo stavbu umělých tratí pro tento sport. Nepříznivý vliv mělo v některých zemích a i u nás na rozvoj sjezdu, který na programu OH nebyl.

Vodní slalom je nejúspěšnějším naším sportem. Z žádného jiného sportovního odvětví nebylo přivezeno z MS tolik medailí, jako právě z vodního slalomu. A přece tato skutečnost nebyla využita ve prospěch slalomu. Obsazování MS i v blízkých zemích není zdaleka plným počtem závodníků v kategoriích, není obsazováno specialisty na slalom a specialisty na sjezd. Neopék výpravy jsou čím dál tím skromnější. To je největší brzda dalšího rozvoje slalomu a sjezdu. Jinek by už tak výborné výsledky mohly být daleko lepší.

Dalšímu rozvoji slalomu by prospělo trvalé zařazení do programu OH. Nyní se jedná o zařazení v r. 1984 v USA.

Z rozhodujících funkcionářů, kteří měli na rozvoji slalomu největší podíl lze jmenovat, mimo již zmíněného zakladatele Smutného a svaz. kapitána Výlety, dlouholetého předsedu ICF JUDr. Popela a Jana Šulce, odborníka ve všech oblastech slalomu, zejména však pravidel a slalomové techniky. Jeho kniha "Vodní slalom" je první tohoto druhu na světě. V rozvoji terénu divokých vod pak MUDr. Zdenka Matějovského.

Nejvýznačnější závodníky lze rozdělit do tří období. Do padesátých let patří průkopníci od Felixe přes Niče, Šulcovi, až ke Skolilovi a Jiráskovi. Toto období zasahuje částečně až do let šedesátých. Šedesátá léta patří suveréně téměř legendární Lídě Veberové-Polesné. Její vrchol je v r. 1969 v Bourg St. Maurice. K ní se úspěšně řadí někteří další závodníci zejména Beneš, Pospíchal, Valenta-Stech a Svoboda. Sedmdesátá léta pak patří zejména Sodomkovi, k němuž se řadí Třešňák a další závodníci CI.

Osu celého vývoje slalomu a sjezdu tvoří tedy z hlediska nejvýznamnějších závodníků

Nič - Jirásek - Polesná - Sodomka.

5. POUŽITÁ LITERATURA A PRAMENY

Literatura

1. Jan Šulc: Vodní slalom 1956
2. Kanoistika - učebnice pro školení rozhodčích všech tříd 1961
3. 30 let československého vodního slalomu
4. Ludmila Sirotková: Vývoj vodního slalomu v Československu do roku 1969 - dipl. práce FTVS UK září 1970
5. Od Ženevy k Ženevě 1960 Praha
6. Encyklopedie tělesné kultury - 1. díl Praha
7. Rus - Syrovátka: Kanoé a kajak Praha. Příloha nové tělesné výchovy 1935, str. 30
8. Luther: Paddel sport und Flusawandern Stuttgart 1924
9. Kanoé a kajak č. 7/37 Fr. Smutný: Slalom str. 76-78
10. Kanoé a kajak č. 1/36 Fr. Smutný: Další podrobnosti o slalomu
11. Camping - Touring - Canoe č. 6/59
12. Österreichische paddel sport r. 1958 č. 11/12
rakouský svazový časopis
13. Kanoé a kajak 1935 č. 3, Zprávy z ciziny
14. Kanoé a kajak 1937 č. 4 Fr. Smutný: Slalom vodáků KČST
15. Kanoé a kajak 1938 č. 1 Fr. Smutný: Slalom a gymnastika
16. MTVS f. kanoistika krab. č. 13 105/37
17. MTVS f. kanoistika krab. č. 2
18. Kanoistika - Praha 1954
19. Österreichischer kajak sport číslo 5/6 1937
I. Starts und Verbundmeisterschaft im kajak slalom in
Österreich str. 52-55
20. MTVS f. kanoistika krab. č. 6 1936
21. MTVS f. kanoistika krab. č. 10
22. MTVS f. kanoistika krab. č. 11 zpráva svazového kap. 1945
23. MTVS f. kanoistika krab. 11, 1/45
24. MTVS f. kanoistika krab. 11
25. Lodní sporty 1949, roč. 1, č. 1, str. 8.: Pětiletý plán čs.
vodáků
26. Lodní sporty, č.3, 1951, č. 1, str. 14: Rozřidovací tabulky
závodníků a závodnic ve vodním slalomu
27. Lodní sporty 1953, č. 5, str. 70-71: Slalomáři v Jeroměři
28. Lodní sporty č. 8-9, 1953, str. 113-131: Československo po-
ráží NDR ve vodním slalomu a je nejúspěšnějším státem na
III. MS

29. Lodní sporty 1954, č. 9-10, str. 269-289: Českoslovenští vodáci slalomáři v Rakousku
30. Lodní sporty 1955, č. 5, str. 142-143: Slalomáři na divokých vodách
31. Lodní sporty 1957, č. 7, str. 210-216: Nejkrásnější divoká voda Evropy je v Čechách
32. LS č. 6/1955, str. 178-182: Vítězství o jediný bod
33. LS č. 8/1955, str. 227: Československo opět prvním národem světa ve vodním slalomu
34. LS č. 9/1955, str. 267 - 277: IV. mistrovství světa ve vodním slalomu
35. LS č. 1/1956, str. 21: První československá kanoé z umělé hmoty
36. LS č. 8/1956, str. 179-181: Naši slalomáři opět ve Cvikově
37. LS č. 8/1956, str. 236: Co nám daly závody na Dunajci
38. LS č. 8/1956, str. 237-9: Úspěšný Meran
39. LS č. 10/1956, str. 304-309: Naši i cizí slalomáři v Rakousku
40. LS č. 9/1957, str. 266-276: V. mistrovství světa ve vodním slalomu v Augsburgu
41. LS č. 11/1957, str. 340-341: Mezi brankami v dešti
42. LS č. 6/1958, str. 164: Hrdinství nevymřelo
43. LS č. 7/1958, str. 211-214 Špindlerův Mlýn 58
a č. 8/1958, str. 232-234: Mistrovství ČSR ve slalomu
44. LS č. 10/1958, str. 303-307: Mistrovství ČSR ve vodním slalomu
45. Vodní sporty č. 5/1959, str. 15: Mezinárodní slalom na Cvikovské muldě
46. VS č. 6/1959 str. 16-17: Na Labi potřetí mezinárodně
47. VS č. 8/1959, str. 12-19: Ženeva
48. VS č. 9/1959 str. 16-17: Mistrovství ČSR na divokých vodách
49. VS č. 9/1959, str. 18-19: 12 národů v Ženevě
50. VS č. 10/1959, str. 12: Po celostátním plénu
51. VS č. 1/1960, str. 4: Vodní slalomář nejlepším sportovcem roku
52. VS č. 1/1960, str. 24-25: Obrázky s textem
53. VS č. 4/1960, str. 9: Mistrři sportu v kanoistice
54. VS č. 6/1960: Po čtvrté na Labi mezinárodně str. 8-10 c.d.
ze strany 10
55. VS č. 8/1960, str. 4-5: Naši slalomáři v Rakousku úspěšní

56. VS č. 8/1960, str. 7-8: Překvapivé výsledky na mistrovství ČSSR ve slalomu, c.d. str. 7
57. VS č. 2/1961, str. 16: Chceme obětát v Drážďanech
58. VS č. 6/1961, str. 16-17: Cvikov dobrým příslibem pro Drážďany
59. VS č. 7/1961, str. 16-18: Generálka na MS u Michlova Mlýna, c.d. str. 18
60. VS č. 9/1961, str. 16-21: NDR a ČSSR velmocemi na divokých vodách, str. 25: Opět úspěchy na divokých vodách, c.d. str. 20
61. VS č. 10/1961, str. 23-26: První československá zlatá na kajaku mužů
62. VS č. 11/1961, str. 16: Ve víru o tituly
str. 17: V Loučovicích o krok vpřed
63. VS č. 7/1962, str. 16-19: Labe ze všech nejúspěšnější
64. VS č. 5/1962, str. 17: Emil Ascher
65. VS č. 5/1962, str. 26: Černý, Zvěřinová
66. VS č. 3/1962, str. 12-14: Slalomáři vzkoušejí nový žebříček
67. VS č. 9/1962, str. 18-19: Letošní Spittal generálkou na mistrovství světa 1963
68. VS č. 10/1962, str. 20-22: Pod šumavským mořem dvakrát o tituly, str. 23
69. VS č. 7/1963, str. 132-134: "Špiadl" ze všech nejmokřejší
70. VS č. 8/1963, str. 160-161: "Labe" podruhé jubilejně
71. VS č. 9/1963, str. 177-187: Z Tacenu do Spittalu. MS 1963 ve vodním slalomu. Malé postřehy z velké cesty
72. VS č. 10/1963, str. 214-215: Sjezdové radosti i zklamání
73. VS č. 1/1964, str. 8-9: Spittal očima západní Evropy
74. VS č. 5/1964, str. 114-115: Nová tvář cvikovského slalomu
75. VS č. 5/1964, str. 116-117: Na Labi o tituly mistrů ČSSR i o úspěch na MS 1967
76. VS č. 6/1964, str. 140-141: Nevydařená generálka na MS v Merenu
77. VS č. 7/1964: Prvně ve Francii na divokých vodách str. 160
78. VS č. 8/1964, str. 188-189: MR ČSSR opět v Karlových Varech
79. VS č. 7/1965, str. 206-209: Zkouška na Labi a předehrou ve Cvikově
80. VS č. 9/1965, str. 278-279: Spittal 6+9+2
81. VS č. 1/1966, str. 18-23: Ohlédnutí ze Špindlem
O Spittalu odjinud

82. VS č. 10/1965, str. 306-308: Pod lipnem na výbornou,
Labe nebo Vltava
83. VS č. 2/1966, str. 52-55: Slalom brýlemi statistiky
84. VS č. 3/1966, str. 79: Byli naši kajakáři ve Spittalu
neúspěšní
85. VS č. 6/1966, str. 180-181: Kajakáři byli opravdu neúspěšní
86. VS č. 8/1966, str. 248: Tacen 66
87. VS č. 9/1966, str. 274-275: Slalomáři na toulkách
88. VS č. 10/1966, str. 306-307: Generálka na VS
89. VS č. 6/1966, str. 177: Cvikov
90. VS č. 2/1966, str. 14: Již za 5 měsíců
91. VS č. 7/1967, str. 14: Budou hájit barvy ČSSR
92. VS č. 8/1967, str. 16-20: 4 zlaté z Lipna, 3 zlaté ze
Špindlerova Mlýna
93. VS č. 9/1967, str. 22-23: Slalomový dorost vítězně nad NDR
94. VS č. 11/1967, str. 22: 30 let vodního slalomu v ČSSR
95. VS č. 12/1967, str. 15-16: Rok 1967 byl úspěšný
96. VS č. 1/1968, str. 18-20: Rok 1967 byl úspěšný
97. VS č. 8/1968, str. 20: NDR-ČSSR ve slalomu juniorů 135:83
98. VS č. 8/1968, str. 18-19: NSR-ČSSR - 105:74
99. VS č. 9/1968, str. 16-18: O tituly mistrů ČSSR opět na lipně
100. VS č. 10/1968, str. 16-19: Savojská generálka
101. VS č. 3/1969, str. 16-17: Začátek slalomové sezóny
102. VS č. 3/1969, str. 18-19: Nad mistrovstvím ČSSR ve slalomu
a sjezdu
103. VS č. 4/1969, str. 16-19: Úspěch i varování
104. VS č. 5-6/1969, str. 33-34: Dozvuky Francie
105. VS č. 5-6/1969, str. 35-37: Na okraj výsledků
106. VS č. 5/1970, str. 23: Doubavka nám svědčila
107. VS č. 5/1970, str. 23: Na zkušenou do NDR
108. VS č. 6-7/1970, str. 26: Všichni myslí na Augsburg
109. VS č. 5/1971, str. 12: Slalom podle nových pravidel
110. VS č. 3/1971, str. 10-11: Kvalifikace v peřejích
111. VS č. 1/1971, str. 11: Vodní slalom před Augsburgem
112. VS č. 4/1971, str. 12-13: Slalom podle nových pravidel
113. VS č. 2/1971, str. 9: Kongres ICF volby, pravidla, stanovy
114. VS č. 8-9/1971, str. 18-21: Dvě zlaté - Koudelovi a Sodomka
115. VS č. 10/1971, str. 10: Merano 1971
116. VS č. 11/1971, str. 12-13: Zastávka v Augsburgu

117. VS č. 10/1971, str. 12: Přivezeme medaile i z OH
118. VS č. 7/1972: Dostali jsme výstrahu včas
119. VS č. 11/1972, str. 15: Slalomářům se premiéra nevyvedla
120. VS č. 3 a 4/1973: Přinese divoká voda opět drahé kovy?
121. VS č. 8/1973: Očima trenéra kajákářů
122. VS č. 9/1973, str. 12: ČSSR-NDR-Polsko ve slalomu
123. VS č. 5/1974, str. 11: Čertovy proudy pokořeny
124. VS č. 10/1974, str. 11: Evropský pohár slalomářů
125. VS č. 9/1974, str. 11: Slalomáři na cestách
126. VS č. 10/1974, str. 10: 50 let světové kanoistiky a vodní slalom
127. VS č. 9/1975, str. 11: Skopje očima z druhého břehu
128. VS č. 9/1975, str. 9: Medaile z horké Makedonie
129. VS č. 11/1975, str. 11: Úspěch mladých na Muldě
130. VS č. 8/1976, str. 9: Trojčlenní juniorů
131. VS č. 11/1976, str. 9: Úspěch singlkanoistů
132. VS č. 11/1976, str. 10: Sjezdaři na Labi
133. VS č. 2/1977, str. 9: Nová pravidla kanoistiky
134. VS č. 7/1977, str. 9: Tak se připravovali slalomáři
135. VS č. 9/1977, str. 9: Sedm medailí ČSSR
136. VS č. 1/1978, str. 12: Spittal očima diváka
137. VS č. 2/1978, str. 12: Spittal očima diváka
138. VS č. 8/1978, str. 11: Mulda, Lebe a EP
139. VS č. 10/1978, str. 12; EP na divoké vodě
140. VS č. 5/1978, str. 9: Tatarský slalom
141. VS č. 2/1963, str. 44-45: Dosaďadní rozvoj ejazdu na divokých vodách v ČSSR
142. VS č. 11/1979, str. 10: Už na OH 1984?
143. VS č. 2/1955, str. 36: JUDr. Karel Popel - 50 let
144. VS č. 2/1970, str. 25: Další jubileum Karla Popela
145. VS č. 1/1972, str. 11: Za Karlem Popelem
146. The river masters - William T. Endicott, Washington 1978
147. Bosák a kol.: Stručný přehled vývoje sportovních odvětví v Československu, I. díl, Praha: Olympia 1969, str. 16-58
148. Zpracoval jsem podle rozhovoru s J. Dřevem
149. VS č. 2/1970, str. 25: Jubileum Oty Výlety
150. VS č. 9/79, str. 9: Poprvé za mořem
151. Čs. sport 11. 7. 1970

152. Čs. sport 21. 7. 1970
153. VS č. 9/72, str. 9: Převaha olympioniků
154. VS č. 9/73, str. 10: Mezinárodně v Čertových proudech
155. VS č. 3/75, str. 10: Za Otakarem Výletou
156. VS č. 8/75, str. 10: Zmrzlé lipno
157. VS č. 2/76, str. 11: Sodomka třetí
158. Podle rozhovoru s J. Šulcem
159. Sestavil jsem podle korespondence s V. Teklým
160. Sestavil jsem podle korespondence a rozhovoru s J. Šulcem
161. Sestavil jsem podle rozhovoru s V. Ničem.
162. Sestavil jsem podle rozhovoru s V. Jiráskem a doplnil podle Vodních sportů, jak je uvedeno
163. Podle korespondence a rozhovoru s Renátou Knýovou
164. Podle rozhovoru s Dmitrijem Skolilem.
165. Podle korespondence s M. Šulcovou
166. Podle korespondence s A. Pípaem
167. VS č. 10/59, str. 16 c.d.
168. VS č. 5/60 str. 11 c.d.
169. Celý medailónek jsem sestavil na základě korespondence a rozhovorů s Ludmilou Polesnou a za přispění Vodních sportů, jak je uvedeno.
170. Podle rozhovoru a korespondence s M. Svobodou
171. Podle rozhovoru se Zd. Košťálem
172. Podle rozhovoru s Dimitrijem Skolilem
173. Podle rozhovoru a korespondence s Václavem Horynou
174. Podle výsledků z MS
175. Podle korespondence s A. Dubovským
176. Čs. sport 15. 12. 1967
177. Jihočeská Pravda 13. 10. 1972, c.d. z článku L. Polesné
178. Celý medailónek jsem sestavil podle rozhovoru s Petrem Sodomkou a na základě denního tisku - jak je uvedeno
179. Podle rozhovoru a korespondence s Karlem Třešňákem
180. Sestaveno podle korespondence se Zdenkem Fífkou.

6. PŘÍLOHY - ZPRACOVANÉ VÝSLEDKY MS, MR
A CELOSTÁTNÍCH ŽEBŘÍČKŮ

Příloha č. 1.

USPOŘÁDANÁ MISTROVSTVÍ SVĚTA

S l a l o m

S j e z d

1. 1949	Genf	Švýcarsko			
2. 1951	Steyer	Rakousko			
3. 1953	Merano	Itálie			
4. 1955	Tacen	Jugoslávie			
5. 1957	Augsburg	NSR			
6. 1959	Genf	Švýcarsko	I.	Treignac	Francie
7. 1961	Dresden	NDR	II.	Dresden	NDR
8. 1963	Spittal	Rakousko	III.	Spittal	Rakousko
9. 1965	Spittal	Rakousko	IV.	Spittal	Rakousko
10. 1967	Lipno	ČSSR	V.	Špindl. Mlýn	ČSSR
11. 1969	Bourg St. Maurice	Fr.	VI.	Bourg St. M.	Francie
12. 1971	Merano	Itálie	VII.	Merano	Itálie
13. 1973	Muotathal	Švýcarsko	VIII.	Muotathal	Švýcarsko
14. 1975	Skopje	Jugoslávie	IX.	Mavrovo	Jugoslávie
15. 1977	Spittal	Rakousko	X.	Spittal	Rakousko
16. 1979	Jonguiére	Kanada	XI.	Desbiens	Kanada

Příloha č. 2.

UMÍSTĚNÍ ČESKOSLOVENSKÝCH ZÁVODNÍKŮ

NA MS PODLE KATEGORIÍ

/Mistři světa a umístění našich závodníků /

	<u>Cl</u>	<u>S l a l o m</u>
1949	1. D'ALENCON Francie	<u>3. Brzák</u> , 5. Purchart, 6. Karlík, 8. Nič, 9. Kudrna
1951	1. DUSSUET Francie	<u>2. Nič</u> , <u>3. Váňa</u> , 4. Pecka, 5. Čihák, 6. Šulc
1953	1. DUSSUET Francie	<u>2. Nič</u> , <u>3. Jirásek</u> , 4. Jánský, 8. Šulc, 16. Čihák
1955	<u>1. JIRÁSEK</u> ČSSR	<u>2. Beneš</u> , 4. Hradil, 7. Podaný
1957	1. SCHUBERT NDR	4. Jirásek, 7. Hradil, 15. Beneš
1959	<u>1. JIRÁSEK</u> ČSSR	4. Janovský, 7. Beneš
1961	1. SCHUBERT NDR	<u>2. Pospíchal</u> , 4. Janovský, 5. Sýkora, 7. Pollert
1963	1. SCHUBERT NDR	5. Janovský, 6. Beneš, 9. Pospíchal, 14. Jirásek
1965	1. KLEINERT NDR	<u>2. Beneš</u> , 5. Pospíchal, 9. Vočka, 14. Janovský
1967	1. PETERS NSR	<u>3. Kumpfmüller</u> , 4. Sodomka, 7. Pospíchal, 8. Vočka
1969	1. PETERS NSR	<u>3. Pulec</u> , 8. Kadaňka, 10. Vočka
1971	1. KAUDER NSR	<u>3. Sodomka</u> , 8. Třešnák, 12. Pulec, 27. Vočka

Příloha č. 2. - pokračování

- 1973 1. EIBEN NDR
2. Třešňák, 4. Sodomka, 12. Radil
- 1975 1. SODOMKA ČSSR
2. Radil, 4. Červenka, 5. Třešňák
- 1977 1. SODOMKA ČSSR
3. Třešňák, 11. Radil, 14. Gába
- 1979 1. LUGBILL USA
9. Gába, 15. Třešňák, 24. Blažíček, 30. Toupalík

C1 S j e z d
==

- 1959 1. SCHUBERT NDR
Závodníci ČSSR nestartovali.
- 1961 1. SCHUBERT NDR
6. Pospíchal, 11. Polesný, 12. Janovský, 13. Sýkora
- 1963 1. GROBAT Švýcarsko
3. Pospíchal, 8. Beneš, 14. Jirásek, Janovský vzdal
- 1965 1. KLEINERT NDR
2. Vočka, 5. Pospíchal, 8. Janovský, 10. Beneš
- 1967 1. SODOMKA ČSSR
3. Vočka, 8. Kumpfmüller, 16. Pospíchal
- 1969 1. BOUDEHEN Francie
2. Sodomka, 6. Kadaňka, 14. Fifka
- 1971 1. SODOMKA ČSSR
5. Třešňák, 7. Vočka, 15. Pulec
- 1973 1. HEINEMANN NSR
3. Gut, 4. Sodomka, 9. Třešňák, 19. Radil
- 1975 1. VERGER Francie
4. Gut, 11. Červenka, 12. Třešňák
- 1977 1. LIBUDA NSR
3. Blažíček, 6. Červenka, 10. Gába, 11. Gut

Příloha č. 2 . - pokračování

1979 1. VERGER Francie
14. Blažíček, 20. ěoupalík, 21. Třešňák, 23. Gába

3 x C1 S l a l o m

1949 1. FRANCIE
2. ČSR /Brzák, Purchart, Karlík/
1951 1. ČSR /Nič - Váňa - Čihák/
1953 1. ČSR /Nič - Jirásek - Jánský/
1955 1. ČSR /Jirásek - Beneš - Hradil/
1957 1. NSR
3. ČSSR /Jirásek - Beneš - Hradil/
1959 1. ČSSR /Jirásek - Janovský - Beneš/
1961 1. ČSSR /Sýkora - Pollert - Pospíchal/
1963 1. NDR
4. ČSSR /Beneš - Pospíchal - Janovský/
1965 1. ČSSR /Beneš - Pospíchal - Vočka/
1967 1. ČSSR /Sodomka - Kumpfmüller - Pospíchal/
1969 1. NSR
2. ČSSR /Kadaňka - Pulec - Sodomka/
1971 1. NDR
3. ČSSR /Sodomka - Třešňák - Pulec/
1973 1. ČSSR /Třešňák - Sodomka - Radil/
1975 1. ČSSR /Sodomka, Třešňák - Radil/
1977 1. NDR
3. ČSSR /Sodomka - Třešňák - Radil/
1979 1. USA
3. ČSSR /Gába - Třešňák - ěoupalík/

Příloha č. 2. - pokračování

3 x C1
=====

S j e z d

- 1963 1. ČSSR /Jirásek - Pospíchal - Janovský/
1965 1. NDR
2. ČSSR /Pospíchal - Janovský - Vočka/
1967 1. ČSSR /Sodomka - Kumpfmüller - Pospíchal/
1969 1. NSR
2. ČSSR /Fifka - Sodomka - Vočka/
1971 1. NSR
2. ČSSR /Sodomka - Třešňák - Vočka/
1973 1. NSR
2. ČSSR /Gut - Sodomka - Třešňák/
1975 1. NSR
3. ČSSR /Třešňák - Červenka - Gut/
1977 1. FRANCIE
2. ČSSR /Blažíček - Červenka - Gába/
1979 1. FRANCIE
4. ČSSR /Gába - Toupalík - Blažíček/

x/
K1 muži
=====

S l a l o m

- 1949 1. EITERERER Rakousko
7. Fiala, 11. Jeschke, 13. Valeš Zd., Valeš J. vzdal.
1951 1. FRÜWIRTH Rakousko
14. Duffek, 18. Jánský, 29. Skolil, 34. Jeschke
1953 1. KIRSCHBAUM NSR
12. Cibák O., 24. Jeschke, 27. Duffek
1955 1. HOLZBAUER NSR
6. Matějovský, 8. Cibák Vl., 10. Skolil

x/

do roku 1963 jako F1 skládací kajak, v roce 1963 R1
pevný kajak a od roku 1965 ve spol. kategorii K1/

Příloha č. 2. - pokračování

- 1957 1. VOGT NSR
2. Skolil, 5. Pára, 6. Matějovský, 21. Cibák VI.
- 1959 1. FARRANT Anglie
5. Cibák VI., 7. Pára, 13. Košťál
- 1961 1. GLÄSER NDR
3. Černý, 7. Vyhlíd, 9. Košťál, 24. Šonský
- 1963 1. BREMER NDR
3. Černý, 8. Pára, 17. Košťál, 18. Skolil
- 1965 1. PRESSELMAYER Rakousko
10. Černý, 14. Valík, 24. Košťál, 27. Plaček
- 1967 1. BREMER NDR
4. Valík, 9. Stachera, 13. Plaček, 16. Černý
- 1969 1. PESCHIER Francie
8. Stachera, 13. Volf, 30. Brabec, Valík vzdal.
- 1971 1. HORN NDR
17. Havlíček, 24. Šulc, 37. Stachera, 45. Valík
- 1973 1. SATTLER Rakousko
21. Cibák I., 30. Ouředník, 34. Měchura
- 1975 1. HORN NDR
4. Cibák I., 5. Měchura J., 11. Ouředník
- 1977 1. KERR Anglie
9. Měchura, 42. Šimek, 49. Tesárek
- 1979 1. FAUSTER Rakousko
Závodníci ČSSR nestartovali.

x/
Kl muži S j e z d
=====

- 1959 1. PRIJON NSR
Závodníci ČSSR nestartovali.
- 1961 1. KOŠTÁL ČSSR
6. Černý, 25. Vyhlíd, 39. Šonský

Příloha č. 2. - pokračování

- 1963 1. PRESSELMAYER Rakousko F1
16. Skolil, Košťál vzdal.
1. KLEPP Rakousko R1
12. Pára, 25. Černý
- 1965 1. PRESSELMAYER Rakousko
15. Černý, 17. Košťál
- 1967 1. LANGE NDR
11. Černý, 23. Plaček, 24. Brabec, 31. Stachera
- 1969 1. BURNY Belgie
21. Šulc, 34. Outrata, 39. Stachera
- 1971 1. KAST NSR
34. Stachera, 38. Šulc
- 1973 1. BURNY Belgie
Závodníci ČSSR nestartovali
- 1975 1. BURNY Belgie
Závodníci ČSSR nestartovali
- 1977 1. PEINHAUPT Rakousko
24. Jiří Košťál
- 1979 1. BURNY Belgie
Závodníci ČSSR nestartovali.

3 x K1 muži Slalom

- 1949 1. ŠVÝCARSKO
3. ČSSR /Fiala - Jeschke - Valeš Zd./
- 1951 1. RAKOUSKO
5. ČSSR /Duffek - Jánský - Skolil/
- 1953 1. RAKOUSKO
ČSSR nestartovala
- 1955 1. RAKOUSKO
3. ČSR /Matějovský - Cibák Vl. - Skolil/

Příloha č. 2. - pokračování

- 1957 1. NDR
2. ČSSR /Skolil - Pára - Cibák Vl./
- 1959 1. NDR
2. ČSSR /Cibák Vl. - Pára - Košťál/
- 1961 1. NDR
2. ČSSR /Černý - Košťál - Vyhlíd/
- 1963 1. NDR
4. ČSSR /Skolil - Černý - Pára/
- 1965 1. NSR
5. ČSSR /Plaček - Vyhlíd - Černý/
- 1967 1. NDR
4. ČSSR /Valík - Plaček - Stachera/
- 1969 1. FRANCIE
9. ČSSR /Brabec - Stachera - Volf/
- 1971 1. RAKOUSKO
5. ČSSR /Valík - Havlíček - Stachera/
- 1973 1. NDR
8. ČSSR /Ouředník - Cibák - Měchura/
- 1975 1. NSR
8. ČSSR /Ouředník - Cibák - Měchura/
- 1977 1. FRANCIE
9. ČSSR /Měchura - Tesárek - Šimek/
- 1979 1. Anglie
ČSSR nestartovala

3 x Kl muži S j e z d
=====

- 1963 1. NSR /3 x Fl/
ČSSR nestartovala
1. NSR /3 x Rl/
ČSSR nedojela

Příloha č. 2. - pokračování

- 1965 1. NSR
8. ČSSR /Valík - Černý - Košťál/
1967 1. NDR
7. ČSSR /Černý - Stachera - Plaček/
1969 1. NSR /Kast - Schwarz - Zentgraf/
ČSSR nestartovala
1971 1. NSR /Schwarz - Pech - Kast/
8. ČSSR /Havlíček - Šulc - Stachera/
1973 1. NSR /Pfeiffer - Kast - Pech/
ČSSR nestartovala
1975 1. RAKOUSKO /Haas, Schlecht - Peinhaupt/
ČSSR nestartovala
1977 1. RAKOUSKO /Haas - Schlecht - Peinhaupt/
ČSSR nestartovala
1979 1. NSR /Pfeiffer - Holerieth - Winfried /
ČSSR nestartovala.

Kl ženy
=====

S l a l o m

- 1949 1. PILWEIN Rakousko
ČSR nestartovaly
1951 1. PERTWIESEN Rakousko
9. Fialová, 13. Tomášková, 14. Havlová K., 15. Pacherová,
16. Šulcová
1953 1. Schwigl Rakousko
3. Martanová, 4. Šulcová, 5. Havlová J., 7. Havlová K.
1955 1. BIESINGER NSR
4. Havlová K., 6. Havlová J., 9. Knýová, Fialová nedojela.
1957 1. MAGNUS NDR
4. Knýová, 7. Havlová K.

Příloha č. 2. - pokračování

	<u>Kl ženy</u> =====	<u>S l a l o m</u>	<u>S j e z d</u>
1959	1. URBANTAK NSR 4. Šonská /Knýová/		1. BIESIENGER NSR ČSSR nestartovala
1961	1. <u>VEBEROVÁ</u> /Polesná/ ČSR 4. Knýová, 5. Zvěřinová		1. BAUER NDR <u>2. Zvěřinová</u> , Veberová, Šonská nedojely
1963	1. <u>VEBEROVÁ</u> /Polesná/ ČSSR <u>3. Zvěřinová</u> , 7. Knýová		1. BAUER NDR /F1/ 7. Zvěřinová, 8. Knýová 1. GLÄSER NDR /R1/ <u>3. Polesná</u>
1965	1. GLÄSER NDR 4. Zvěřinová, 6. Polesná, 7. Knýová, 13. Kapplová		1. JANDER NDR 6. Polesná, 8. Kapplová, 10. Zvěřinová, 13. Knýová
1967	1. <u>POLESNÁ</u> ČSSR 6. Knýová, 7. Kapplová, 13. Zvěřinová		1. SCHRÖTER NSR 4. Polesná, 6. Přerovská, 8. Zvěřinová
1969	1. <u>POLESNÁ</u> ČSSR <u>3. Zvěřinové</u> , 7. Novotná 9. Kapplová		<u>1. POLESNÁ</u> ČSSR 13. Kapplová, 15. Novotná, 18. Zvěřinová
1971	1. BAHMANN NDR <u>2. Polesná</u> , 17. Kapplová, 24. Komancová, 25. Bojanovská		1. DEPPE NSR <u>3. Polesná</u> , 9. Komacová, 11. Kapplová, 16. Bojanovská
1973	1. SPINDLER NDR 9. Polesná, 20. Kapplová, 25. Brázdová		1. GROTHAUS NSR 6. Polesná, 14. Kapplová
1975	1. CWIERTNIEWICZ Polsko 7. Kapplová, 11. Polesná, 17. Kubovčáková		1. GROTHAUS NSR 19. Polesná, 23. Kapplová, 27. Kubovčáková
1977	1. BAHMANN NDR 12. Kapplová, 17. Šabatová, 19. Kubovčáková		1. GROTHAUS NSR ČSSR nestartovala
1979	1. HEARN USA ČSSR nestartovala		1. GARDETTE Francie ČSSR nestartovala

Příloha č. 2. - pokračování

	3 x Kl ženy	<u>S l a l o m</u>	<u>S j e z d</u>
1949	1. RAKOUSKO ČSR nestartovala		
1951	1. RAKOUSKO 4. ČSR /Fialová - Havlová Kv.- Pacherová/		
1953	<u>1. ČSR</u> /Martanová - Šulcová - Havlová J./		
1955	1. NDR ČSR nedojela		
1957	1. NDR ČSR nestartovala		
1959	1. NDR ČSR nestartovala		
1961	Nebyla vyhlášena pro neúčast 3 hlídek.		
1963	1. NDR <u>2. ČSSR</u> /Veberová - Knýová - Zvěřinová/	1. NDR <u>3. ČSSR</u> /Veberová - Zvěřinová - Knýová/	
1965	1. NDR <u>2. ČSSR</u> /Polesná - Knýová - Kapplová/	1. NDR <u>2. ČSSR</u> /Polesná - Kapplová - Knýová/	
1967	1. NDR <u>2. ČSSR</u> /Polesná - Kapplová - Zvěřinová/	1. NSR <u>2. ČSSR</u> /Polesná - Přerovská - Kapplová/	
1969	1. NSR <u>2. ČSSR</u> /Kapplová - Polesná - Zvěřinová/	<u>1. ČSSR</u> /Kapplová - Novotná -	
1971	1. NDR <u>3. ČSSR</u> /Polesná - Kapplová - Komancová/	1. NSR <u>2. ČSSR</u> /Polesná - Kapplová - Komancová/	

Příloha č. 2. - pokračování

- 1973 1. USA 1. NSR
4. ČSSR /Polesná - Brázdová - ČSSR nestartovala
Kapplová/
- 1975 1. ŠVÝCARSKO 1. ANGLIE
3. ČSSR /Polesná - Kapplová - 7. ČSSR /Polesná - Kapplová -
Kubovčáková/ Kubovčáková/
- 1977 1. ŠVÝCARSKO 1. NSR
5. ČSSR /Kapplová - Šabatová - ČSSR nestartovala
Kubovčáková/
- 1979 1. USA 1. USA
ČSSR nestartovala ČSSR nestartovala

C2
==

S l a l o m

S j e z d

- 1949 1. DUBOILLE - ROUSSEAU Fr.
3. Brzák-Kudrna, 4. Nič-Drastík,
9. Šulc-Koníček, 10. Havel-Pecka
- 1951 1. NEVEU - PARIS Francie
3. Havel-Pecka, 4. Nič-Šulc,
9. Fiala-Berdych, 11. Čechtický-
Váňa, 13. Pecka-Čihák
- 1953 1. ENGLER - DUSSUET Francie
2. Nič-Šulc, 4. Havel-Pecka,
7. Pecka Jan-Čihák, 8. Hradil-
Hendrych, 10. Kotana-Hrabě
- 1955 1. NEVEU - PARIS Francie
3. Kotana-Hrabě, 5. Slepíčka-
Hendrych, 7. Řehoř-Flégr.
- 1957 1. FRIEDRICH - KLEINERT NDR
2. Havel-Hendrych, 3. Kotana -
Hrabě, 5. Řehoř-Flégr

Příloha č. 2. - pokračování

1959	1. FRIEDRICH - KLEINERT NDR
2. <u>Havel-Hendrych</u> , 4. Kný-
Horyna, 7. Pollert-Pospíchal,
13. Lánský-Čihák	1. DRAUSANT - TULIER Francie
ČSR nestartovala
1961	1. MERKEL - MERKEL NDR
2. <u>Valenta-Stach</u> , 4. Lánský-
Hendrych, 6. Dejl-Sahula,
7. Baumruk-Polák	1. NOACK - LÜCK NDR
3. <u>Valenta-Stach</u> , 5. Lánský-
Hendrych, 6. Baumruk-Polák
1963	1. MERKEL - MERKEL NDR
6. Lánský-Hendrych, 9. Valenta-
Stach, 10. Kný-Horyna	1. <u>VALENTA - STACH</u> ČSSR
3. <u>Kný-Horyna</u> , 11. Lánský-
Hendrych
1965	1. MERKEL - MERKEL NDR
2. <u>Dejl-Fifka</u> , 5. Měšťan-
Měšťan, 10. Pollerti	1. <u>VALENTA - STACH</u> ČSSR
3. <u>Dejl-Fifka</u> , 6. Měšťan-
Měšťan, 12. Pollerti
1967	1. <u>VALENTA - STACH</u> ČSSR
2. <u>Janoušek-Horyna</u> , 3. <u>Měšťa-
nové</u> , 7. Dejl-Fifka	1. <u>DEJL - FIFKA</u> ČSSR
4. Měšťanové, 7. Kalaš-
Brejcha, 11. Valenta-Stach
1969	1. ORLY - ORLY Francie
2. <u>Měšťanové</u> , 3. <u>Valenta-
Stach</u> , 13. Dejl-Sklenář,
Pollerti zvrhli.	1. FEUILLETTE - CHAPUIS Fr.
6. Měšťanové, 9. Janoušek -
Horyna, 12. Valenta-Stach,
22. Dejl-Sklenář.
1971	1. KRETSCHMER - TRUMMER NDR
4. Janoušek-Horyna, 6. Měšťa-
nové, 9. Kadaňka-Brabec,
11. Havela-Machát	1. LEFAUCONNIEROVÉ Francie
10. Měšťanové, 12. Janoušek-
Horyna, 15. Kadaňka-Brabec,
17. Havela-Machát
1973	1. <u>KREJZA - POLLERT</u> ČSSR
13. Havela-Machát, 16. Ka-
daňka-Brabec.	1. LEFAUCONNIEROVÉ Francie
ČSSR nestartovala
1975	1. KRETSCHMER - TRUMMER NDR
3. <u>Kadaňka-Brabec</u> , 14. Kmošťák-
Halfar, 18. Benhákové	1. SCHINDLER - PIOCH NSR
6. Benhákové

Příloha č. 2. - pokračování

- 1977 1. HOFMANN - KALBITZ NDR 1. SCHINDLER - PIOCH NSR
2. Nedvěd-Schwarz, 17. Kmošťák- 7. Benhákové, 20. Nedvěd-
Halfar, Benhákové zvrhli. Schwarz, 22. Kmošťák-Halfar.
- 1979 1. WELSINK - CZUPRYNA NSR 1. DOUX - BUNICHON Francie
8. Nedvěd-Schwarz ČSSR nestartovala.

3 x C2
=====

S l a l o m

S j e z d

- 1949 1. FRANCIE
2. ČSR /Brzák-Kudrna, Nič-Drastík,
Šulc-Koníček/
- 1951 1. FRANCIE
2. ČSR /Havel-Pecka, Nič-Šulc,
Fiala-Berdych/
- 1953 1. FRANCIE
3. ČSR /Havel-Pecka J, Pecka Jan-
Čihák, Hradil-Hendrych/
- 1955 1. ČSR /Kotana-Hrabě, Slepíčka-
Hendrych, Řehoř-Flégr/
- 1957 1. ČSR /Havel-Hendrych, Kotana-
Hrabě, Řehoř-Flégr/
- 1959 1. NDR
2. ČSR /Havel-Hendrych, Kný-Horyna,
Lánský-Čihák/
- 1961 1. NDR
2. ČSSR /Valenta-Stach, Baumruk-
Polák, Lánský-Hendrych/
- 1963 1. NDR 1. NDR
ČSSR zvrhla ČSSR nedojela
- 1965 1. ČSSR /Pollerti, Kalaš- 1. ČSSR /Měšťanové, Dejl-
Brejcha, Měšťanové/ Fifka, Valenta-Stach/

Příloha č. 2. - pokračování

1967	1. NDR
2. <u>ČSSR</u> /Valenta-Stach, Janoušek-Horyna, Měšťanové/	1. NSR
2. <u>ČSSR</u> /Měšťanové, Kalaš-Brejcha, Dejl-Fifka/
1969	1. NSR
2. <u>ČSSR</u> /Měšťanové, Valenta-Stach, Dejl-Sklenář/	1. FRANCIE
3. <u>ČSSR</u> /Janoušek-Horyna, Měšťanové, Dejl-Sklenář/
1971	1. NDR
3. <u>ČSSR</u> /Kadaňka-Brabec, Janoušek-Horyna, Měšťanové/	1. NSR
2. <u>ČSSR</u> /Měšťanové, Horyna-Janoušek, Kadaňka-Brabec/
1973	1. NSR
2. <u>ČSSR</u> /Kadaňka-Brabec, Krejza-Pollert, Havela-Machát/	1. NSR
4. <u>ČSSR</u> /Kadaňka-Brabec, Krejza-Pollert, Havela-Machát/
1975	1. NDR
2. <u>ČSSR</u> /Kadaňka-Brabec, Benhákové, Kmošták-Halfar/	1. FRANCIE
4. <u>ČSSR</u> /Benhákové, Kmošták-Halfar, Kadaňka-Brabec/
1977	1. <u>ČSSR</u> /Nedvěd-Schwarz, Benhákové, Kmošták-Halfar/	1. NSR
4. <u>ČSSR</u> /Benhákové, Kmošták-Halfar, Nedvěd-Schwarz/
1979	1. POLSKO
ČSSR nestartovala	1. FRANCIE
ČSSR nestartovala
-

Příloha č. 2. - pokračování

	<u>C2 mix</u> =====	<u>S l a l o m</u>	<u>S j e z d</u>
1955	1. <u>ČSR /Mantanová-Jan Pecka/</u> 2. <u>Pacherová-Čihák</u> 5. Šulcovi		
1957	1. NDR 4. Havlová-Pecka, 5. Pacherová-Nič, 6. Šulcovi		
1959	1. NDR 5. Pecka-Havlová		1. FRANCIE ČSSR nestartovala
1961	1. <u>ČSSR /Novákovi/</u> 3. <u>Pacherová-Nič</u>		1. NDR 8. Pacherová-Nič, Novákovi zvrhli.
1963	1. JUGOSLÁVIE 4. Novákovi		1. FRANCIE 11. Novákovi
1965	1. <u>ČSSR /Janoušek-Sirotková/</u> 2. <u>Šedivcovi</u> , 4. Absolonovi		1. FRANCIE 2. <u>Šedivcovi</u> , 3. <u>Absolonovi</u> , 7. Chládkovi
1967	1. <u>ČSSR /Svoboda-Krčálová/</u> 2. <u>Šedivcovi</u> , 4. Absolonovi		1. NDR 4. Krčálová-Svoboda, 8. Absolonovi, 9. Šedivcovi
1969	1. <u>ČSSR /Svoboda-Traplová/</u> 3. <u>Koudela-Křížková</u> , 4. Prouzová-Horyna, 14. Výtiskovi		1. RAKOUSKO 2. <u>Svoboda-Traplová</u> , 9. Výtiskovi, 10. Koudela-Křížková, 17. Prouzová-Horyna
1971	1. <u>ČSSR /Koudelovi/</u> 2. <u>Svoboda-Legátová</u> , 3. <u>Krejza-Sirotková</u> 4. Šedivcovi		1. RAKOUSKO 7. Svoboda-Legátová, 10. Koudelovi, 11. Krejza-Sirotková
1973	1. USA /Knightovi/ ČSSR nestartovala		1. RAKOUSKO /Kremslehner-Ramelow/ ČSSR nestartovala
1975	1. USA ČSSR nestartovala		1. NSR ČSSR nestartovala

Příloha č. 2. - pokračování

1977	1. USA ČSSR nestartovala	1. FRANCIE ČSSR nestartovala
1979	1. ČSSR nestartovala	1. ČSSR nestartovala

3 x C2 mix
=====

S l a l o m

S j e z d

1963		ČSSR nestartovala
1965	1. NDR 2. ČSSR /Šedivcovi, Absolonovi, Sirotková-Janoušek/	1. ČSSR /Šedivcovi, Chládkovi, Absolonovi/
1967	Nebylo klasifikováno - méně než 3 hlídky	Nebylo klasifikováno - méně než 3 hlídky
1969	1. ČSSR /Koudela-Křížková, Svoboda-Traplová, Prouzová-Horyna/	1. FRANCIE 2. ČSSR /Koudela-Křížková, Svoboda-Traplová, Výtiskovi/
1971	Nebylo klasifikováno	1. FRANCIE 3. ČSSR /Krejza-Sirotková, Koudelovi, Svoboda-Legátová/
1973	-	1. NSR
1975	-	1. FRANCIE
1977	-	Nebylo klasifikováno
1979	-	- /-

0 - 0 - 0 - 0 - 0

Příloha č. 3.

ABECEDNÍ SEZNAM VŠECH ČESKOSLOVENSKÝCH ZÁVODNÍKŮ

KTERÍ SE ZÚČASTNILI MS A EP A JEJICH VÝSLEDKY

/Vysvětlivky: I = výsledek ze závodů jednotlivců
Ve zlomku je uvedeno umístění
lomeno počtem účastníků.

H = výsledek ze závodů hlídek
Na prvním místě je vždy uveden rok./

Absolon Antonín C2 mix sl. 65 I
a Milada 4/8 H 2/4 67 I
4/11; C2 mix sj. 65 I 3/14
H 1/4 67 I 8/14

Beneš Luděk C1 sl. 55 I 2/21
H 1/5 57 I 15/19 H 3/6 59 I
7/21 H 1/6 63 I 6/22 H 4/6
65 I 2/29 H 1/7; C1 sj. 63 I
8/24 65 I 10/25

Benhák Ladislav C2 sl. 75 I 18/
a Jiří 26 H 2/7 77 I n.
H 1/6 78 I 7/17; C2 sj. 75 I
6/20 H 4/5 77 I 7/26 H 4/5

Berdych Bohumil/Fiala/ C2 sl.
51 I 9/16 H 2/3

Blažíček Oldřich C1 sj. 77 I
3/28 H 2/7 79 I 14 H 4/5;
sl. I 24

Bojanovská Jarmila K1 sl. 71 I
25/31; sj. 71 I 16/21

Brabec Antonín K1 sl 69 I 30/40
/Kadaňka/ H 9/10 sj 67 I 24/40
C2 sl 71 I 9/36 H 5/9 72 I
10/19 73 I 16/30 H 2/9 75 I
3/36 H 2/7; C2 sj 71 15/19
H 2/3 73 H 4/5

Brejcha Jaroslav /Kalaš/ C2 sl
65 H 1/4 In sj 67 I 7/27
H 2/8

Brzák Jan C1 sl. 49 I 3/10 H 2/2
C2 sl /Kudrna/ 49 I 3/10 H 2/2

Částa Ota C2 sj 74 4/5

Černý Jiří K1 sl 65 I 10/47 H 5/12
67 I 16/42 F1 61 I 3/41 H 2/10
63 I 3/48 H 4/11; sj F1 61 I
6/39 R1 63 I 25/26 Hn K1 65 I
15/38 H 8/8 67 I 11/40 H 7/10

Červenka Jan C1 sl 75 I 4/26
C1 sj 75 I 11/29 H 3/6 77 I
6/28 H 2/7

Chládkovi C2 mix sl 65 In.
sj 65 I 7/14 H 1/4 67 I 11/14

Cibák Ivan K1 sl 73 I 21/65 H 6/17
75 H 8/16 I 4/63 78 I 11/37

Cibák Ondřej F1 sl 53 I 12/65

Cibák Vlado F1 sl 55 I 8/42 H 3/10
57 I 21/45 H 2/11 59 I 5/39
H 2/10

Čihák Miloslav C2 sl/Lánský/ 59 I
13/26 /Pecka/ 51 13/16 53 I 7/21
H 3/4; C1 sl 51 I 4/13 53 I 16/20
C2 mix /Pacherová/ 55 I 3/8

Dejl Jiří C2 sl /Sklenář/ 69 I 13/26
H 2/5 /Fifka 65 I 2/20 67 I 7/27
/Sahula/ 61 I 6/21
C2 sj /Sklenář/ 69 I 22/27 H 3/5
/Fifka/ 65 I 3/23 H 1/7 67 I
1/27 H 2/8

Příloha č. 3. - pokračování

Drastík Miroslav C2 sl /Nič/ 49
I 4/10 H 2/2

Duffek Miloslav Fl sl 51 I 15/50
H 5/9 53 27/62

Fiala Bohuslav Fl sl 49 I 7/26
H 3/5; C2 sl /Berdych/ 51 I
9/13 H 2/3

Fialová Františka Fl sl 51 I
9/10 H 4/5

Fifka Zdeněk C2 sl 65 I 2/20 67
I 7/27 /Dejl/ C2 sj 65 I3/33
H 1/7 67 I 1/27 H 2/8;
Cl sj 69 I 14/27 H 2/7

Flégr Rudolf C2 sl 55 I 7/22
H 1/6 /Řehoř/ 57 I 5/21
H 1/6

Gába Milan Cl sl 77 I 14/36 78
I 5/23 79 I 9 H 3/6; Cl sj
77 I 10/28 H 2/7 79 I 23 H
4/8

Gut Jiří Cl sj 73 I 3/28 H2/8
75 I 4/29 H3/6 77 I 12/28

Halfar Radomír C2 sl 75 H 2/7
I 14/26 76 I 6/20 77 I17/
25 H1/6; C2 sj 77 I22/26
H 4/5

Havel Václav C2 sl 49 I10/10
51 I3/16 H2/3
/Pecka Jiří/ 53 I4/21 H3/4
/Hendrych/ 57 I2/21 H 1/6
59 I2/26 H 2/6

Havela Josef C2 sl 71 I11/36
73 I13/30 H2/9;
/Machát/ C2 sj 71 I17/19
73 H4/5

Havlíček Marián Kl sl 71 17/74
H 5/18, 72 I6/37; Kl sj 71
H 8/10

Havlová Jaroslava Fl sl 53 I
5/20 H1/4 55 I6/15; C2 mix
sl /Pecka Jiří/ 57 I 4/9

Havlová Květa Fl sl 51 I14/20 H4/5
53 I7/20 55 I4/15 57 I 7/19

Hendrych Josef C2 sl /Hradil/ 53 I
8/21 H3/4/Slepička/ 55 I 5/22
H1/6/Havel/ 57 I 2/21 H1/6
59 I 2/26 H 2/6;
/Lánský-Slepička/ 61 I4/21 H2/5
63 I6/21 Hn. C2 sj
/Slepička-Lánský/ 61 I 5/17
63 I 11/19 Hn

Horyna Milan C2 sl /Kný/ 59 I4/26
H2/6 63 I 10/21
/Janoušek/ 67 I2/27 H2/7 71 I
4/36 H3/9 72 I 11/19;
C2 sj 63 I3/19
/Janoušek/ 69 I9/27 H3/5 71 I
12/19 H2/3

Horyna Petr C2 mix sl 69 I4/14
H1/4
/Prouzová/ sj 69 I 17/18

Hrabě František C2 sl 53 I 10/21
/Kotana/ 55 I3/22 H1/6 57 I3/21
H 1/6

Hradil Jiří C2 sl/Hendrych/ 53 I
8/21 H3/4; Cl sl 55 I4/21 H1/5
57 I 7/19 H 3/6

Janoušek Gabriel C2 sl/Horyna/ 67
I2/27 H2/7 71 H3/9 I 4/36 72 I
11/19;
C2 mix sl/Sirotková/ 65 I1/8
H2/4; C2 sj /Horyna/ 69 I 9/27
H3/5 71 I12/19 H2/3

Janovský Václav Cl sl 59 I 4/21
H1/6 61 I4/14 63 I5/22 H4/6
65 I14/29; Cl sj 61 I12/15
63 H 1/6 65 I 8/25 H2/6

Jánský Stanislav Cl sl 51 I 19/50
H5/9 53 I4/20 H1/4

Jeschke Alwin Fl sl 49 I 11/26
H3/5 51 I 34/50 53 I 24/62

Jirásek Vladimír Cl sl 53 I 3/20
H1/4 55 I1/21 H1/5 57 I4/19 H3/6
59 I1/21 H1/5 63 I 14/22
Cl sj 63 I 14/24 H 1/6

Příloha č. 3. - pokračování

Kadaňka František C1 sl 69 I8/24
H2/6; C2 sl/Brabec/ 71 I 9/36
H3/9 72 I10/19 73 I 16/30
H2/9 75 I3/6 H2/7; C1 sj 69
I6/27; C2 sj/Brabec/ 71 I
15/19 H2/3 73 H4/5

Kalaš Milan - viz Brejcha Jar.

Kapplová Bohumila K1 sl 65 I13/19
H2/5 67 I7/17 H2/5 69 9/17
H2/2 71 I17/31 H3/7 72 I8/22
73 I20/28 H4/7 75 I8/26 H3/6
76 I 7/18 77 I12/37 H5/7;
K1 sj 65 I8/14 H2/3 67 I11/15
H2/4 69 I13/21 H1/4 71 H2/5
I 11/21 73 I 14/23 75 I23/31
H 7/8

Karlík Bohumil C1 sl 49 I6/10
H 2/2

Kaštilová Hana 77 I 29/37 K1 sj

Kný Milan C2 sl 59 I4/26 H 2/6
63 I 10/21; C2 sj/Horyna/ 63
I 3/19 Hn.

Knýová Renáta F1 sl 55 I9/15
H3/4 57 I4/17 63 H2/2 I7/14
59 I4-14 61 I4/11;
K1 sl 65 I7/19 H2/5 67 I6/17
F1 sj 63 I8/9 H 3/3;
K1 sj 65 I13/14 H2/3

Königsmark Miroslav C2 sj viz
Částa

Komencová Irena K1 sl 71 I24/31
H3/7; K1 sj 71 I9/21 H2/5

Koníček Karel C2 sl/Šulc/ 49
H2/2 I9/10

Koštal Jiří K1 sj 77 I 24/57

Koštal Zdeněk F1 sl 59 I13/39
H2/10 61 I9/41 H2/10 63
I17/48;
K1 sl 65 I24/47
F1 sj 61 I 1/39
K1 sj 63 In.Hn.65 I17/38
H8/8

Kotana Jiří C2 viz Hrabě Fr.

Koudela Jiří C2 mix sl 69 I3/14
H1/4 71 I 1/8
/Koudelová Hana/sj 69 I10/18
H2/5 71 I10/15 H3/4

Krčálová Jaroslava C2 mix sl 67
I 1/14; sj 67 I 4/14

Krejza Jiří C2 sl 73 I 1/30 H2/9
/Pollert/ C2 sj 73 H4/5
/Sirotková/C2 mix sl 71 I3/8
sj 71 I 11/15 H3/4

Kubovčáková Jana K1 sl 75 I 18/26
H3/6 77 I 19/37 H5/7 78 I 9/19
K1 sj 75 I 27/31 H 7/8

Kudrna C1 sl 49 I 9/10
/Brzák/ C2 sl 49 I 3/10 H 2/2

Kumpfmüller Karel C1 sl 67 I 3/26
H 1/7; C1 sj 67 I8/26 H 1/7

Lánský Vladimír C2 sl 55 I 5/22
H 1/6 /Hendrych/ 61 I4/21 H2/5
63 I6/21/Čihák/ 59 I 13/26
/Hendrych/ C2 sj 61 I5/17
63 I 11/19 hn.

Legátová Jitka C2 mix sl 71 I2/8
69 I1/4 H1/4/Svoboda/ sj 71
I 7/15 H3/4 69 I2/18 H2/5

Machát Bohumír C2 viz Havela Jos.

Martonová Dana F1 sl 53 I3/20
H 1/4 51 I 13/20 H4/5;
C2 mix sl /Pecka/ 55 I 1/8

Matějovský Zdeněk F1 sl 55 I6/42
H3/10 57 I 6/45

Měchura Jiří K1 sl 73 I 34/65
H6/17 75 H8/16 I 5/63 76 I7/35
77 I9/71 H9/19 78 I8/37

Měšťan Ladislav C2 sl 65 I5/20
/Zdeněk/H1/4 67 I 3/27
H 2/7 69 I 2/26 H 2/5 71 H3/9
I 6/36; C2 sj 65 I 6/23 H 1/7
67 I 4/27 H 2/8 69 I 6/27
H 3/5 71 H 2/3 I 10/19

Příloha č. 3. - pokračování

Nedvěd Miroslav C2 sl 76 I 8/20

77 I 2/25/Schwarz/ H 1/6 79
I 8 78 I 12/27;
C2 sj 77 I 20/26 H 4/5

Niš Václav C1 sl 49 I 8/10 51

I 6/13 H 1/2 53 I 2/20
/Drastík/C2 sl 49 H 2/2
I 4/10/Sulc/ 51 I 4/16/
H 2/3 53 I 2/21 H 1/4
/Pacherová/ C2 mix sl 57
I 5/9 61 I 3/8
sj 61 I 8/9

Novák Karel C2 mix sl 61 I 1/6

/Vratislava/ 63 I 3/8
sj 63 I 11/12

Novotná Růžena Kl sl 69 I 7/17

72 I 22/22; Kl sj 69 I 15/21
H 1/4

Ouředník Vlastimil Kl sl 72 I

20/37 73 I 30/65 H 6/17
75 H 8/16 I 11/63

Outrata Jindřich Kl sl 69 I

34/50 H 7/9

Pacherová Jarmila Fl sl 51 I

15/20 H 4/5 /Čihák/ C2 mix
sl 55 I 3/8
/Niš/ sl 57 I 5/9 61 I 3/8
sj 61 I 8/9

Pára Jan Fl sl 57 I 5/45 H 2/11

59 I 7/39 63 I 8/48 H 4/11
Rl sj 63 I 12/26 Hn.

Pecka Jan /Čihák/ C2 sl 51 I

13/16 53 I 7/21 H 3/4;
C1 sl 51 I 7/13 H 1/2

Pecka Jiří C2 sl 49 I 10/10 51

/Havel/ I 3/16 H 2/3 53 I
4/21 H 3/4;
C2 mix sl/Martanová/ 55 I
1/8; /Havlová J./57 I 4/9

Plaček Antonín Kl sl 65 I 27/47

H 5/12 67 I 13/42 H 4/11
Kl sj 67 I 23/67 H 7/10

Podaný Václav C1 sl 55 I 7/21

Polák Josef C2 sl 61 I 7/21 H 2/5

/Baumruk/ sj 61 I 6/17

Polesná Ludmila Fl sl 61 I 1/11

63 H 2/2 I 1/14; Kl sl 65 I
6/19 H 2/5 67 I 1/17 H 2/5
69 I 1/17 H 2/2 71 I 2/31 H 3/7
72 I 16/22 73 H 4/7 I 9/28
75 I 11/26 H 3/6;
Rl sj 63 H3/3 I 3/11
Kl sj 65 I 6/14 H 2/3 67 I 4/15
H 2/4 69 I 1/21 H 1/4 71 H 2/5
I 3/21 73 I 6/23 75 I 19/31
H 7/8

Polesný Milan C1 sj 61 I 11/15

Pollert Emil C2 sl 65 I 10/20

/Jaroslav/ H 1/4 69n.
sj 65 I 12/23

Pollert Jaroslav C1 sl 61 I 7/14

/Emil/ H 1/3
C2 sl 65 H 1/4
I 10/20 69 I n.

/Krejza/ 73 I 1/30 H 2/9
/Pospíchal/ 59 I 7/26
/Emil/ C2 sj 65 I 12/23
/Krejza/ 73 H 4/5

Pospíchal Bohuslav C2 sl /Pollert/

59 I 7/26; C1 sl 61 2/14 H 1/3
63 H 4/6 I 9/22
65 I 5/29 H 1/7 67 I 7/26 H1/7
C1 sj 61 I 6/15 63 I 3/24 H1/6
65 I 5/25 H 2/6 67 I 16/26

Prešovská Jana Kl sj 67 I 6/15

H 2/4

Prouzová Alena viz Horyna P.

Pulec Zbyněk C1 sl 69 I 3/24 H 2/6

71 I 12/39 H 3/11 72 I 9/22
C1 sj 71 I 15/21

Pultera Jiří Kl sl 76 I 11/35

Purchart Jiří C1 sl 49 I 5/10 H2/2

Radil Jaroslav C1 sl 73 H 1/8

I 12/34 75 I 2/26 H 1/5 76 I
4/25 77 I 11/36 H 3/8 78 I 11/2
C1 sj 73 I 19/28

Příloha č. 3.- pokračování

Řehoř Milan viz Flégr Rudolf
Šabatová Olga Kl sl 77 I 17/37
H 5/7 78 I 8/19
Sahula Zdeněk C2 sl /Dejl/ 61
I 6/21
Schwarz Pavel viz Nedvěd Mir.
Šedivcovi C2 mix sl 65 I 2/8
H 2/4 67 I 6/11; sj 65 I
2/14 H 1/4 67 I 9/14
Sedláčková Marie /Výtisk/ C2 mix
67 I 10/11
Šimek Miroslav Kl sl 77 I 42/71
H 9/19 78 I 12/48
Sirotková Ludmila C2 mix sl
/Janoušek/ 65 I 1/8 H2/4
/Krejza/ 71 I 3/8
/Krejza/sj 71 H3/4 I11/15
Sklenář Zdeněk C2 sl 69 I 13/26
H 2/5; sj/Dejl/ 69 I 27/27
H 3/5
Skolil Dimitrij Fl sl 51 I
29/50 H 5/9 55 I 8/42 H3/10
57 I 2/45 H 2/11 63 I 18/48
H 4/11; Fl sj 63 I 16/26
Sodonka Petr Cl sl 67 I 4/26
H 1/7 69 I 12/24 H 2/6 71 I
3/39 H 3/11 72 I 8/22 73 H
1/8 I 4/34 75 I 1/26 H 1/5
76 I 3/35 77 I 1/36 H 3/8
Cl sj 67 I 1/26 H 1/7 69 I
2/27 H 2/7 71 H 2/4 I 1/21
73 H 2/8 I 4/28
Šonský Jan Fl sl 61 I 24/41
Fl sj 61 I 39/39
Šrámek Miroslav /Tunha/ C2 sl
78 I 9/17
Stach Miroslav /Valenta/C2 sl 61
I 2/21 H 2/5 63 I 9/21 67 I
1/27 H 2/7 69 I 3/26 H 2/5
C2 sj 61 I 3/17 63 I 1/19 Hn.
65 I 1/23 H 1/7 67 I 11/27
69 I 12/27

Stachera Ján Kl sl 67 I 9/42 H 4/11
69 H 9/10 I 8/40 71 H5/18 I37/74
Kl sj 67 I 31/40 H 7/10 69 I
39/50 H 7/9 71 H 8/12 I 34/48
Šulc Jan Kl sl 71 I 24/74
Kl sj 69 I 21/50 H 7/9 71 I
38/48 H 8/12
Šulc Jan st. C2 sl/Koníček/ 49 H2/2
I 9/10 /Nič/ 51 I 4/10 H 2/3
53 I 2/21 H 1/4;
Cl sl 53 I 8/20 51 I 6/13
C2 mix 55 I 5/8 57 I 6/9/Šulcová/
Šulcová Marie Fl sl 51 10/20 53 I
4/20 H 1/4
C2 mix sl 55 I 5/8 57 I 6/9
Svoboda Milan C2 mix sl/Krčálová/
67 I 1/11
/Trapplová=69 I 1/14 H 1/4
71 I 2/8 =Legátová/sj/Krčálová/
67 I 4/14/Legátová-Tr./ 69 I
2/18 H 2/5 71 I 7/15 H 3/4
Sýkora Tibor Cl sl 61 I 5/14 H 1/3
Cl sj 61 I 13/15
Ťoupalík Karel Cl sl 79 I 30/x
H 3/6; Cl sj 79 I 20/x H 4/5
Tesárek Ivo Kl sl 77 I 49/71 H 9/19
Třešňák Karel Cl sl 71 I 8/39 H3/11
72 I 7/22 73 H 1/8 I 2/34 75 I
5/26 H 1/5 76 I 2/25 77 I 3/36
H 3/8 78 I 23/23 79 H 3/6 I 15/x
Cl sj 71 H 2/4 I 5/21 73 H 2/8
I 9/23 75 I 12/29 H 3/6 79 I 21/x
Valenta viz Stach
Valeš Jiří Fl sl 49 H 3/5 I 13/26
Valík František Kl sl 65 H 5/12
I 14/47 67 I 4/42 H 4/11 69 In.
71 H 5/18 I 45/74;
Kl sj 65 I 32/38 H 8/8
Váňa Jaroslav Cl sl 51 I 3/13 H1/2
/Čechtický/ C2 sl 51 I 11/16

Příloha č. 3. - pokračování

Vočka Jiří Cl sl 65 I 9/29 H 1/7 67 I 8/26 69 I 10/24
71 I 28/39

Cl sj 65 I 2/25 H 2/6 67 I 3/26 H 1/7
69 I 10/27 H 2/7 71 H 2/4 I 7/21

Volf Jan Kl sl 69 H 9/10 I 13/40

Vyhříd Jaroslav Fl sl 61 I 7/41 H 2/10
Fl sj 61 I 25/39

Výtisk Āestmír C2 mix sl
/Sedláčková/ 67 I 10/11
/Výtisková/ 69 I 14/44
/Výtisková/ C2mix sj 69 I 9/18 H 2/5

Zvěřinová Jana Fl sl 61 I 5/11 63 H 2/2 I 3/22
Kl sl 65 I 4/19 67 I 13/42 H 2/5 69 I 3/17
H 2/2
Fl sj 61 I 2/6 63 I 7/9
Rl sj 63 H 3/3

0 - 0 - 0 - 0 - 0

Příloha č. 4.

TABULKA POČTU MEDAILÍ, KTERÉ ZÍSKALI

ČESKOSLOVENŠTÍ ZÁVODNÍCI NA MISTROVSTVÍ SVĚTA

S l a l o m											
Pořadí	C1	K1m	K1ž	C2	C2mix	3xC1	3xK1m	3xK1ž	3xC2	3xC2mix	celkem
1	4	-	4	2	6	9	-	1	4	1	31
2	7	1	1	8	3	2	3	4	8	1	38
3	7	2	3	7	4	4	2	2	2	-	33
Celkem	18	3	8	17	13	15	5	7	14	2	102
S j e z d											
1	2	1	1	3	-	2	-	1	1	1	12
2	2	-	1	-	2	5	-	3	2	1	16
3	4	-	2	3	1	1	-	1	1	1	14
Celkem	8	1	4	6	3	8	-	5	4	3	42

Příloha č. 5.

ŽEBŘÍČEK ZÁVODNÍKŮ, KTERÍ SE ZÚČASTNILI MS

PODLE BODŮ V ZÁVODECH JEDNOTLIVCŮ

Vysvětlivky k tabulce:

Pořadí na prvním místě je pořadí podle bodů v individuálních kategoriích; na druhém místě je uvedeno, jak se závodník umístil podle celkového součtu bodů, t.zn. body z jednotlivců a za hlídky.

Čísła vzadu

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

 znamenají:

- 1 - Počet titulů MS v závodech jednotlivců
- 2 - Počet titulů mistra světa celkem
- 3 - Počet medailí ze závodu jednotlivců na MS
- 4 - Počet medailí celkem = jednotlivci + hlídky
- 5 - Body ze závodů jednotlivců
- 6 - Body celkem

Bodování bylo provedeno jako pro neoficiální pořadí národů, tedy za

1	2	3	4	5	6	místo
7	5	4	3	2	1	bodů.

Pořadí		Jméno závodníka	1	2	3	4	5	6
1	1	Polesná Ludmila	5	6	8	19	57	111
2	2	Sodomka Petr	4	8	6	16	46	102
3	4	Stach Miroslav Valenta	3	4	6	10	34	56
4	10	Svoboda Milan	2	3	4	7	27	43
5	8	Niž Václav	-	2	3	7	23	47
6	5	Jirásek Vladimír	2	6	3	8	21	53
7	11	Hendrych Josef	-	2	2	7	18	46
8	16	Zvěřinová Jana	-	-	3	7	18	37
9	3	Měšťan Ladislav " Zdeněk	-	2	2	10	17	59
10	12	Dejl Jiří	1	2	3	7	17	38
11	17	Legátová Jitka	1	2	3	6	17	33
12	18	Fifka Zdeněk	1	2	3	6	16	33
13	13	Janoušek Gabriel	1	1	2	7	15	38
14	14	Horyna Milen	-	-	2	7	15	38
15	9	Pospíchal Bohuslav	-	4	2	7	14	47
16	20	Havel Václav	-	1	3	7	14	35
17	29	Pecka Jiří	1	1	2	4	14	23
18	6	Třešňák Karel	-	2	2	10	13	53
19	24	Šulc Jan	-	1	1	4	13	29
20	25	Beneš Luděk	-	3	2	6	11	28

Příloha č. 5. - pokračování

Pořadí	Jméno závodníka	1	2	3	4	5	6	
21	26	Koudelovi Jiří a Hana	1	2	2	5	11	27
22	30	Šedivcovi	-	1	2	4	11	23
23	37	Martanová Dana	1	1	2	3	11	21
24	33	Krejza Jiří	1	1	2	4	11	20
25	33	Sirotková Luďmila	1	1	2	4	11	20
26	60	Novákovi	1	1	2	2	11	11
27	19	Knýová Renáta	-	-	-	5	10	33
28	31	Absolonovi	-	1	1	3	10	22
29	50	Pacherová Jarmila	-	-	2	2	10	13
30	63	Krčálová Jaroslava	1	1	1	1	10	10
31	15	Vočka Jiří	-	2	2	7	9	38
32	35	Černý Jiří	-	-	2	3	9	20
33	21	Janovský Václav	-	2	-	3	8	33
34	27	Radil Jaroslav	-	2	1	4	8	26
35	32	Hrabě František Kotana	-	2	2	4	8	22
36	38	Brzák Jan	-	-	2	4	8	18
37	22	Pollert Jaroslav	1	3	1	4	7	29
38	41	Košťál Zdeněk	1	1	1	3	7	17
39	45	Gut Jiří	-	-	1	3	7	16
40	54	Kný Milan	-	-	1	2	7	12
41	61	Čihák Miloslav	-	-	1	2	7	11
42	42	Havlová Jaroslava	-	1	-	2	6	17
43	51	Šulcová Marie	-	1	-	1	6	13
44	23	Kadaňka František	-	-	1	6	5	29
45	43	Skolil Dimitrij	-	-	1	3	5	17
46	44	Lánský Vladimír	-	1	-	2	5	17
47	47	Nečvəd Miroslav	-	1	1	2	5	15
48	55	Vána Jaroslav	-	1	1	2	5	12
49	28	Brabec Antonín	-	-	1	5	4	26
50	39	Kumpfmüller Karel	-	2	1	3	4	18
51	52	Pulec Zbyněk	-	-	1	3	4	13
52	53	Červenka Jan	-	-	-	2	4	13
53	56	Blažíček Oldřich	-	-	1	2	4	12
54	65	Kudrna	-	-	1	2	4	9
55	40	Hradil Jiří	-	1	-	3	3	18
56	57	Jánský Stanislav	-	1	-	1	3	12
57	64	Horyna Prouzová Alena	-	1	-	1	3	10
58	71	Drastík Miloslav	-	-	-	1	3	8
59	73	Valík František	-	-	-	-	3	7
60	78	Havlová Květa	-	-	-	-	3	6
61	91	Cibák Ivan	-	-	-	-	3	4
62	46	Cibák Vladimír	-	-	-	3	2	16
63	49	Flégr Rudolf	-	2	-	2	2	14
64	65	Pára Jan	-	-	-	1	2	10
65	67	Sýkora Tibor	-	1	-	1	2	9
66	79	Matějovský Zdeněk	-	-	-	1	2	6
67	94	Měchura Jiří	-	-	-	-	2	3
68	36	Benhák Jiří a Ladislav	-	1	-	2	1	19
69	80	Karlík Boža	-	-	-	1	1	6
-	80	Polák Josef	-	-	-	1	1	6
71	80	Přerovská	-	-	-	1	1	6
72	95	Havlíček Marián	-	-	-	-	1	3

Příloha č. 5. - pokračování

Pořadí	Jméno závodníka	1	2	3	4	5	6
73	100	Sahula Zdeněk	-	-	-	1	1
74	7	Kapplová Bohumila	-	1	-	9	50
75	48	Kmošťák - Halfar	-	-	-	2	15
76	58	Kalaš - Brejcha	-	1	-	2	12
77	59	Gába Milan	-	-	-	2	12
78	62	Pecka Jan	-	1	-	2	11
79	68	Fiala Bohuslav	-	-	-	2	9
-	68	Sklenář Zdeněk	-	-	-	2	9
81	68	Komancová Irena	-	-	-	2	9
82	72	Havela	-	-	-	1	8
83	74	Novotná Růžena	-	1	-	1	7
-	74	Pollert Emil	-	1	-	1	7
85	74	Chládkovi	-	1	-	1	7
86	77	Šoupalík Karel	-	-	-	1	7
87	83	Kubovčáková Jana	-	-	-	1	6
88	84	Berdych	-	-	-	1	5
-	84	Koníček Karel	-	-	-	1	5
-	84	Purchart Jiří	-	-	-	1	5
-	84	Vyhлід	-	-	-	1	5
92	84	Výtiskovi	-	-	-	1	5
93	89	Plaček	-	-	-	-	5
94	89	Stachera Ján	-	-	-	-	5
95	92	Jeschke Alwin	-	-	-	1	4
96	92	Valeš Jiří	-	-	-	1	4
97	96	Fialová Františka	-	-	-	-	3
98	96	Königsmark M. -Částa o.	-	-	-	-	3
99	98	Duffek Miloslav	-	-	-	-	2
100	99	Šabatová Olga	-	-	-	-	2
101	101	Ouředník	-	-	-	-	1

Komentář ke shora uvedené tabulce:

Při hodnocení výsledků z MS, mistrovství republiky a celostátních žebříčků jsem hodnotil především umístění v závodech jednotlivců. Z výsledků na MS jsem sestavil pořadí závodníků podle bodů, jak ze závodů jednotlivců, tak i ze součtu bodů ze závodů jednotlivců a hlídek.

Závodníky jsem sestavil v pořadí podle výsledků ze závodu jednotlivců, ale na druhém místě je uvedeno jejich pořadí v celkovém součtu bodů. Tak můžeme sledovat, kdo byl úspěšnější v závodech jednotlivců, což je podle mého názoru těžší a cennější a kdo měl velké úspěchy v hlídkách a tím si zlepšil své celkové postavení.

Příloha č. 5. - pokračování

Na prvním místě se v tomto pořadí umístila Ludmila Polesná, naše nejúspěšnější slalomářka všech dob a první je i v součtu bodů. Na druhém místě je Petr Sodomka, který sice získal nejvíce titulů mistra světa ze všech slalomařů, více než legendární Manfred Schubert z NDR, ale přesto bych ho řadil až za Ludmilu Polesnou, protože plnou polovinu jich získal v závodě hlídek a zde již nezáleží jen na umění jednotlivce, ale musí mít i dobré a vyrovnané spolujezdce.

Tyto dvě největší závodnické osobnosti našeho vodního slalomu zaujímají bezpečně dvě první místa a za nimi je mezera téměř 50 bodů. Dále je již situace daleko vyrovnanější. Všimneme si již jen několika zajímavostí, jako jsou n.př. bratři Měštanové na 9. místě, kteří se při celkovém součtu bodů posouvají až na místo třetí, čemuž vděčí hlavně za svou dlouhou závodní kariéru účast na 4 mistrovstvích světa a hlavně za umístění v závodě hlídek. Dalším podobným příkladem je Karel Třešňák v individuálním hodnocení na 18. místě, celkově však na 6. místě. Z toho je vidět, že Petr Sodomka měl velmi dobré spolujezdce, vždyť hlídka ve složení Sodomka, Radil, Třešňák nenašla po několik let ve světě přemohitele.

Nejmarkantnějším příkladem hlídkového jezdce na MS je ovšem Bohumila Kapplová, která je v pořadí ze závodů jednotlivců až na 74 místě bez zisku jediného bodu, ale v pořadí celkem se dostává až na 7. místo.

Když se pozorně zadíváme na naši tabulku, najdeme i mnoho příkladů opačných, jako například Milan Svoboda na 4. místě v individuálním hodnocení ale 10. celkově, nebo Jana Zvěřinová /8. místo a 16./, ale žádný již není tak markantní.

Příloha č. 6 a 7MISTŘI REPUBLIKY A VÍTEZOVÉ CELOSTÁTNÍCH ŽEBŘÍČKŮV JEDNOTLIVÝCH KATEGORIÍCHMISTŘI ČSSRC 1S l a l o m

	<u>M R</u>		<u>Žebříček</u>
1949	Valeš J.	Sokol Plzeň I	Začal se sestavovat od 1951
1950	Čechtický	"	
1951	Šulc	Dynamo Praha	Niž Václav Dynamo Praha
1952	Podaný	Klášterec n/O	Šulc Jan Sp. Motorlet Pr.
1953	Hendrych	Jiskra Rybitví	Jirásek Vlad. Sp. Tesla Praha
1954	Niž	Dynamo Praha	Hradil Jiří ÚDA Praha
1955	Jirásek	ÚDA Praha	Jirásek Vlad. Sp. Tesla Praha
1956	Hradil	PZ Praha	Beneš Luděk Spart. Blovice
1957	Hradil	PZ Praha	Jirásek Vlad. Tesla Žižkov
1958	Beneš	KS Brno	Beneš Luděk Sp. Blovice
1959	Beneš	KS Brno	Jirásek Vlad. Tesla Žižkov
1960	Kný	Dukla Sereď	Beneš Luděk Dukla Bechyně
1961	Beneš	Jiskra Blovice	Pollert Jar. Slavia VŠ
1962	Pospíchal	Tesla Žižkov	Pospíchal Boh. Tesla Žižkov
1963	Beneš	Dukla Bechyně	Beneš Luděk Dukla Bechyně
1964	Kumpfmüller	RH Karlovy Vary	Beneš Luděk Sl. Blava
1965	Pospíchal	Tesla Žižkov	Pospíchal Boh. Sp. Tesla Žižkov
1966	Beneš	Sl. U. Blava	Kumpfmüller K. Du Bechyně
1967	Kumpfmüller	Dukla Bechyně	Sodomka Petr Du Bechyně
1968	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka + Kadaňka Du Bechyně
1969	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr Du Bechyně
1970	Sodomka	Dukla Bechyně	Pulec Zbyněk Sl. VŠ. Praha
1971	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr Du Bechyně
1972	Třešňák	Dukla Bechyně	Pulec Zbyněk Sl. VŠ. Praha
1973	Pulec Zbyněk	Slavia VŠ	Sodomka Petr Du Brandýs
1974	Pulec	Slavia VŠ Pr.	Pulec Zbyněk Sl. VŠ. Praha
1975	Radil	Dukla Brandýs	Pulec Zbyněk VTJ Pardubice
1976	Červenka	Sl. VŠ	Radil Jaroslav Du Brandýs
1977	Gába	Dukla Brandýs	Gába Milan Du Brandýs
1978	Ďoupalík	Sl. VŠ	Ďoupalík Karel VŠ Praha
1979	Ďoupalík	Dukla Brandýs	Gába Milan Dukla Brandýs

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTŘI ČSSR

C 1

S j e z d

M R

Žebříček

1957	Jirásek	Tesla Žižkov		
1958	Jirásek	Tesla Žižkov		
1959	Janovský	Sp.Pr.Stalingr.		
1960	závod se nekonal			Začal se sestavovat od 1961
1961	Pospíchal	Tesla Žižkov	Polesný Milan	Dyn.Č.Budějovice
1962	Jirásek	Tesla Žižkov	Jirásek Vlad.	Tesla Žižkov
1963	Beneš	Dukla Bechyně	Polesný Milan	Dyn.Č.Budějovice
1964	Janovský	Motorlet Pr.	Beneš	Sl. Blava
1965	Vočka	Dukla Bechyně	Janovský Vác.	Motorlet Pr.
			Sodomka Petr	VCHZ Pardubice
1966	Sodomka	VCHZ Pardubice	Sodomka Petr	Dukla Bechyně
1967	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr	Dukla Bechyně
1968	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr	Dukla Bechyně
1969	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr	Dukla Bechyně
1970	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr	Dukla Bechyně
1971	Sodomka	Dukla Bechyně	Sodomka Petr	Dukla Bechyně
1972	Gut Jiří	Sl.VŠ.Praha	Gut Jiří	Sl.VŠ.Praha
1973	Sodomka	Dukla Brandýs	Gut Jiří	Sl.VŠ.Praha
1974	Gut Jiří	Sl.VŠ.Praha	Gut Jiří	Sl.VŠ.Praha
1975	Třešňák	Dukla Brandýs	Třešňák Karel	Dukla Brandýs
1976	Blažíček	Dukla Brandýs	Gut Jiří	Sl.VŠ.Praha
1977	Blažíček	Dukla Brandýs	Blažíček	Dukla Brandýs
1978	Blažíček	Dukla Brandýs	Blažíček	Dukla Brandýs
1979	Blažíček	Dukla Brandýs	Blažíček	Dukla Brandýs

Příloha č. 6 a 7 - pokračováníMISTŘI ČSSRK 1S j e z d

<u>M R</u>			<u>Žebříček</u>
1957	Moroz	Jiskra Písek	
1958	Černý	Sl.VŠ.Praha	
1959	Černý	Sl.VŠ.Praha	
1960	závod	se nekonal	začal se sestavovat od 1961
1961	Černý	Sl.VŠ.Praha	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1962	Černý	Sl.VŠ.Praha	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1963	Černý	Sl.VŠ.Praha	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1964	Skolil	Sl.VŠ.Praha	Skolil Dimitrij Sl.VŠ.Praha
1965	Černý	Sl.VŠ.Praha	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1966	Černý	Sl.VŠ.Praha	Černý-Machuta Sl.VŠ.-Kovo Děčín
1967	Černý	Sl.VŠ.Praha	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1968	Outrata	VCHZ Pardubice	Outrata Jindř. VCHZ Pardubice
1969	Střecha	VS Dolní Koun.	Outrata Jindř. VCHZ Pardubice
1970	Šulc ml.	Bohemians	Stachera Ján Sl.Zvolen
1971	Střecha	VS Dolní Koun.	Střecha Rud. VS Dolní Kounice
1972	Stachera	Sl. Zvolen	Stachera Ján Sl. Zvolen
1973	Horyna J.	Sl.VŠ.Praha	Odvárko Vratis.Technika Brno
1974	Odvárko	Sl.VŠ.Praha	Odvárko Vratis.Sl.VŠ.Praha
1975	Odvárko	Sl.VŠ.Praha	Odvárko Vratis.Sl.VŠ.Praha
1976	Košťál	Sl.VŠ.Praha	Odvárko Vratis.Sl.VŠ.Praha
1977	Horyna J.	Sl.VŠ.Praha	Košťál Jiří Sl.VŠ.Praha
1978	Horyna D.	Sl.VŠ.Praha	Košťál Jiří Sl.VŠ.Praha
1979	Skolil ml.	Motorlet	Horyna Dušan VCHZ Pardubice

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTŘI ČSSR

K 1

S l a l o m

M R

Žebříček

1939	Šmatlák	Skep Praha	
1940	Laník	KČT Brno	
1941	Brchel	NSK Praha	
1942	Máša	Skep Praha	
1943	Brzák-Felix	KUS Praha	
1944	Šmatlák	SKep Praha	
1945	Brzák-Felix	KUS Praha	
1946	Havel	Skep Praha	
1947	Havel	Skep Praha	
1948	Jeschke	Sokol Plzeň	
1949	Fiala	Sokol Plzeň	
1950	Skolil	Kovo Děčín	Začal se sestavovat od 1951
1951	Skolil	Kovo Děčín	Skolil Dimitrij Kovo Děčín
1952	Duffek	Dyn.Sl.Praha	Šulc Jan st. SP.Praha Motorl.
1953	Šulc	Sp.Motorl.Pr.	Skolil Dimitrij ÚDA Praha
1954	Pára	Kovo Děčín	Matějovský Zdeněk Slavia Praha
1955	Skolil	Sl.VŠ.Praha	Skolil Dimitrij Slavia Praha
1956	Skolil	Sl.VŠ.Praha	Pára Jan Kovo Děčín
1957	Pára	Kovo Děčín	Skolil Dimitrij Slavia Praha
1958	Pára	Kovo Děčín	Pára Jan Kovo Děčín
1959	Skolil	Sl.VŠ.Praha	Černý Jiří Slavia Praha
1960	Skolil	Sl.VŠ.Praha	Skolil Dimitrij Slavia Praha
1961	Vyhliď	Dukla Sereď	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1962	Pára	Kovo Děčín	Hilgert Luboš Slavia Praha
1963	Vyhliď	Slavia Kroměř.	Skolil Dimitrij Sl.VŠ.Praha
1964	Skolil	Sl.VŠ. Praha	Černý Jiří Sl.VŠ.Praha
1965	Skolil	Sl.VŠ.Praha	Skolil Dimitrij Sl.VŠ.Praha
1966	Krásá	I.Třebechovice	Krásá Jaroslav J.Třebechovice
1967	Valík	Dukla Bechyně	Plaček Antonín Dukla Bechyně
1968	Brabec	Dukla Bechyně	Volf Jan Motorlet Praha
1969	Stachera	Sl.Zvolen	Brabec-Stachera Du.Be.-Zvolen
1970	Stachera	Sl.Zvolen	Stachera Ján Sl.Zvolen
1971	Šulc Jan	Bohemians	Stachera Ján Sl.Zvolen
1972	Ouředník	Dukla Bechyně	Šulc Jan ml. Bohemians
1973	Ouředník	Dukla Brandýs	Ouředník Vlast. Dukla Brandýs
1974	Ouředník	Dukla Brandýs	Ouředník Vlast. Dukla Brandýs
1975	Měchura	Dukla Brandýs	Cibák Ivan Loko L.Mikuláš
1976	Měchura	Dukla Brandýs	Pultera Jiří Sl.VŠ.Praha
1977	Tesárek	Sl.VŠ.Praha	Šimek Miroslav Sl.VŠ.Praha
1978	Hilgert ml.	Sl.VŠ.Praha	Šimek Miroslav Sl.VŠ.Praha
1979	Měchura	Dukla Brandýs	Hilgert Luboš ml. Sl.VŠ.Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTŘI ČSSR

K 1 ženy

S l a l o m

M R

Žebříček

1949	Vystydová	Sokol Podolí	Pacherová Jarmila	Sp.Praha Mot.
1950	Zdenková	Sokol Plzeň	Šulcová Marie	Sp.Praha Mot.
1951	Šulcová	Dynamo Praha	Havlová Květa	Sl.VŠ.Praha
1952	Fialová	Sokol Plzeň	Esentierová/Lysáková/	Sp.Děčín
1953	Havlová K.	Sl. Praha	Havlová Květa	Sl.VŠ.Praha
1954	Havlová Jar.	Dynamo Praha	Havlová Květa	Sl.VŠ.Praha
1955	Fialová	Sp. Plzeň	Knýová Renáta	Sl.VŠ.Praha
1956	Knýová	Sl.VŠ.Praha	Knýová Renáta	Sl.VŠ.Praha
1957	Knýová	Sl.VŠ.Praha	Knýová Renáta	Sl.VŠ.Praha
1958	Zvěřinová	Sp.Motorl.Praha	Šonská Renáta/Knýová/	Sl.VŠ.Pr.
1959	Šonská	Sl.VŠ.Praha	Šonská Renáta/Knýová/	Sl.VŠ.Pr.
1960	Veberová	Tatran Orlick	Šonská Renáta/Knýová/	Sl.VŠ.Pr.
1961	Veberová	Tatran Orlick	Veberová/Polesná/	Tatran Orlick
1962	Zvěřinová	SP.Motorl.Praha	Veberová/Polesná/	Dynamo Č.Bud.
1963	Veberová	Dyn.Č.Budějov.	Veberová/Polesná/	Dynamo Č.Bud.
1964	Veberová	Dyn.Č.Budějov.	Veberová/Polesná/	Dynamo Č.Bud.
1965	Kapplová	Sl.VŠ.Praha	Kapplová-Polesná	Motorl.-Č.Bud.
1966	Polesná	El. Lipno	Polesná	El. Lipno
1967	Knýová	Sl.VŠ.Praha	Polesná	El. Lipno
1968	Polesná	El. Lipno	Polesná-Kapplová	Lipno-Motorl.
1969	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1970	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1971	Kapplová	El. Lipno	Polesná-Kapplová	Lipno-Motorl.
1972	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	TJ Lipno
1973	Polesná	El. Lipno	Kapplová	Motorlet Praha
1974	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1975	Kapplová	Sl.VŠ. Praha	Polesná Ludmila	El. Lipno
1976	Kapplová	Sl.VŠ.Praha	Kapplová Bohumila	Sl.VŠ.Praha
1977	Kretschmerová	Sl. Praha	Sabatová Olga	Sl.VŠ.Praha
1978	Kretschmerová	Sl. Praha	Kubovčáková Jana	Sl.VK Blava
1979	Kretschmerová	Sl. Praha	Kretschmerová Jana	Sl.VŠ.Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTRI ČSSR

K l ž e n y

S j e z d

M R

Žebříček

1957	Nováková	Sl.VŠ. Praha		
1958	Zvěřinová	Motorlet Pr.		
1959	titul neudělen			
1960	závod se nekonal			
1961	Veberová	Tatran Orlík	Veberová/Polesná/	Tatran Orlík
1962	Veberová	Tatran Orlík	Veberová/Polesná/	Dyn.Č.Buděj.
1963	Veberová	Dyn. Č.Buděj.	Veberová/Polesná/	Dyn.Č.Buděj.
1964	Veberová	Dyn. Č.Buděj.	Veberová/Polesná/	Dyn.Č.Buděj.
1965	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	TJ Lipno
1966	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1967	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1968	Polesná	El. Lipno	Polesná-Kapplová	El.L.-Motorl.
1969	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1970	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1971	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1972	Komancová	Hr.Králové	Komancová Irena	Sp.Hr.Králové
1973	Polesná	El. Lipno	Polesná Ludmila	El. Lipno
1974	Kapplová	Sl.VŠ.Praha	Polesná Ludmila	El. Lipno
1975	Polesná	El. Lipno	Kapplová Bohumila	Sl.VŠ. Praha
1976	Kaštilová	Sl.VŠ.Praha	Kapplová Bohumila	Sl.VŠ.Praha
1977	Kaštilová	Sl.VŠ.Praha	Kaštilová Hana	Sl.VŠ.Praha
1978	Kaštilová	Sl.VŠ.Praha	Kaštilová Hana	Sl.VŠ.Praha
1979	Kaštilová	Sl.VŠ.Praha	Košťálová Marcela	Sl.VŠ.Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračováníMISTŘI ČSSRC 2 mužiS l a l o mM R

1949	Havel-Pecka	Dynamo Praha
1950	Havel-Pecka	Dynamo Praha
1951	Havel-Pecka	Dynamo Praha
1952	Valešové	ATK Praha
1953	Berdych-Jánský	ÚDA-T. Bleva
1954	Nič-Šulc	Dynamo-Motorlet
1955	Čihák-Pecka	Dynamo Praha
1956	Havel-Hendrych	Dynamo - S. Rybitví
1957	Havel-Hendrych	Dynamo - S. Rybitví
1958	Polák-Baumruk	Sp. Praha Stalingrad
1959	Valenta-Stach	Dukla Sereď
1960	Polák-Baumruk	Dynamo-D. Sereď
1961	Lánský-Hendrych	Dyn-VCHZ
1962	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1963	Lánský-Hendrych	Dyn-VCHZ
1964	Měšťanové	Dukla Bechyně
1965	Pollerti	Slavia VŠ Praha
1966	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1967	Dejl-Fifka	Dukla Bechyně
1968	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1969	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1970	Dejl-Sklenář	Slavia VŠ Praha
1971	Dejl-Sklenář	Slavia VŠ Praha
1972	Kadaňka-Brabec	Dukla Bechyně
1973	Kadaňka-Brabec	Dukla Brandýs
1974	Benhákové	Slavia VŠ Praha
1975	Kadaňka-Brabec	Dukla Brandýs
1976	Kmošíák-Halfar	Slavia VŠ Praha
1977	Nedvěd-Schwarz	Slavia VŠ Praha
1978	Benhákové	Slavia VŠ Praha
1979	Nedvěd-Schwarz	Slavia VŠ Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

C 2 muži

S l e l o m

Žebříček

1949	-	
1950	-	
1951	Nič-Šulc	Dynamo Praha-Spartak Motorlet Praha
1952	Nič-Šulc	Dynamo Praha-Spartak Motorlet Praha
1953	Havel-Pecka	Dynamo Praha-Sl. Praha St. banka
1954	Havel Pecka	Dynamo Praha-Sl. Praha St. banka
1955	Kotana-Hrabě	Sp. Praha Motorlet-Sp. Praha Tesla
1956	Havel-Hendrych	Dynamo Praha-J. Rybitví
1957	Havel-Hendrych	Dynamo Praha-J. Rybitví
1958	Havel-Hendrych	Dynamo Praha-J. Rybitví
1959	Valenta-Stach	Dukla Sereď
1960	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1961	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1962	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1963	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1964	Měšťanové	Dukla Bechyně
1965	Pollertové	Slavie VŠ Praha
1966	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1967	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1968	Měšťanové	Dukla Bechyně
1969	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1970	Kadaňka-Brabec	Dukla Bechyně
1971	Kadaňka-Brabec	Dukla Bechyně
1972	Krejza-Pollert	Motorlet-Slavie VŠ Praha
1973	Kadaňka-Brabec	Dukla Brandýs
1974	Kadaňka-Brabec	Dukla Brandýs
1975	Kmošťák-Halfar	Slavie VŠ Praha
1976	Kmošťák-Halfar	Slavie VŠ Praha
1977	Nedvěd-Schwarz	Slavie VŠ Praha
1978	Nedvěd-Schwarz	Slavie VŠ Praha
1979	Nedvěd-Schwarz	Slavie VŠ Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTŘI ČSSR

C 2 muži

S j e z d

M R

1957	Havel-Hendrych	Dynamo Praha-Rybitví
1958	Havel-Hendrych	Dynamo Praha-Rybitví
1959	Baumruk-Polák	Dynamo Praha
1960	závod se nekonal	
1961	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1962	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1963	Kalaš-Brejcha	Dukla Bechyně
1964	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1965	Dejl-Fifka	Tesla-ČKD Praha
1966	Dejl-Fifka	Tesla-ČKD Praha
1967	Janoušek-Horyna	Slavie VŠ-Motorlet
1968	Měšťanové	Dukla Bechyně
1969	Janoušek-Horyna	Slavie VŠ-Motorlet
1970	Janoušek-Horyna	Slavie VŠ-Motorlet
1971	Měšťanové	Dukla Bechyně
1972	Kalaš-Brejcha	Plzeň
1973	Částa-Königsmark	Škoda Č. Budějovice
1974	Krejza-Pollert J.	Motorlet-Slavie VŠ
1975	Nedvěd-Schwarz	Slavie VŠ Praha
1976	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1977	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1978	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1979	Benhákové	Slavie VŠ Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

C 2 muži

S j e z d

Žebříček

1957	-	
1958	-	
1959	-	
1960	-	
1961	Lánský-Hendrych	Rybitví
1962	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1963	Valenta-Stach	Tesla Žižkov
1964	Kalaš-Brejcha	Dukla Bechyně
1965	Dejl-Fifka	Tesla-Bohemians
1966	Dejl-Fifka	Dukla Bechyně
	Měšťanové	Dukla Bechyně
1967	Janoušek-Horyna	Slavie VŠ Praha-Motorlet
1968	Kalaš-Brejcha	Dukla Bechyně
1969	Janoušek-Horyna	Slavie VŠ Praha-Motorlet
1970	Měšťanové	Dukla Bechyně
1971	Měšťanové	Dukla Bechyně
1972	Částe-Königsmark	Škoda Č. Budějovice
1973	Měšťanové	Dukla Bechyně
1974	Částe-Königsmark	Škoda Č. Budějovice
1975	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1976	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1977	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1978	Benhákové	Slavie VŠ Praha
1979	Nedvěd-Schwarz	Slavie VŠ Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTŘI ČSSR

C 2 MIX

S l e l o m

M R

1954	Havlová K.-Hrabě	Sl.-RH Praha
1955	Martanová-Pecka	Sp. Cheb-Dyn. Praha
1956	Havlová J.-Havel	Dynamo Praha
1957	Bažantová-Novák	Slavie VŠ Praha
1958	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1959	Pacherová-Nič	Motorlet-Dynamo
1960	Podhorovi	Dynamo Praha
1961	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1962	Podhorovi	Dynamo Praha
1963	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1964	Širotková-Janoušek	ČKD Bohemians
1965	Chládkovi	Slavie VŠ Praha
1966	Šedivcovi	Motorlet
1967	Šedivcovi	Motorlet
1968	Šedivcovi	Motorlet
1969	Koudela-Křížková	Slavie F.S. Praha
1970	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1971	Svoboda-Legátová	Motorlet
1972	Svoboda-Legátová	Motorlet
1973	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1974	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1975	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1976	Skořepa-Čejková	MFF
1977	Kedršt-Čejková	MFF
1978	Proks-Neschybová	Technika
1979	-	

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

C 2 MIX

S l a l o m

Žebříček

1954	nebyl sestaven	
1955	Šulcovi	ŠP. Motorlet Praha
1956	Havlová J.-Havel	Dynamo Praha
1957	-	
1958	Novákovi S	Slavie VŠ Praha
1959	Pacherová-Nič	Motorlet-Dynamo
1960	Lánský-Havlová	Dynamo Praha
1961	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1962	Petříčkovi	LOKO Žatec
1963	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1964	Širotková-Janoušek	ČKD Bohemiens
1965	Absolonovi	Spoje Praha
1966	Absolonovi	Spoje Praha
1967	Svoboda-Krčálová	Motorlet
1968	Šedivcovi	Motorlet
	Koudela-Křížková	Slavie F.S. Praha
1969	Koudela-Křížková	Slavie F.S. Praha
1970	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1971	Krejza-Širotková	Motorlet-Slavie VŠ Praha
1972	Svoboda-Legátová	Motorlet
1973	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1974	Čáp-Špindlenová	NHKG-Slavie F.S. Praha
1975	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1976	Skořepa-Čejková	ST.-MFF Praha
1977	Koudelovi	ST. Praha
1978	Proks-Neshybová	Technika Praha
1979	Kulík.Hojdarová	Stav.fak.-VŠ Praha

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

MISTŘI ČSSR

C 2 MIX

Sjezd

M R

1957	Petříčkovi	Baník Žatec
1958	Petříčkovi	Baník Žatec
1959	Pacherová-Nič	Motorlet-Dynamo Praha
1960	závod se nekonal	
1961	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1962	Hradilová-Jehlička	Slavie VŠ Praha
1963	Bořilová-Šedivec	ČKD Bohemians
1964	Šedivcovi	ČKD Bohemians
1965	Šedivcovi	ČKD Bohemians
1966	Chládkovi	Slavie VŠ Praha
1967	Koudela-Křížková	Slavie F.S. Praha
1968	Šedivcovi	Motorlet
1969	Koudela-Křížková	Slavie F.S. Praha
1970	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1971	Svoboda-Legátová	Motorlet
1972	Koudela-Čejková	Slavie F.S. Praha
1973	Koudelovi	Slavie F.S. Praha
1974	Praus-Horynová	VCHZ
1975	Duffek-Čejková	Motorlet-F.S. Praha
1977	Proks-Neshybová	Technika Praha
1978		
1979		

Příloha č. 6 a 7 - pokračování

C 2 MIX

S j e z d

Žebříček

1957		
1958		
1959		
1960		
1961	Pacherová-Nič	Motorlet-Dynemo
1962	Novákovi	Slavie VŠ Praha
1963	Božilová-Šedivec	ČKD Bohemians
1964	Šedivcovi	ČKD Bohemians
1965	Šedivcovi	ČKD Bohemians
1966	Svoboda-Krčálová	Motorlet
1967	Svoboda-Krčálová	Motorlet
1968	Křížková-Koudela	F.St. Praha
1969	Svoboda-Traplová	Motorlet
1970	Nedvídek-Černá	D. Králové
1971	Svoboda-Legátová	Motorlet
1972	Nedvídek-Černá	D. Králové
1973	Koudelovi	Sl. F.S. Praha
1974	Praus-Horynová	VCHZ
1975	Panenka-Pospíšilová	Motorlet
1976	Šotolovi	Bohemians
1977	Proks-Neshybová	Technika Praha
1978	Šotolovi	Bohemians ČKD
1979	Kulík-Hojdarová	Stav. Praha-VŠ Praha

Příloha č. 8

Tabulka pořadí závodníků podle bodů z MR /mistrovství republiky/ a žebříčku podle kategorií /první místo=1 bod/. Na prvním místě je celkový počet bodů. V dalších sloupcích jsou počty titulů mistrů republiky a počty vítězství v žebříčku rozdělené na slalom a sjezd.

K 1 muži

	BODY	TITULY MR		ŽEBŘÍČEK	
		SLALOM	SJEZD	SLALOM	SJEZD
1. Černý	17	-	8	3	6
2. Skolil	17	8	1	7	1
3. Stachera	7	2	1	2	2
4. Odvárko	6	-	2	-	4
5. Ouředník	5	3	-	2	-
6. Pára	5	4	-	1	-
7. Měchura	3	3	-	-	-
8. Šulc Jan ml.	3	1	1	1	-
9. Outrata	3	-	1	-	2
10. Střecha	3	-	2	-	1
11. Košťál Jiří ml.	3	-	1	-	2
12. Horyna Dušan	2	-	1	-	1
13. Horyna Jaroslav	2	-	2	-	-
14. Šulc Jan st.	2	1	-	1	-
15. Šimek	2	-	-	2	-
16. Brabec	2	1	-	1	-
17. Krása	2	1	-	1	-
18. Hilgert Luboš ml.	2	1	-	1	-
19. Havel	2	2	-	-	-
20. Felix	2	2	-	-	-
21. Šmatlák	2	2	-	-	-
22. Vyhlíd	2	2	-	-	-
23. Láník	1	1	-	-	-
24. Brchel	1	1	-	-	-
25. Máša	1	1	-	-	-
26. Jeschke	1	1	-	-	-
27. Fiala	1	1	-	-	-
28. Valík	1	1	-	-	-
29. Tesárek	1	1	-	1	-
30. Matějovský	1	-	-	1	-
31. Hilgert Luboš st.	1	-	-	1	-
32. Plaček	1	-	-	1	-
33. Volf	1	-	-	1	-
34. Cibák I.	1	-	-	1	-
35. Pultera	1	-	-	-	-

Příloha č. 8 - pokračováníK 1 ženy

	BODY	TITULY MR		ŽEBŘÍČEK	
		SLALOM	SJEZD	SLALOM	SJEZD
1. Polesná /Veberová/	51	11	13	14	13
2. Kapplová	13	4	1	5	3
3. Knýová /Šonská/	9	4	-	5	-
4. Kaštilová	5	-	3	-	2
5. Kretschmerová	4	3	-	1	-
6. Havlová Květa	3	1	-	2	-
7. Zvěřinová	3	2	-	1	-
8. Fialová	2	2	-	-	-
9. Košťálová	2	-	1	-	1
10. Komancová	2	-	1	-	1
11. Šulcová	2	1	-	1	-
12. Vystydová	1	1	-	-	-
13. Zdenková	1	1	-	-	-
14. Pacherová	1	-	-	1	-
15. Esentienová	1	-	-	1	-
16. Havlová Jaroslava	1	1	-	-	-
17. Šabatová	1	-	-	1	-
18. Kubovčáková	1	-	-	1	-

C 1 muži

	BODY	TITULY MR		ŽEBŘÍČEK	
		SLALOM	SJEZD	SLALOM	SJEZD
1. Sodomka	23	4	7	5	7
2. Beneš	12	5	1	5	1
3. Jirásek	9	1	3	4	1
4. Blažíček	7	-	4	-	3
5.-6. Gut	6	-	2	-	4
Pulec	6	2	-	4	-
7. Pospíchal	5	2	1	2	-
8. Třešňák	3	1	1	-	1
9. Kumpfmüller	3	2	-	1	-
10. Janovský	3	-	2	-	1
11. Hradil	3	2	-	1	-
12. Gába	3	1	-	2	-
13. Toupalík	3	2	-	1	-
14. Nič	2	1	-	1	-
15. Šulc Jan st.	2	1	-	1	-
16. Polesný	2	-	-	-	2
17. Radil	2	1	-	1	-
18. Valeš Jiří	1	1	-	-	-
19. Čechtický	1	1	-	-	-
20. Podaný	1	1	-	-	-
21. Hendrych	1	1	-	-	-
22. Kný	1	1	-	-	-
23. Červenka	1	1	-	-	-
24. Pollert Jára	1	-	-	1	-
25. Vočka	1	-	-	1	-

Příloha č. 8 - pokračování

C 2 muži

	BODY	TITULY MR		ŽEBŘÍČEK	
		SLALOM	SJEZD	SLALOM	SJEZD
1. Valenta-Stach	24	5	3	8	8
2. Havel	12	5	2	5	-
3. Hendrych	10	4	2	3	1
4. Benhákové	10	2	4	-	4
5. Měšťanové	8	1	2	2	3
6.-8. Dejl	7	3	2	-	2
Kadaňka-Hrabec	7	3	-	4	-
Nedvěd-Schwerz	7	2	1	3	1
9.-11. Pecka	5	3	-	2	-
Fifka	5	1	2	-	2
Janoušek-Horyne	5	-	3	-	2
12. Kelaš-Brejcha	4	-	2	-	2
13. Pollert Jára	4	1	1	2	-
14. Nič-Šulc	3	1	-	2	-
15. Kmošták-Halfer	3	1	-	2	-
16. Königsmark-Částe	3	-	1	-	2
17. Lánský	3	2	-	-	1
18. Polák-Baumruk	3	2	1	-	-
19. Sklenář	2	2	-	-	-
20. Valešové	1	1	-	-	-
21. Berdych-Jánský	1	1	-	-	-
22. Kotana-Hrabě	1	-	-	1	-
23. Pollert Emil	2	1	-	1	-

C 2 MIX

	BODY	TITULY MR		ŽEBŘÍČEK	
		SLALOM	SJEZD	SLALOM	SJEZD
1. Koudela	18	5	5	6	2
2. Koudelová	17	5	4	6	2
3. Šedivcovi	11	3	4	1	3
4.-5. Novákoví	9	4	1	3	1
4.-5. Svoboda Milen	9	2	1	2	4
6. Legátová Jitka	6	2	1	1	2
7. Čejková	5	2	2	1	-
8.-9. Pacherová-Nič	4	1	1	1	1
8.-9. Neshybová-Proks	4	1	1	1	-
10. Havlová J.	3	1	-	2	-
11. Sirotková	3	1	-	2	-
12. Petříčkovi	3	-	2	1	-
13. Havel	2	1	-	1	-
14. Janoušek	2	1	-	2	-
15. Absolonovi	2	-	-	-	-
16. Podhorovi	2	2	-	-	-
17. Chládkovi	2	1	1	-	1
18. Praus-Horynová	2	-	-	1	1
19. Kulík-Hojdarová	2	-	-	-	-
20. Šotolovi	2	-	-	1	-
21. Krejze	1	-	-	-	-
22. Martanová-Pecka	1	1	-	-	-
23. Havlová K.-Hrabě	1	1	-	1	-
24. Šulcovi	1	-	-	1	-
25. Lánský	1	-	-	-	-

Příloha č. 9

Pořadí závodníků podle bodů z MR a celostátního žebříčku
ve sjezdu a slalomu bez ohledu na kategorie.
/1. místo = 1 bod/

	BODY	TITULY MR		ŽEBŘÍČEK	
		SLALOM	SJEZD	SLALOM	SJEZD
1. Polesná /Veberová/	51	11	13	14	13
2. Valenta-Stach	24	5	3	5	-
3. Sodomka	23	4	7	5	7
4. Koudela	18	5	5	6	2
5.-7. Černý	17	-	8	3	6
Koudelová	17	5	4	6	2
Skolil	17	8	1	7	1
8. Havel Václav	14	6	2	6	-
9. Kepplová	13	4	1	5	3
10. Beneš	12	5	1	5	1
11. Hendrych	11	5	2	3	1
12. Šedivcovi	11	5	4	6	2
13. Benhánkové	10	2	4	-	4
14. Knýová /Šonská/	9	4	-	5	-
15. Jirásek	9	1	3	4	1
16. Nič	9	3	1	4	1
17. Novákovi	9	4	1	3	1
18. Svoboda	9	2	1	2	4
19. Měšťanovi	8	1	2	2	3
20. Šulc Jan st.	8	3	-	4	1
21. Kadaňka-Brabec	7	3	-	4	-
22. Dejl	7	3	2	-	2
23. Nedvěd-Schwarz	7	2	1	3	1
24. Janoušek	7	1	3	1	2
25. Blažíček	7	-	4	-	3
26. Stachera	7	2	1	2	2
27. Gut	6	-	2	-	4
28. Pecka	6	4	-	2	-
29. Legátová	6	2	1	1	2
30. Odvárko	6	-	2	-	4
31. Pulec	6	2	-	4	-

Komentář k tabulkám v příloze č. 8 a 9

Ve shora uvedených tabulkách je hodnocení závodníků podle úspěšnosti v domácích závodech na mistrovství republiky /MR/ a celostátním žebříčku, které nám může dokreslit výkonnost a úspěšnost jednotlivých závodníků na domácích závodech, zatím co v tabulce 5 jsme je hodnotili pouze podle výsledků na mistrovstvích světa /MS/. Zvolil jsem proti hodnocení MS odlišný způsob, aby se tabulky nerozrůstaly do neúnošené šíře a byli v nich zachyceni skutečně jen špičkoví závodníci v jednotlivých kategoriích. Bodoval jsem jen 1 místo na MR /titul mistra republiky/ a vítězství v celostátním žebříčku MT a IVT za příslušný rok ve slalomu i sjezdu /MT = mistrovská třída a IVT = první výkonnostní třída/. Za každé 1. místo je 1 bod. Pořadí je uvedeno do zisku 5 bodů u každé kategorie. Pak jsou závodníci uvedeni bez pořadí jen se ziskem a rozložením jednotlivých bodů.

Podle toho můžeme porovnat výkonnost v jednotlivých kategoriích. Jak vidíme nejvyrovnanější je kategorie C2 muži, kde se o body rozdělilo nejvíce závodníků. Můžeme to přičíst částečně tomu, že zde dochází k největším změnám v posádkách. Následuje kategorie C2 mix, C1 muži a K1 ženy, kde pro dominantní postavení Ludmily Polešné na ostatní závodnice již moc bodů nezbylo.

V celkovém pořadí /na tab. č. 9/ jsou na prvních místech stejné tři lodě jako v pořadí z MS, ale v pozměněném pořadí. Na prvním místě opět dominuje Polešná, ale na druhém místě je Valenta-Stach. Sodomka, kterému se na domácích závodech hlavně v posledních letech vedlo daleko méně než na MS, je na místě třetím. Sodomka vyhrál mistrovství světa ve slalomu v roce 1975 /v závodě jednotlivců i hlídek/ a v roce 1977 /v závodě jednotlivců/, ale v domácí soutěži vyhrál naposledy mistrovství republiky v roce 1971 a žebříček v roce 1973. Neodjížděl tedy na MS jako nejlepší loď, ale dokázal se znamenitě koncentrovat na závody MS a k tomu mu pomohla jeho velká závodnická zkušenost, vždyť byl aktivním účastníkem na šesti mistrovstvích světa.

Potom následuje Koudela, který získal body přece jen v menší konkurenci mixů.

Na 5. - 8. místě se však překvapivě objevují kajakáři Skolil a Černý, kteří v pořadí z dle MS figurují na 32. místě /Černý/ a 45. místě /Skolil/. To je v důsledku toho, že na MS je mezi kajakáři nejostřejší konkurence a kajak je také nejobesílanější kategorií. Skolilovo 45. místo /dle MS/ a velký rozdíl v pořadí dle mezinárodních a domácích výsledků se dá vysvětlit tím, že Skolil v době své nejlepší formy se nezúčastnil na několika mistrovstvích světa.

U některých /zejména starších/ závodníků je nutno pro pořadí v tabulce č. 9 sečíst body z několika sloupců tabulky č. 8, neboť se zúčastňovali soutěží v několika kategoriích.

OBSAH

	strana
1. Úvod	1
2. Stručný vývoj vodního slalomu	6
a/ Předpoklady pro vznik vodního slalomu a jeho vznik v Československu	6
b/ První vývojová etapa československého vodního slalomu v letech 1937-1949	17
c/ Druhá vývojová etapa od roku 1949 do roku 1979	25
3. Významné osobnosti, které se podílely na rozvoji československého vodního slalomu	74
a/ První období vzniku a vývoje slalomu u nás do konce padesátých let	77
b/ Druhé období - šedesátá léta	104
c/ Třetí období - sedmdesátá léta	130
4. Závěr	145
5. Použitá literatura a prameny	149
6. Přílohy - zpracované výsledky MS, MR a žebříčků	156